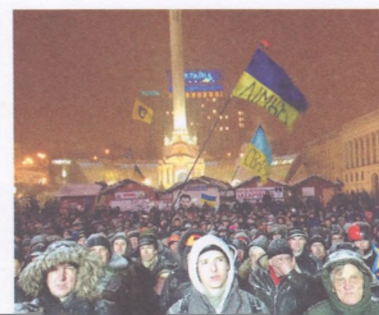
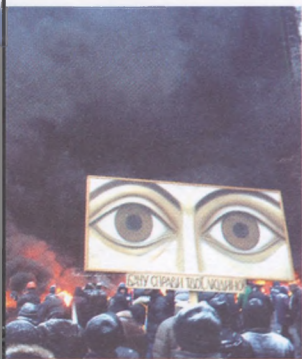
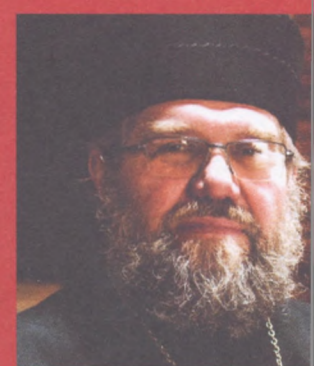

Климентія Димид Михайло Димид

Камі́ння Майдану

Климентія Димид Михайло Димид

Камі́ння майдану

СВІЦАДО

**Видавництво
«Свіцудо»**
Львів

**Український католицький університет
Кафедра богослов'я**
2014

Климентія Димид

Камі́ння

Михайло Димид

Майдану

Цьому текстові судиться довге і яскраве життя.

І це навіть не тому, що його автором є знаний, шанований та любимий нами священик, богослов, мислитель, громадський діяч, один із фундаторів Львівської Богословської Академії (тепер Українського Католицького Університету).

А це зокрема тому, що цей текст – про Чудо, яке сталося на наших очах, на очах сучасників подій, про які пише о. Михайло.

То не просто Чудо. То – друге Чудо. Чудо, подароване нам, – тим, кому Господь відпустив милість жити, мислили, відчувати, служити наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть.

Вперше над феноменом цього Чуда я, свідок та учасник подій 1986–2014 років, замислився щойно в 2010 році. Тоді мене, журналіста, київські городяни (всі як один – російськомовні, всі як один – далекі від Української Греко-Католицької Церкви) попросили, увага! про зустріч із Блаженнішим Любомиром. Про зустріч із практично сліпим, але всіх і все видячим. Про зустріч із майже глухим, але все і всіх чуючим.

Зустріч із Патріярхом відбулася в столичному Будинку кіно. Розпитували Владика декілька годин. Розпитували про всіх і про все. Насамкінець запитали з таким собі «підколюванням»: мовляв, ось Ви, такий мудрий, всезнаючий, все і всіх любите, – чи бачили Ви колись справжнє Чудо?

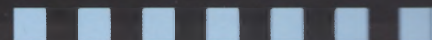
Вислухавши ото, Патріярх у притаманній йому манері, оправляючи свою і без того бездоганну патріяршу бороду, сказав, цитую: «Чуда як такого я не бачив. А от розпад Радянського Союзу – ото було справжнє Чудо». Реакцію людей на ці слова Патріярха я пам'ятатиму до останнього подиху. Російськомовні, сфокусовані в своїй абсолютній більшості виключно на матеріяльних проблемах люди – а зібралось їх без попереднього оголошення декілька сотень (що само по собі для Києва 2010 року було маленьким чудом) – встали зі своїх місць і проголошували «браво» ввесь час, поки Блаженніший сходив зі сцени і виходив із зали.

Наприкінці 2013-го – в 2014 році Господь явив нам друге Чудо. Для мене, професійного історика, є очевидно: і сучасники, і наступні покоління зятято обговорюватимуть феномен Революції Гідності. Зберуть, узагальнять, проаналізують все те, що відомо, і все, що невідомо нам сьогодні.

Не зможуть зібрати, узагальнити, проаналізувати лише одне – наші почуття. Почуття учасників, свідків, перших істориків Революції Гідності.

З Божої, однак проти власної волі довелося мені стати і першим, і другим, і третім. Саме тому маю найменше право говорити про ті події, оцінювати текст мого учителя і товариша.

А це тому, що на відміну від нашого Патріярха Святослава, на відміну від наших єпископів, священиків, монахинь та монахів, на відміну від наших і «не наших» вірян, на відміну від киян всі ті тижні й місяці я провів у безпеці. В теплій студії Громаського телебачення. Під озброєною охороною. З гарячою кавою.

З гарячою водою. З теплою вбиральною. З усім тим, чого свідомо позбавили себе ті, про кого я розповідав і з ким говорив у нашій студії.

А говорив з тими, хто вперше на моїй і, думаю, на вашій пам'яті також ПЛАТИВ за право ВМЕРТИ українцем. За право вмерти ВІЛЬНИМ УКРАЇНЦЕМ.

УКРАЇНЦЕМ БУДЬ-ЯКОЇ НАЦІЇ І БУДЬ-ЯКОГО ВІРОСПОВІДАННЯ.
ПЛАТИВ І ЗАПЛАТИВ.

Хтось – життям.

Хтось – грошима.

Хтось – годинами і тижнями волонтерської праці.

Хтось – молитвою.

З кожного Господь взяв можливу для нього – там і тоді – платню. І платня ця була достойною Його.

Адже приклад Христа вчить кожного, що повноцінне, плідне Життя неможливе без Жертви. Вчить, що твоє єдине, неповторне, унікальне життя неможливе без твоєї унікальної, єдиної, неповторної жертви. Вищим її проявом є віддати те твоє унікальне, єдине, неповторне...

Революція Гідности, учасником, спостерігачем і істориком якої був і є Михайло Димид, є яскравою і, можливо, неповною ілюстрацією цього. Вона є наочною ілюстрацією, наочним свідченням безсмертного Христового завіту: «Ніхто більшої любови не має над ту, як хто свою душу поклав за друзів своїх» (Йоан 15, 13).

Зовсім останнє. Блаженний Августин якось зауважив, що Господь дарує нам багато ласк, але наші руки зайняті всяким непотребом і саме тому, ми не можемо взяти Його ласки.

Сотні тисяч і мільйонів українців різних національностей і різних віросповідань на наших очах викинули непотріб і заходилися Служити.

Служити Отчині – Україні.

Народові.

Родинам.

Колегам.

Товаришам.

Побратимам.

Собі.

Дітям.

Вони славно та самовіддано послужили.

У тому числі і вам, тим, хто читає текст о. Михайла Димида нині. Читатиме за 20, 50, 100 років.

Отож цьому текстові судиться довге і яскраве життя.

Саме тому ми, учасники, свідки, перші історики Революції Гідности з особливим почуттям промовляємо:

Слава Ісусу Христу!

Слава Україні!

Є час розкидати каміння, а є час його збирати.

Камені Майдану означають дуже багато для тих, хто був присутній на ньому фізично чи духовно. Каміння Майдану для дуже багатьох із нас стали символом захисту від сил тьми, символом прагнення верховенства істини, символом розбивання брехливого минулого. Об каміння Майдану розбилася потуга бандитизму, яка за двадцять із лишнім років унаслідок нашої оспалости та незадіяности почала набирати державного статусу. Камені Майдану кидали в захисників зла ті, хто відстоював там християнські цінності Європи, призабуті нею самою. Вони це робили з надією повернутися і, зібравши це каміння, покласти його наріжним каменем нової центральноєвропейської держави.

Багато хто робив собі постанову повернутися, коли все завершиться, і зібрати свої камені для побудови нового життя, – життя, просвіченого досвідом Майдану. Та сили зла, програвши на Майдані, розв'язали проти нього війну з надією, що воєнні переживання знищать пам'ять Майдану, каміння Майдану вивезуть на смітник і забудуть про все, до чого люди прагнули, що активісти Майдану загинуть на передовій і не зможуть зібрати каміння для побудови нової держави.

На щастя, цей задум не здійсниться саме через такі книги, як ця.

Свої Каміння Майдану отець Михайло Димид завбачливо позначав, день за днем працюючи з майданівцями, намагався зберегти їх – ці невидимі для недосвідчених у вірі камені Духа Христового. Щодня на літургіях за успіх і силу борців, за істину він голосив Слово Євангелія, намагався побачити дію Христа і Його Духа в історії народу, який прагнув істини і був готовий віддати за це своє життя. Отець намагався позначити і місце жбурляння, і сам камінь, який він кидав у серця добрих і злих з надією розбити будь-які конструкції зла й дати будматеріал для духовних підвалин оновленого українця, члена християнсько-європейської спільноти народів.

Сподіваюся, що ця книга стане заохоченням для багатьох, хто розкидав свої камені на Майдані, знаходити час звертатися по майданівський досвід і збирати це каміння, щоб закласти його у фундамент нової будівлі свого життя.

Отець-доктор Василь Рудейко,
проректор з наукової роботи
Українського Католицького Університету

Те, що Людина творить Майбутнє – очевидне; однак не всі це усвідомлюють, бо їхній простір свободи іноді обмежений чи навіть закритий. Вони дивляться, але не бачать. Те, що люди пережили на Майдані, – це Майбутнє, яке тепер у них живе! Воно сильніше від минулого і від смерті, це – дотик Вічності!

Усе представлене в цьому альбомі – лише несміливий погляд на пережите, яке з'єднало учасників Повстання Духу в один народ і піднесло до спільних висот. Особистість кожного – це конгломерат позитивів і негативів, що проявляються в немічності, але коли людина приносить безкорисливу жертву для ближнього – тоді всі торкаємося божественного.

Це і є дар, який чекав учасників Майдану – метаморфоза серця! Кожний це отримав свідомо чи несвідомо від свого Творця! Печать незгладиму, вічну! Подяку за нормальність! Світ побачив людину у власній величчі духу!

Майдан Гідности – вже в минулому! Теперішнім і Майбутнім є те, що ми спроможні знову пережити! Нині теж можна і треба творити через служіння ближньому, там, де Господь нас поставив.

Це і є ціль нашої книжки: щоб спомин про минуле став поштовхом і початком Майбутнього! Цього бажаємо кожному, хто торкнеться поглядом чи слухом її сторінок!

Відтепер новий Майдан – це серце кожного: ділімося щоденно отриманими маленькими дарами з людьми, яких зустрічаємо, незалежно від їхньої позиції чи байдужости. Зміцнюймо свою гідність в Університеті зустрічі та слухання іншого.

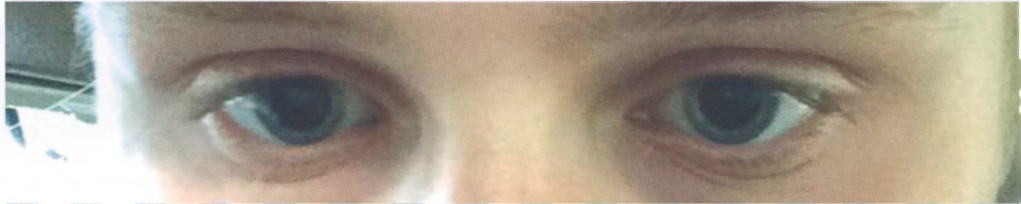
Одним із багатьох жертвоприношень Майдану було знайти час! Знайти час для добра, час для іншого, час для світлого, для очікування, для пережиття, час для думання, час для терпіння!

Сьогодні треба збагачувати, наповнювати свій час, нехай він знову стане Кайросом – моментом зустрічі, яка нас перемінює, Майданом наших сердець!

Нехай слово й образ «Каміння Майдану» будуть маленькою згадкою цього минулого і майбутнього дива – шляхетного, сильного і мирного!

Михайло Димид
(1959 р. н., м. Шарлеруа, Бельгія) – богослов, греко-католицький священник, прихильник Єдності Церкви. Один із капеланів Майдану, підсудний за Автомайдан. Блогер і автор численних публікацій та книжок. Закінчив Папський Орієнтальний Інститут у Римі. В 1987 році захистив докторат зі східного канонічного права на тему: «Єпископ Київської Церкви». Заснував і провадив Радіо «Воскресіння» в Україні (1991). Співзасновник разом із владикою Борисом Гудзяком і перший ректор Львівської Богословської Академії (1994), нині це Український Католицький Університет. Ініціатор Літургій для дітей (1995). Створив й очолював Інститут Церковного Права (2000). Засновник та головний редактор еkleзіологічно-канонічного наукового журналу «Метрон» (2003). Чоловік Іванки Крип'якевич-Димид. Батько Климентії, Артемія, Магдаліни, Димитрія, Емілії.
dymyd.blogspot.com
[soundcloud/dymyd-myhaylo](https://soundcloud.com/dymyd-myhaylo)

Климентія Димид
(1993 р. н., м. Львів) –
студентка, графік,
громадська активістка.
vk.com/kadebeing

Климентія Димид

Дуже багато людей
прибувають до Києва,
вони хочуть боротися.

23 січ о 10:12

Климентія Димид

Якщо хтось хоче
поспілкуватися з
пташками сра..ми або
просто погуляти по полі
бою – настала ваша
зоряна година, точніше 7
годин. Фотографуйтеся на
фоні скелетів автобусів
і хапайтеся за все, що
валяється, думаючи, що
це гільзи від бойових.

23 січ о 14:17

Климентія Димид

Приїжджайте сюди, і
вас нагодують, та ще
й на тварин-беркутят
подивитесь, не говорячи
вже про те, що ви
маєте чудову можливість
показати, що вам справді
небайдужа доля України,
відривайте дупці від
фотелів і марш сюди!

23 січ о 17:08

Климентія Димид

Кожної ночі залишається
все більше і більше
людей, це прекрасно!

25 січ о 3:14

Климентія Димид

Сьогодні прекрасна
погода, тепло, і приємно
знаходитись надворі.
Тож всі, хто сидить без
діла, – марш на Майдан!
Людей небагато тут...
і золотий унітаз хтось
спер, напевно якась
прибиральниця не змогла
не піддатися спокусі
його заворожуючого
блиску і уподібнилась
до ялинковича.

1 лют о 20:51

Майдан – це Київ, це центр Львова, це також
подвір'я біля дому чи місце праці, однак
не кухня і не новини на телебаченні.

Львів, 23 листопада 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Коринтян 5, 1–10

Євангеліє: Лука 7, 1–10

МАЙДАНИ ВЕЛИКІ І МАЛІ

Десять років тому мудрий чоловік Іван-Павло II з
нагоди 70-тих роковин Голодомору наголошував на
важливості живої пам'яті про цей злочин не лише
для українського народу, а й для всього людства.
Він писав: «Спогад про драматичні події народу є
необхідним сам по собі», крім того, такий спогад,
«як ніколи, є корисним для пробудження у нових
поколінь бажання в будь-яких обставинах ставати
пильними вартовими пошани гідності кожної
людини».

Вчора ми вшановували і передавали нащадкам
пам'ять про Голодомор – страшне лихо, яке
більшовицька влада із центром у Москві принесла
українському народові. Нині час перейти до другої
фази усвідомлення Голодомору, а саме «ставати
пильними вартовими пошани гідності кожної
людини».

Тому закликаю особисто кожного з Вас не
мовчати, а всюди, де це можливо, говорити правду
про минуле нашого народу і тим самим привносити
світло в його майбутнє. Єпископи всіх українських
Церков визнали, що майбутнє – за глибшою
інтеграцією з Європейським Союзом, саме тому,
що там діють гарантії «пошани гідності кожної
людини», які в царській, советській і постсоветській
Україні часто були відсутні. Саме цього, за різними
статистичними даними, хоче більшість нашого
народу.

Закликаю всіх виходити на майдани,
обговорювати там ці питання, спокійно, але гідно

і впевнено висловлювати свої думки, шукаючи відповіді на запитання: як нині вийти на дорогу майбутнього, щоби ми всі в прозорості та гідності будували свій український дім. Майдан – це Київ, це центр Львова, це також подвір'я біля дому чи місце праці, однак це не кухня і не новини на телебаченні. Майдан – це може бути кілька дзвінків, щоб заохотити тих, хто може вийти на вулиці, а також тих, хто немічний і не може вийти, або якщо сам не наважується, а з кимось пішов би.

Майдан – це також наш храм, наша церква. Закликаю всіх молитися за зіслання Святого Духа на кожного громадянина України: насамперед на себе – щоб бути ангелом світла і це світло передавати всім, кого зустрічатимемо; на інших – щоб були відкриті й приймали світло і щоб дійсно в Україні у всіх обставинах, раз і назавжди кожний громадянин був «пильним вартовим пошани гідности кожної людини».

Климентія Димид

Щойно вдалося відкрити нарешті очі. Перше, що привернуло мою увагу, – руки, ЧОРНІ РУКИ! Ще пару секунд зайняло щоб усвідомити, що ці чорні руки – мої! Повна презмінка, всі з ночі на Грушевського сплять, свіжі сили вже на позиціях. Десь між 8 і 9 було дві бойові тривоги, потім зразу ж відбій. Тут вистарчає кариматів, коців та їжі. Дякую за це всім небайдужим, які до цього доклали зусиль.

24 січ о 13:00

Думид Мухайло

12 січня 2013 р.

Майданівські окопи! Христові ясла убогі чи порожній гріб є натхенням для повстання зі зла багатьом людям впродовж многих поколінь, – тому що вони Христові. Так само хай майданівські окопи будуть приводом для нового життя кожного українця і не тільки, бо вони теж Христові. В них вимолена Божа гідність і свобода кожної людини в Україні. Вони стали символом перетворення всього суспільства в Церкву Христову, через постійне жертвоприношення, яке там твориться в буквальному розумінні. Молімся, щоб ми жили Майданом, але щоб це був Майдан нашого серця, якого ніколи ніхто ніде не знівечить, бо він завжди буде сіячем добра!

Треба входити в храм, щоб самому ставати храмом.
Про свободу і гідність людини.

Львів, 4 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 9, 1–7

Євангеліє: Лука 10, 38–42; 11, 27–28

ПРО ХРАМ І МАЙДАН

Ми прийшли до храму так, як колись Пресвяту Діву привели до храму її батьки. Увійти в храм – це дуже важлива річ у житті людини. Ми вперше увійшли у храм ще в лоні своєї матері: коли наша мама приходила до церкви, то і ми в її лоні приходили в храм. І вже тоді Господь нас благословив. Щоразу, як наша матір молилася, сповідалася, причащалася, – ми знову входили в храм. А коли ми народилися на світ, нас насамперед запровадили до церкви, до храму – аби охрестити нас, помазати миром, аби ми сопричащалися через Євхаристію із Господом нашим Ісусом Христом. Оце і є введення у храм.

Пресвяту Богородицю було введено у храм, аби вона сама стала храмом Господнім, – аби Господь Бог міг у ній жити, в ній народитися, через неї впливати на людей, благословляти їх. Так Пресвята Діва Марія стала Богородицею, народила нам Господа нашого Ісуса Христа, нашого Месію, нашого Ізбавителя. Потім Пресвята Богородиця супроводжувала свого Сина упродовж Його земного життя. Всі ми пам'ятаємо страждання Богородиці під хрестом, на якому розіп'яли її Сина.

Ми пам'ятаємо про Богородицю і нині, коли прибігаємо до Неї, коли просимо її покрову для себе, для своїх рідних. Так само хочу пригадати кожному з Вас, а насамперед собі, що ми всі введені у храм і кожен з нас має завдяки Божій величчю й промислу однакові можливості творити храм. Творити храм – це допомагати іншим, це благословляти інших, це освячувати інших. Є така молитва:

«Радість і мир – виправлення життя, час істинного покаяння, благодать і утішення Святого Духа і перебування в добрих ділах – хай дарує нам Всемогутній Бог. Амінь».

Це і є входження у храм, це і є храм Святого Духа нині для нас. Ми з Вами маємо бути воїнами, які захищають добро і поширюють його. Деякі священнослужителі мають на одязі символічний меч. Наприклад, я маю його. Коли я його вбираю, то проказую молитву: «Припояши меч твій до бедра твого, сильний красою твоєю і добротою твоєю. Натягни лук і наступай, пануй задля істини, лагідности і справедливости. А десниця твоя поведе тебе до перемоги, завжди нині і повсякчас і навіки вічні. Амінь».

Думаю, ви добре розумієте, що я хочу сказати: кожен із нас має творити майдан у своєму серці. А для цього серце треба наповнити Божою благодаттю через входження у храм, через участь у святих таїнствах Сповіді та Євхаристії. Коли ми так постійно робимо, тобто коли щотижня, як каже Божа заповідь, день святий святкуємо, тоді ми є воїнами, які натягнули лук і наступають, панують задля істини, лагідності й справедливості. Тоді ми можемо справді ділитися благословенням і благодаттю, що їх маємо в собі, із своїми близькими, із дальніми родичами, зі своїм суспільством, з Батьківщиною.

Нині наша Батьківщина – Україна – переживає таку боротьбу, таке очищення! Тож нехай кожен зробить іспит сумління: чи я ходжу до храму, чи щонеділі я можу сказати, що я увійшла/увійшов у храм Господній не тільки кам'яний, а й таїнственний? Чи я в стані Божої благодати, чи я можу причащатися, чи причащаюся? Якщо так, то тоді я стаю храмом. Тоді я на боці світла, добра, миру. Але на боці такого

Климентія Димид

Нашою ж водою,
водометами, купленими
за наші гроші, вони
боряться проти нас.
Ті, завдання яких –
захищати народ України,
пішли проти нього.
Смерть їм, зрадникам!

23 січ о 10:54

миру і добра, що не стоїть, не ховається, а наступає. Таким добром діляться з іншими, воно захоочує інших, допомагає, готове терпіти, щоб правда Господня перемогла. Нині нашій Батьківщині-Україні від нас, християн, потрібно тільки це. Хто може більше робити, нехай робить, і це похвально. *Та не від усіх вимагається такий героїзм – від усіх вимагається тільки очищення власної душі, щоби Божа благодать могла через нас переходити на кожного, кого ми зустрінемо чи думкою, чи поглядом, чи дотиком руки.* Ви уявляєте собі, як та немічна дитина, та дівчина Марія змогла стати Храмом Господнім, і як її боявся і боїться диявол до сьогодні, і як ми на неї уповаємо, і скільки вона визволяє немічних націй по всьому світі. Чи ж ми не можемо так само? Відповідь очевидна: можемо! Спосіб цього я вам розказав, тож нумо, натягаймо лук, наступаймо, пануймо задля істини, лагідности та справедливости, а десниця наша поведе нас до перемоги завжди, нині і повсякчас, і навіки віків. Амінь.

каміння майпану

3

кліментія димид / міхайло димид

Думид Мучајло
30 листопада 2013 р.

БЕЗПЕРЕРВНА МОЛИТВА!
Від 1 грудня 2013,
храм святих
Володимира і Ольги,
по вул. Симоненка, 5,
у Львові, буде
відкритий цілодобово
для безперервної
молитви. Громадянському
суспільству і кожному
з нас потрібна стратегія
і дія! Молитва допоможе
освячувати, просвічувати
і витончувати наміри
і дії. Тоді творення
простору свободи
і пошанування людської
гідності в наших серцях
буде мати тверду основу!
Приходьте всі та кличте
інших! Особливо вночі,
а теж коли ви в гніві
чи безнадії! Не
проклинайте злочинців!

Климентія Димид
Постійно чергуються
і моляться.
23 січ о 12:34

Нехай кожен подумає, що корисного може зробити,
аби сила добра просвітилася.

Львів, 4 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 9, 1-7

Євангеліє: Лука 10, 38-42; 11, 27-28

ЗАКЛИК ДО МОЛИТОВНОГО МАЙДАНУ

Молитовний Майдан у нашому храмі
продовжується. Вже четверту добу поспіль ми
двадцять чотири години молимося за наших
студентів, за тих, хто в Києві, за тих, хто у Львові, за
тих, хто всюди по світі переживає за долю нашої
Батьківщини – України. Каплиця Пантелеймона-
Цілителя відкрита день і ніч. І кожен, хто бажає
докласти таке молитовне зусилля, може записатися
в захристії на яку-небудь годину: чи то на першу ночі,
чи на п'яту ранку, хто бажає від третьої до четвертої,
чи ввечері – у будь-який час. Думаю, кожен має
віддати цього тижня хоч би одну годину свого часу,
щоби зробити таку молитовну жертву і щоб вимолити
в Господа Бога тієї благодати, яка потрібна на
Майдані.

Так само у восьмій вечора щодня служиться
Літургія – додаткова Літургія в нашому храмі за всіх,

Думид Мучајло
11 грудня 2013 р.

В храмі св. Климентія,
Папи Римського, дзвони
дзвонять! Йде Літургія!
Іванка пішла до церкви!
Захоплюють сили темряви
Майдан! Добро перемаже!
Молімся! Заявляймо свою
ромадянську позицію!

хто на Майдані. Ми хочемо долучитися до них, хочемо
сягнути цього світла, щоби ним ділитися. Це наша
місія. Ми не маємо іншої сили, крім сили Господньої.
Нехай кожен подумає, що корисного може зробити,
аби сила добра просвітилася.

Програмою нашої душі є навернення. Якщо я маю
якийсь гріх – мушу висповідатися. Якщо я маю гріх і
молюся за Майдан – я не молюся ані за Майдан, ані
за себе, ані за когось. Спочатку потрібно очиститись
від гріха.

Тож не біймося, очищаймося! Якщо я з кимось
гніваюся і цей гнів мене мучить – перепрошу його.
Це буде діло.

Думьд Мучајло
30 листопада 2013 р.

Я закликаю, на основі відео- і фотоматеріалів побоїща збирати і публікувати фотографії поодиноких правоохорнців-правопорушників, аби їх поволі ідентифікували, щоб вони поки що відповідали на запитання своїх дружин, дітей, односельчан, сусідів, родичів, батьків, а коли прийде час і перед людським справедливим судом!

Думьд Мучајло
2 грудня 2013 р.

АПЕЛЬ #2! ДО ВСІХ СВЯЩЕНОСЛУЖИТЕЛІВ УКРАЇНИ! ДЗВОНІТЬ У ДЗВОНИ КОЖНОГО РАЗУ КОЛИ ЧУЄТЕ, ЩО ЧУМА НАДХОДИТЬ! А ЦЕ ЗНАЧИТЬ – КОЖНОГО РАЗУ, КОЛИ ПОЧУЛИ, ЩО ПОВИЛИ НЕВИННУ ЛЮДИНУ! ЦЕ В'ЮТЬ САМОГО ІСУСА ХРИСТА!

Не біймося бути дітьми Бога. Християнське і громадянське покликання – багато працювати.

Київ, 7 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Коринтян 11, 1-6

Євангеліє: Лука 9, 1-6

ХРИСТИЯНСЬКЕ І ГРОМАДЯНСЬКЕ ПОКЛИКАННЯ

Ми зібралися тут, аби робити те, про що Христос нас просив: проповідувати мир, нагадувати собі і пам'ятати, що все в руках Божих. Нам треба тільки відкривати свої серця, приймати Його дари, користати з них – і йти відважно в життя. Ми зібралися тут як громадянське суспільство, щоби говорити про свободу, яка живе в наших серцях, про гідність Божу, яку кожна людина отримала при народженні. Оце є наше християнське покликання – християнське і громадянське.

Не треба боятися, треба відважно свідчити, – свідчити про те, що ми є дітьми Божими і ми не боїмося. І нехай наше свідчення буде тією силою, що перемагатиме зло, яке існує у світі.

Климентія Димид

Людам тут все одно, що господар подав у відставку, а частину злочинних законів вже відмінили. Вони побачили, що може зробити наша огидна влада, і хочуть відставки головного виродека. Щоб банда не була при владі, щоб люди самі вирішували, як їм жити.

28 січ о 14:08

Зло сконцентрувалося в нашій Батьківщині до такої міри, що ми вже не змогли стояти осторонь і вийшли, аби боротися проти нього і проти його структур. Дуже важливо також розуміти, що зло насамперед діє в нас: коли ми роздвоєні, коли нас опанувала якась погана думка, або коли ховаємося в сірій зоні, не роблячи ані зла, ані добра.

Будьмо тими, що приносять іншим світло. Працюймо над собою, працюймо над стосунками зі своїми друзями і з недругами. І тоді всі разом працюймо для того, щоби в нашій Батьківщині, яка здобула незалежність, було розуміння, як жити незалежними і що таке незалежність. *Нам потрібно ще багато вчитися, аби здобувати мудрість, аби розуміти, що означає мати владу у своїх руках, що означає бути міністром.*

До речі, слово «міністр» з латинської мови тлумачиться як «служитель». Тож задумаймося, що означає мати владу, – мати владу вдома, на роботі, чи в якихось структурах. *Що це для нас означає? Як ми використовуємо свою владу для свого збагачення і для збагачення тих, хто довкола нас?*

Тож роботи багато. Відкриваймо свої серця, спокійно йдімо вперед до Господа Бога, який є джерелом життя, мудрости та любови.

OUR CHILDREN
wish to live in
free and forward
EUROPEAN STATES

Кажется,
мы все еще
не знаем,
какой будет
будущее
Украины.
Или нет.

Климентія Димид

Щойно прочитала новину про відступ з Грушевського/волю для затриманих перед групою хлопців біля вогню. Вони спитали у мене, цитую: «Хто воскресить наших братів? Хто нам їх поверне?». Сказали, що ніхто звідси не піде.

24 січ о 1:01

Думид Мучајло

14 січня 2014 р.

Пасхальна радість! Коли вдумуюся в причину постійного гулу «тролів» по різних форумах, про грюкіт і ходіння «іродових солдатів», про демонстративні «танці іродіади» і про те, скільки сил запущено для «знищення» пророка, мені стає шкода задіяних в цьому всіх людей без винятку, як жаль за братом чи сестрою, що віддаляються від домашніх святинь. Думаю, яке би це було велике спільне свято, якби їхні зусилля були спрямовані для пошуку правди, що переростає у тріумф любови! Однак одночасно, і ще сильніше ніж смуток, мене несе нібито безпричинна радість воскресіння і гомонять в моєму серці слова: «Завжди радійте, невпинно моліться, за все дякуйте» (I Сол. 5, 16-18). В тих хвилях, коли «темрява стала по цілій землі» (Лк. 23, 44), мене дійсно несе відчуття пасхальної благодати. Закликаю всіх людей доброї волі, всіх тих, що люблять Україну, – радіймо, бо ми разом і

Смерть буває різна – можна бути живим мерцем.
Сила і велич кожної людини – завжди воскресати в особистому і суспільному вимірах!

Львів, 10 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Солунян 1, 10 – 2, 2

Євангеліє: Лука 12, 42-48

ПРО ВОСКРЕСІННЯ ДО ЖИТТЯ

Ми зійшлися, щоби молитися за воскресіння. Сотворений світ і створена в ньому людина мусять перейти через смерть до воскресіння. Сам Ісус Христос, наш Господь, бажаючи подолати зло, яке опанувало людину і світ, воплотився, зійшов на землю, дав себе розп'яти і помер, аби побороти смерть. Він воскрес на третій день і тим самим дав можливість кожній людині воскресати. Воскресати повсякчасно. Кожна людина, коли зачинається в лоні матері, отримує гідність Божу, бо Христос сам воплотився і освятив людське тіло.

Людина, яка охрещується, отримує Божу благодать, а через миропомазання вона отримує дар Святого Духа. Сам Дух Святий оселюється в людині, щоби вона була воїном добра, бо зло, а точніше злий, постійно чатує. Злий – це сатана, який має різні обличчя, який має різний вигляд. Він може перетворюватися і в людину, і в систему. Зло – це також сіра зона, яка є в кожному серці, де нема ані

Христос, народжений,
преображений,
стражденний і воскреслий
в людських серцях, –
разом з нами!

Климентія Димид

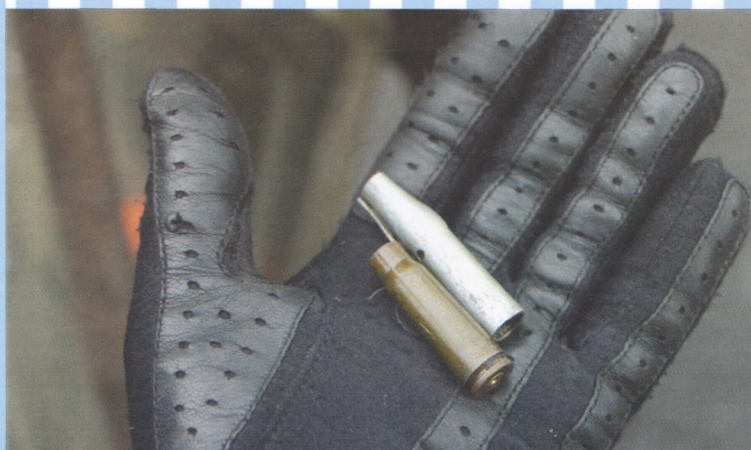
Хлопці з барикад кричать
про своїх зниклих
побратимів, мені
сказали, що якщо будемо
мирно стояти, будуть
відпускати поступово по
одному затриманому.

24 січ о 0:42

добра, ані яскравого зла, а є щось таке невідоме,
де ми ховаємося. Кожний з нас покликаний
постійно жити в Царстві Божому вже тут на землі.
А жити в Царстві Божому означає бути частиною
воскресіння, переборювати смерть, відкривати своє
серце для Господа, щоби сопричащатися з Ним.

Цю боротьбу ми добре розуміємо, коли виникає
трагічна ситуація: мила нам людина щойно жила, і
раптом її нема. Ми відчуваємо ту прірву, ту рану, той
удар, і запитуємо: «Чому так стається?» В людському
вимірі у нас може появлятися якась злість. Але
в Божому вимірі ми розуміємо, що це момент
терпіння, через який треба перейти, щоби досягнути
більше.

Нині, коли у нашому суспільстві ми бачимо
велику боротьбу між добром і злом, пам'ятаймо,
що жертва кожного з нас є дуже цінним внеском
у перемогу добра. Часто у своєму серці ми
нетерплячі, недобрі, не відкриваємо добро для
себе, для суспільства, для інших. Коли ми стоїмо
перед людьми чи перед людиною, яка перейшла з
життя земного до життя вічного, ми молимося, і ця
молитва є дуже-дуже потрібною. Коли людина живе,
вона може молитися за себе, може очищуватися,
може царствувати, тобто може сама приходити до
Господа. Коли людина закінчила своє життя, вона
вже не може за себе просити – лише живі можуть за
неї молитися і випрошувати в Бога для неї милости.
Тож необхідно приходити і молитися за померлих.
Господь Бог милосердний, але душа людини, яка

молиться, повинна відкритися вповні, людина повинна відпустити злість і не піддаватися якимось непотрібним людським слабкостям.

Отож, наша молитва має бути чистою, а серце – відкритим до Господа, та для багатьох це велика проблема. Наприклад, ми приходимо в неділю до церкви і чуємося негідними приступити до Причастя. Це означає, що між нами і Богом є бар'єр – відсутність живого контакту. Це схоже, на те, коли я прийшов на вечерю до своїх друзів, сів у кутику і не збираюся вечеряти. Всі вечеряють, а я ні. Тут явно щось не так, це неправильно. Якщо я справді хочу воскреснути, а також допомогти воскреснути своїм друзям, рідним, які відійшли, я маю перебувати в Божій благодаті. Інакше я не допомагаю, я не є частиною добра. Оце треба дуже добре з'ясувати.

Нехай кожен зробить іспит совісти: чи я є частиною добра? Чи нині моє серце відкрите, без гріха? Чи я можу розмовляти з Богом і молитися за себе, за інших? Може в моєму серці нема цієї чистоти? Моє серце заплутане? Я почуваюся гідним приступити до Причастя, тобто чи плакаю живий контакт з Богом? Якщо моя молитва є самозадоволенням, це вже не молитва до Бога, її перекреслює бар'єр між Ним і мною, тоді я йду сповідатися.

Про це необхідно говорити, адже нині, як ніколи, ми хочемо інших відносин у своєму суспільстві. Однак починати налагоджувати ці відносини потрібно з себе. Інакше станеться так, що голову багатопалого хижака відрубаємо, а лапи далі

безчинствуватимуть і зроблять так, що та голова знову виросте. І ця звірина далі сидітиме в наших серцях, в нашому суспільстві, в нашій державі. Пам'ятаймо: суспільство організовує свою державу.

Очищаймо свої серця і тим самим вносимо лепту в розбудову нашого суспільства, нашої держави, – в розбудову за прозорими Божими законами, а не через махінації. Ми повинні в собі будувати Царство Боже. Воно одне тут і там для тих, що живуть за Божими законами. Людина, вмираючи, не опиняється в чомусь іншому. Ні. Царство Боже має бути вже тут, а смерть – лише перехід до вічності. Людина має однаково царювати як тут, так і там. Якщо вона тут навчилася царювати – вона і там буде це робити. Якщо тут не навчилася, то й там, на жаль, не буде.

Молімося, щоби приймати правильні рішення і їх виконувати. Молімося чистим серцем за себе, за своє суспільство, за свою Батьківщину, аби завтрашній день був днем воскресіння для всіх нас – і тих, що тут, і для тих, що відійшли від нас.

Думид Мухайло
27 грудня 2013 р.

На образ Бога!
Людині треба собі
пригадувати, що вона
і кожна інша особа
на світі створені на
образ і подобу Бога,
створені Богом гідними
і своєрідними. Майдан
відновлює і забезпечує
відчуття внутрішньої
свободи у людини та
почуття гідности. Така
гідність є часткою
людськості, отриманої при
створенні-народженні, і
ніхто ніколи не зможе її
відібрати.

Климентія Димид

Щодо Миколи Пасічника,
72 роки, якого
заарештували і
засудили на 2 місяці
за безпорядки чи
що там ще. Так от.
Перестаньте реагувати
на це гостріше, ніж на
інші такі самі арешти
молодших від нього
людей. Він так само брав
участь в «заборонених
акціях» і точно так само
здатний завдати важких
тілесних ушкоджень або
вбити людину, як і інші,
молодші від пана Миколи
люди. Крім того, я
впевнена, він гордиться
таким «строком». Сидіти
за свободу – не так
вже й погано. P.S.: я
засуджую всі без винятку
арешти активістів
майдану, не зробіть з
мене випадково зрадника
якогось.

25 січ о 4:47

Господь завжди дає нам надію, але поведьмося так,
щоби це прагнення гідности, яке дав нам Бог,
не було тільки вогнем на соломі.

Львів, 10 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Солунян 1, 10 – 2, 2

Євангеліє: Лука 12, 42–48

МОЛИТВА І ГІДНІСТЬ

Молитва – це сильна зброя, яка допомагає
нам відкриватися для Бога. Люди створені, щоб
уподібнюватися до Господа, щоб постійно ставати
кращими, щоб ставати святими. А ставати святими
означає очищуватися від неправильних вчинків, від
гріхів, яких можна допуститися думкою, словом, дією.

Коли ми молимося, тобто відкриваємо свої серця
до Господа, – ми очищуємося, стаємо свободними,
ми відновлюємо ту гідність, яку дав нам наш
Творець. Ніхто й ніколи більшої гідности, більшої
свободи нам не зможе дати. Вона вложена в нашу
плоть, у наші серця й уми. Тож треба заглянути в
основи свого буття й очиститися від намулу, бруду
та болота, які приліпилися до умів і душ впродовж
останніх поколінь, коли ми як окремі особи і як
народ змушені були переходити через страшні
мандри і небезпечні поневіряння.

Минув час, українці віднайшли себе й сказали,
що вони є народом – не яким-небудь, а таким
самим, як і інші народи світу, який має право, має
гідність і свободу самостійно собою керувати. Ми
прагнемо бути справді незалежною державою, мати
свій уряд, свого президента, свій парламент, своїх
чиновників, які будуть служити своєму народові,
аби ми, українці, могли сповнити віковічні мрії своїх
предків. Аби ми могли дійсно як окремий народ
жити в цьому світі: самі добре господарювати, своїм
дітям готувати добре майбутнє і допомагати своїм
сусідам. Аби ми могли їм щось давати і від них щось
приймати. І так прославляти Господа Бога.

Однак процес відродження нації непростий. Коли Україну було проголошено незалежною, ми ще не були повністю готовими. Ми думали, що досить задекларувати своє рішення, досить сказати «так» і все постелиться перед нами, як треба. Але ні. Свобода, гідність, незалежність – це дари Господні. Необхідно, щоби вони вкорінилися в глибину кожного з нас; щоби вони були нашим другим диханням – і це все для того, щоби ми гідно могли поводитися щодо себе, щодо своєї родини, щодо суспільства.

Найвища гідність перед Господом Богом – це казати: «Боже, милостивий будь мені, грішному. Святий Боже, я, грішний, приходжу до Тебе і благаю: освяти мене, освяти моїх рідних, освяти мою націю.

Освятити ту державу, яку я співстворю не завжди якісно. Допоможи нам віднайти знаряддя для допомоги одні одним».

Таким має бути напрям нашої поведінки не тільки нині, не тільки в час повстання нашого народу, а щодня. Якщо ми дотепер цього не робили, не страшно: Господь добрий, Господь завжди дає нам надію. Але поведьмося так до кінця нашого віку, щоби це прагнення гідності, яке дав нам Господь Бог, не було тільки вогнем на соломі, а щоб воно запанувало в наших сім'ях, школах, лікарнях, по наших ринках, по наших дорогах і всюди, де наша нога ступає: по наших лісах, по наших полях, у нашому повітрі.

Це велика місія! По-Божому, по-церковному вона називається «царствувати». Ми з вами покликані на цю землю, щоби бути царями. Простими, добрими господарями. Тож нумо вперед!

Святий архистратиг Михаїл не дарма є покровителем міста Києва, не дарма наші повстання починаються в цей час. Михаїл був простим ангелом, який запитав: «Хто, як Бог?» Це стало його ім'ям, його гідністю, його перемогою. Бо за ним стояв Господь Бог.

Климентія Димид

Щойно Беркутівець перейшов на бік народу!!! Зняв зброю, каску і перейшов до нас. Я цього не бачила, тому не гарантую достовірності.

24 січ о 19:49

Климентія Димид

В Запоріжжі зараз триває штурм ОДА, яка забита тітушками, було пару провокацій, одна з них закінчилась тим, що тітушка перетворився на снігову бабу)) А в Донецьку тітушки переплутали мітинги і почубилися з мітингувальниками, які підтримують Яника.

26 січ о 18:13

Климентія Димид

В Чернігові та Вінниці захопили ОДА, в Сумах тривають масові акції протесту, волинська міліція перейшла на бік народу. Я зустрічаю купу повідомлень про збір людей у найсхідніших точках нашої країни. Ті, хто ще не встав з колін, зараз в процесі.

25 січ о 13:45

Один праведний перемагає легіон неправедних!
Добро бореться зі злом передусім через молитву!

Львів, 11 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Солунян 2, 1-12

Євангеліє: Лука 12, 48-59

ОЧИЩЕННЯ СЕБЕ ВІД ЗЛА

Ми зійшлися сюди до нашого Господа, до храму тому, що тільки тут можемо сягнути коренів нашого буття, сягнути нашої свободи і гідності дітей Божих.

Нинішнє рядове Євангеліє чітко вказує на те, що ми перебуваємо у боротьбі зла проти добра, і що кожен має чітко це усвідомлювати, а усвідомивши, має боротися проти зла. Зараз наша Батьківщина переживає велике щастя чи нещастя, – велике очищення. А очищення – це боротьба. З одного боку, ми чітко бачимо брехню, обман, побиття, кров, бачимо невинно заарештованих; з іншого боку бачимо велику надію, молитву, усмішку, далекоглядність, любов. І кожен повинен визначитися, де він, по якому боці. Кожен повинен спитати себе: я є частиною добра чи зла? Очевидно, що для вас це риторичне питання, бо я знаю і впевнений, що кожен із Вас глибоко переживає ці події і кожен сповідається та причащається, аби бути вповні на боці добра.

Якщо ми, християни, в Божій благодаті молимося, то хоч би один із нас стояв з піднесеними руками і казав: «Боже, допоможи! Господи, благослови мій нарід», і хоч би довкола нас був легіон супротивників – перемога буде нашою. Не задля нашої сили, мудрости, згуртованости, а задля того, що ми відкриваємо своє серце для Господа, а для того, що з нами Бог.

Тож продовжуймо виконувати свій основний обов'язок – молитися й уповати на Бога. І Господь очищуватиме наш народ, очищуватиме нас, наше суспільство, і ми зможемо будувати своє

спільне майбутнє на основі добра, на основі того покликання, яке призначене нашому українському народові, як і кожному народові на світі. І ми станемо спільнотою самоорганізованих людей заради того, щоби разом жити, разом працювати, разом любити, молитися і цим прославляти Господа Бога на землі.

Климентія Димид

Майдан. Погода прекрасна, людей багато. Мороз, сніг, яскраве сонце. В суботу/неділю сюди приходять величезна кількість небайдужих киян. Записуються у волонтери, несуть одяг, взуття, необхідні матеріали для затятих революціонерів, які вгвинтилися в граніт Майдану Незалежності і нікуди звідси не підуть 😊. Мені видали рукавиці і шалик, тепер я готова на все, бо мені вже не холодно в руки.

25 січ о 15:46

Кожний має творити добрі діла – інакше пропаде!
Це стосується кожного окремо і цілих народів.

Львів, 12 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Солунян 2, 13 – 3, 5

Євангеліє: Лука 13, 1-9

ОБКОПАТИ СВОЮ СМОКОВНИЦЮ

Нині в Апостолі читаємо: «Бог вибрав вас від початку, щоб ви спаслися освяченням Духа і вірою в правду». Тож усвідомлюймо цю нашу гідність і молимося, щоби «визволитися від безпутніх та поганих людей». Бо «Господь – вірний, і Він вас зміцнить і збереже від злого».

Євангеліє закликає нас, щоби ми робили добро, щоби приносили плоди. «Якщо ми покаємося» – каже Євангеліє, то зможемо принести плоди. А якщо ні – то загинемо. Належимо ми до добрих чи до поганих – нам треба приносити плоди. А для цього треба обробляти свій ґрунт, обкопувати свою смоковницю.

Тому задумаймося над своїм життям і робімо щодня конкретні добрі діла для свого ближнього, для Господа Бога. Розпушімо ґрунт довкола нашої смоковниці, щоб вона принесла плід, щоб ми не загинули, а навпаки, щоб розцвітали як особистості, як родини, як суспільство і як народ у своїй вільній і незалежній державі.

Климентія Димид

Перше, ніж сипати
взаємними звинуваченнями
і карати «винних»,
знайте: гігантську
рекламу на Хрещатику
здерли не ми) то
рекламники, суворі
хлопці з тросами.
Остання фотографія –
вигляд реклами «до».
А ще стало відомо,
що з Польщі нам
послали машину з 10
тоннами матеріальної
допомоги (розкладні
ліжка, спальні мішки,
перев'язувальні
матеріали і т. ін.) і
цю машину вже довгий
час блокує митниця,
зараз вона знаходиться
на якомусь складі біля
Києва.

4 лют о 13:59

Климентія Димид

Град з гранат, звідки у них стільки!?? Хлопці, прикриваючись щитами, підкидають шини в вогонь, намагаючись втримати лінію димової завіси. Деякі вже валяються і плачуть, газку піддали (Контужених немає, тепер люди набагато обережніші і спостережливіші. Крім гранат, летять великі куски каміння, каски норм їх витримують, але в вухах дзвенить.

25 січ в 0:04

Климентія Димид

Люди дуже неспокійні, треба щось робити.

24 січ в 0:35

Нам треба активно боротися зі злом. Любити і напоумлювати тих, хто помиляється. Якщо вони не слухаються – вони не варті уваги. Київ – це новий Єрусалим!

Київ, 13 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Солунян 3, 6–18

Євангеліє: Лука 13, 31–35

ПОМИМО ПОГРОЗ ПОШИРЮЙМО ДОБРО!

Ми щойно слухали Апостола і Євангеліє. Сьогодні – день святого Андрія. Ми прийшли, щоби отримати мир і спокій від Господа нашого Ісуса Христа. Що означає Божий мир? Апостол нині нам говорить: перше, що треба, аби мати мир, – спокійно працювати і споживати хліб зі своєї праці; друге: хто не працює, нехай не їсть; третє: коли хто не працює, ледарює, не старається пізнавати правду, перекручує правду, затавруйте такого, за ворога не вважайте, але напоумляйте, як брата; і четверте: якщо такий вас не послухає, стороніться його. Це говорить апостол Павло. Тобто треба любити ближнього, але сторонитися зла. Це є дві істини життя. Так, їх важко дотримуватися, але можливо, якщо дивитися на кожну людину в Божому вимірі – як Ісус Христос на мене дивиться. Я теж маю свої гріхи і так само живу подвійним життям, але Господь вміє мене любити і вміє мені підказати, як вибратися із того ледарства.

Євангеліє від Луки говорить нам, що не треба боятися. Що робить зло, що робить Ірод? Він залякує нас. Нам кажуть: «Ідіть геть звідси, бо вас тут повбивають». Фарисеї казали Ісусові: «Іди звідси, бо Ірод тебе вб'є». Але Ісус не боїться. Він сповнює свою місію, хоча Його цькують, за ним стежать, Його залякують. Він має ціль, Він робить добро, Він творить чуда – Він відкриває своє серце і випрошує милости від свого Отця. Але воно так скоро не

спрацьовує. Ісус Христос вигукує: «Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і каменуєш!». Він хвилюється за свій Єрусалим.

Наш Єрусалим – це Київ. Тож ми нині молимося: «Києве, Києве, чому вбиваєш своїх дітей? Чому не ідеш за добром?» І ми через Господа, як Ісус Христос, маємо збирати всіх добрих, всіх, які залишилися, щоби одного дня (може ми того дня і не побачимо) наш Єрусалим, наш Київ став світлим містом, світлим народом, справжньою Україною. І щоби ми тішилися і допомагали своїм сусідам, усьому світові.

От таке нинішнє бойове Євангеліє. Ми перемагаємо добром. Добро – це дія. Дія усвідомлена, дія безстрашна. Просімо святого Андрія, який приніс цю благу вістку сюди перший, аби допомагав нам, аби ми знайшли натхнення в Євангелії, переживали його, приймали благодать і нею ділилися, ділилися і ще раз ділилися, безупинно.

каміння майлану

9

климентія димид / міхайло димид

Климентія Димид

Зловили журналіста з російського каналу, який пи...ів багато на фоні барикад, люди кричать «Ганьба!» та «Собаці – собача смерть!» і соромлять його.

23 січ о 15:09

Хто баламутить – не ісповідує Христа. Теж мова про Україну, якою трясє диявол...

Київ, 14 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: до Галатів 1, 3–10

Євангеліє: Лука 9, 37–43

ХТО В НАС БАЛАМУТ?

Вітаю Вас на молитві, на бенкеті Господнім. Літургія – трапеза, на яку запрошує нас Господь Бог. І під час своєї трапези Він завжди промовляє до нас своїм Словом. Нині ми чули Послання до Галатів апостола Павла. Він дивується станом свого народу, галатів, бо вони перейшли на інше євангеліє. Вони слухають усяких баламутів, приймають ці чутки, цю неясну науку, і потім роблять з неї закон для свого життя. Саме це апостол називає іншим євангелієм. Тобто ті, що слухають інше євангеліє, для нього є втраченими. Їм треба про це говорити, але якщо вони не хочуть повертатися до правди, тоді їм

Климентія Димид

Щойно розказали мені, як тітушата пробували влитися в наші ряди і видати себе за наших в Жовтневому палаці. Закінчилося все тим, що їх з ганьбою зацькували і прогнали з обителі чесних захисників майдану. Страх та ненависть в очах і морди в зеленці – ось як вони виглядали після вигнання)

Інформатор каже, що це дуже збідовані люди – немиті, страшний суржик, зуби попсовані страшно (Навіть на мить стало шкода тих горе-шлюх.

23 січ о 19:23

анафема, тобто прокляття. Так говорить апостол Павло до своїх вірних в Галатії. Так само можемо сказати, що це Послання апостола Павла і до українців.

А євангелист Лука говорить нам нині про злого духа, який схопив юнака. В нашому випадку схопив Україну, нашу Батьківщину. Що робить злий дух? Він крутить людиною, трясє нею, вона пускає піну. Тож бачимо, що Євангеліє завжди актуальне. Демон схопив Україну, і вона сильно стряслася.

Однак Ісус Христос є нашим Богом. Він сотворив кожного, щоби ми були щасливими, щоби ми воскресли. Ісус оздоровляє того сина. І так само і для нашої України, ми віримо, що вимолимо в Господа кращої долі, не тільки зараз, а й для наступних поколінь, аби диявол більше не тряс нашою Батьківщиною, щоб вона була свобідна і всі її сини й доньки від нині і довіку.

каміння майдану

10

кличентія димид / михайло димид

Климентія Димид

Щойно зловили провокатора, який кричав, що в нього двоє дітей, він стоїть за нас, але ненавидить всіх... Шооо!?)

24 січ о 17:42

Нехай кожен питає себе: «Наскільки я сьогодні готовий піднести свою гідність, щоб вона стала такою, якою я її отримав при народженні?»

Київ, 15 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: до Ефесян 4, 1-6

Євангеліє: Лука 10, 25-37

БУДЬ ГІДНИЙ І ЛЮБИ ВСІХ

У нашій молитві – Літургії – дві частини. Перша – це Літургія Слова. Нам Господь дає слово, щоби воно виростило в нашому серці і дало плід. А друга частина – це трапеза, коли ми готуємо святу Євхаристію, святе Причастя.

У першій частині – Літургії Слова – Господь завжди говорить до нас не прямо, а через своїх слуг. Нині тими слугами є апостол Павло і апостол Лука. У житті кожного хтось може бути голосом Бога – мама, дочка, син, тато, духовний наставник... У кожного може бути авторитет, розмовляючи з яким ми відчуваємо, що його слова є від Господа. І навіть якщо людина відразу не слухається, то ці слова все одно працюють у її серці, і поволі, поволі вона стає кращою й підноситься до свого Творця.

Апостол Павло нині каже: «Поводьтеся відповідно до свого покликання». Запитаймо себе: «А чому ми тут стоїмо? Чому ми прийшли сюди?» Щоби відповісти на це питання, прислухаймося до нашого серця і відчуймо: ми хочемо бути гідними. Людську гідність нам дав наш Господь на свій образ і свою подобу. Наша свобода і наша гідність – це не є цінності, які дає закон, конституція. Їх нам дав Бог, щойно ми народилися. Тож поведьмося кожен достойно, відповідно до свого покликання, і молимося про це, бо саме це Церква проповідує тисячоліттями.

Це не тільки слова – це щоденна праця над собою, це покора, лагідність і терпеливість. Якщо ми очищуємо своє серце, якщо щодня думаємо: «А що я нині доброго зроблю для свого ближнього?», якщо

Климентія Димид

Оскільки трійка лідерів виявилась неефективною, і народ тепер не хоче на них покладатися, зріє ідея розширити коло людей, які зможуть керувати, приймати якісь рішення на майдані. Можливі прізвища додаткових таких осіб (трійка залишається на своєму місці, до них додаються ще люди): Парубій, Луценко, Балоба, Гриценко + хтось з ультраправих.

24 січ о 13:27

ми працюємо над своєю гідністю, то і суспільство довкола нас перемінюється, переображується. Пам'ятаймо, що до такої гідности нас нині закликає апостол Павло.

А євангелист Лука в Євангелії розповідає про фарисея, який прийшов до Ісуса, щоби Його дразнити, і питає: «А що робити, щоб досягнути вічне життя?» Хоча це фарисей, провокатор, але Ісус до нього серйозно ставиться з любов'ю, так, як ми маємо ставитися до ближнього. А ближній – це не тільки тато, мама, брат, сестра, це також інакомислячі, вороги, «москалі». Ближній – це кожна людина, яку я зустрічаю, і тут немає жодного «але». Цікаво, що фарисей питає про вічне життя, тобто про щастя. А всі ми хочемо щастя.

Що означає «вічне життя», «щастя»? Очевидно це може означати вічно жити в небі після смерти. Але тут йдеться не про це. Ми з вами покликані бути щасливими на землі. Вічне життя означає

піднесення якості нашого з вами життя тут і тепер. А для того треба трудитися, – про це вже говорив апостол Павло, – без труду ми не будемо щасливі, не відчуватимемо в собі щастя, навіть маючи будинок, господарство, машини, гроші в банку, жінку. Самі по собі матеріальні речі не перешкоджають нам бути щасливими, але це якщо у нас є духовний стрижень. Якщо ж цього стрижня немає, то ми розпливаємося в усі боки.

Так само, щоби бути гідними, щоби досягти вічного, нам треба пізнати Бога. Не потрібно багато знати про Бога – потрібно пізнати самого Бога. Це велика різниця: знати про Бога, про релігію і самому молитися, розмовляти з Богом, Його пізнавати особисто. Це також причина нашого приходу сюди, нашого пошуку.

У нинішньому Євангелії є такі приклади. Перший – позитивний: цей молодий фарисей-провокатор, з яким Ісус повівся ввічливо і розповів йому все. А другий – негативний приклад: це ті священники.

Вони багато знали про Бога, про милостиню і милосердя, але самі не хотіли «забруднюватися»: в єврейському народі вважалося, що людина, яка доторкнулася до мерця, мусить очищуватися. Вони думали, що він помер і навіть не вважали за доцільне зігнутися, спитатися, доторкнутися. Ось як виглядає різниця між «знати про Бога» і «знати Бога».

Отож, любов до ближнього вимагає від нас часу і жертви. Запам'ятайте, якщо я шукаю Бога, я маю перейти через любов до свого ближнього, і це не теорія – я даю свій час, я жертвуюся для того. І ви це робите!

Ревно молімся, щоб Господь перемінив наші серця, щоби ми жили Його гідністю і Його свободою.

Климентія Димид

Грушевського вирує,
силовики кличуть
Яворівського, хочуть
щось сказати, люди злі.

25 січ о 16:56

Климентія Димид

Яворівський пішов.
Переговори 1на1.

25 січ о 17:01

У нашій нинішній боротьбі, коли ми називаємо своїми іменами злих людей, це мало би так звучати: запроси «регінала» на обід, поговори з ним, просвіти його.

Київ, 16 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Тимотея 1, 1-7

Євангеліє: Лука 14, 12-15

ЗАПРОСІТЬ «РЕГІОНАЛА» НА КАВУ!

Ми зібралися тут нині в день святих ангелів, бо понеділок – день, присвячений ангелам. І під проводом святого архистратига Михаїла ми боремося за добро, проти зла. Ми стараємося називати зло своїм іменем, і це зараз дуже важливо.

Климентія Димид

Яворівський вернувся. Хотів домогтися акту дружби – разом з пташками і ВВ заспівати гімн – він же ж в нас один як не як. Конопляник був не проти, генерал-лейтенант категорично відмовився, неадекватно кричачи і вимагаючи загасити вогні, забрати людей і звільнити повністю Грушевського. Ще інфа: в 20:00 вони будуть співати гімн, можемо до них приєднатися. Люди питають про те, як там, як настроений «Беркут»? «Є дуже різні люди, як радикали, так і адекватні мирні особи. Але зрозумійте, більшість перших. Вони живуть там, як худоба, сплять десь в коридорах кабміну, стоять в памперсах, ними ж обмотують ноги солдат...» Ключев намовляє Яника на введення НС, є інформація про жахливий документ, який Яник і Путін можуть підписати в будь-який момент. Про допомогу Росії для України в разі загрози... Жаж.

25 січ о 17:31

Апостол Павло каже нам нині, що треба розуміти те, про що ми говоримо, щоби не розказувати байки, щоби самого себе й інших не вводили в оману. Бо дуже часто у житті ми потрапляємо в таку ситуацію, що ми не кажемо неправди, але й правди не говоримо. Це дуже серйозна внутрішня заблокованість. *Пам'ятаймо, отже, наші слова завжди мають бути чіткими, думки – ясними, і не потрібно зважати на жодні чутки, байки, які провокують на суперечку, не служать сповненню Божого закону і породжують у нас сумніви.*

А євангелист Лука запрошує нас організувати бенкети, тобто обіди, зустрічі, щоби разом іти в подорож. І заохочує нас це робити не зі своїми однодумцями, а щоби ми кликали до себе убогих, калік, кривих, сліпих. У нашій нинішній боротьбі, коли ми називаємо своїми іменами злих людей, це мало би так звучати: запроси «регінала» на обід, поговори з ним, просвіти його. А може ти знаєш когось із того табору – зателефонуй до нього, поділися своєю радістю: нехай він знає, що ти тишишся, що ти впевнений в перемозі не над ним, а над тим злом, яке чатує серед нас. Ті, які думають інакше, ті, які погано поінформовані, ті, які занадто впевнені у собі, ті, які піддаються пустим розмовам, – до них маємо звертатися, до них маємо усміхатися, за них маємо молитися, їх запрошувати, з ними розмовляти. От така нинішня наука, такий заклик євангелиста до нас.

Ось яким чином можемо допомагати архангелові Михаїлові й усім ангелам добро творити, зло поборювати. Але нагадаю: спочатку в наших серцях, а потім довкола нас.

12

каміння майдану

климентія димид / міхайло димид

Климентія Димид

Цей запах бензину, він буде переслідувати мене вічно. Ситуація на полі бою не змінилась, на майдані щось верзуть язиками, а тут перекидуються «компліментиками» з псами «закону».

22 січ о 20:29

Климентія Димид

Поки наші бійці відпочивають, у Франківську захопили ОДА!! І в Луцьку! І в Чернівцях! Слава відважним месникам!!

24 січ о 15:12

Закон треба вміти вживати не так згідно з буквою, а радше згідно з духом. Цим духом треба поборювати злих! Аби бути гідною людиною, треба мати ясні думки.

Київ, 17 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Тимотея 1, 8-14

Євангеліє: Лука 14, 25-35

ІСНУЄ ДУХ ЗАКОНУ

Щовівторка ми згадуємо Івана Предтечу. Це той, який готував Господні стежки, був пророком, тобто йшов попереду і сповіщав про прихід Месії.

Подібно і ми нині стараємося готувати дорогу для себе, ба радше для наших нащадків – щоби всі ми могли жити в прозорому суспільстві, за Божими законами.

Апостол нам говорить, що законом треба вміти користуватися. Це означає, що закон – це не тільки

Климентія Димид

«Беркут» поливає водою вогонь, намагаючись погасити пекельне полум'я, яке розвели наші хлопці. Ті, в свою чергу, підкидають ще покришок і дров. Ряди озброєних і захищених з ніг до голови чоловіків стоять напоготові, інші кидають коктейлі, бруківку та феєрверки. Пси відповідають нам стрільбою та гранатами.

22 січ о 18:56

буква – є ще й дух закону, який важливіший від літери. І цим духом треба поборювати злих, бо вони хитріші від нас. Вони буквою нас переборюють, а ми – сильніші духом. І якщо закон приймати так, як він продуманий, для добра наших взаємовідносин, тоді він корисний і тоді ним можна усмирювати всіляких бандитів, про яких ідеться в нинішніх словах Апостола, де їх чітко називають по імені.

Євангеліє нам говорить, що для того, аби був успіх у нинішньому духовному житті і в суспільстві, аби дійсно був цей дух, що панує над літерою, нам треба насамперед плекати чистий намір. Потім треба вміти чітко діяти відповідно до того наміру. І це не означає, що дорога буде простою. Треба вміти жертвувати, терпіти. Бачимо приклад св. Предтечі Йоана, бачимо приклад нашого Господа Ісуса Христа, бачимо приклад багатьох святих. Святі – це герої, це революціонери; вони свого часу сказали: «Стоп, щось недобре коїться зі мною, щось не те відбувається з моїм життям. Я мушу перемінитися,

я мушу сам навернутися, щоби могли допомогти іншим довкола себе». І вони багато терпіли заради цього. Отже, чистий намір, чіткі діяння, а також терпіння і витримка. Наша віра – це не річ, яку ми здобули і вже можемо тримати цей скарб у банку. Ні. Віру треба щоденно відновлювати відкриттям свого серця для Бога чистою думкою. Якщо саме так робимо, то тоді нам може все вдатися. Однак також мусить бути контроль. Контроль – це наша совість; треба робити іспит сумління. Мати якогось духовного отця чи просто сповідника, щоби міг у разі потреби підказати нам більш правильну думку, а то й заперечити нам. Сповідник – це голос Церкви, який не завжди нам подобається, але який треба вислуховувати, аби наші плани були єдиними з Господніми. Якщо наші плани часами не співзвучні з Господніми і ми це зауважили, не треба боятися змінювати свої наміри.

Нинішнє Євангеліє дає нам повну програму, як боротися проти зла і як його називати. Бо якщо ми хочемо боротися зі злом, нам треба його ідентифікувати, дати йому назву, а потім треба добре планувати, добре радитися, діяти, жертвувати, терпіти. Якщо мало результату, треба коригувати план, але йти вперед гідно і з Божою допомогою. От для того, щоби бути гідною людиною, треба мати ясні думки. Це є та сіль, невивітрена сіль. Кожен, хто прагне гідності, є тією сіллю, яка дає смак, яка приносить суспільству користь.

Нехай Господь нам всім допоможе. Просімо у своїх молитвах, щоби, помимо наших немочей, нашого егоїзму, ми все ж таки були дітьми світла, Божими помічниками, які самі ідуть до перемоги та інших ведуть за собою.

Климентія Димид

Веркутня прорвала
блокаду у Василькові!!
9 автобусів рухається на
Київ, били людей.

26 січ о 23:14

Климентія Димид

В Сумах міліція,
прорвавши блокаду ОДА,
схопила близько 60
мітингувальників, які
перебували всередині.
В Черкасах розбили
автомайдан, собаки
розбрелися по великій
території, вишукуючи
автомайданівців.

27 січ об 11:21

Оскільки ми – вибраний народ, диявол працює
проти нас, і треба дуже добре це усвідомлювати.

Київ, 18 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Тимотея 1, 18–20; 2, 8–15

Євангеліє: Лука 15, 1–10

ШУКАЮ ЗАГУБЛЕНИХ

Ми слухаємо Боже Слово, яке має увійти в наше
серце і принести плід. Для того стараємося також
пояснити його, щоби воно дійсно нам допомогло.

Апостол Павло говорить про такі речі: щоб
ми були успішними, аби були частиною добра,
а не зла, нам передусім треба мати віру і добре
сумління. Віру, думаю, багато з нас мають. Ну, а
добре сумління – це вже важче, над ним треба
працювати. Віра – це дар, який ми отримали при
хрещенні. Але щоб та віра була на належному рівні,
потрібно боротися доброю боротьбою; для цього
слід усвідомлювати і часто роздумувати над тим,
куди я іду, що роблю, чи не помиляюся, чи йду
правильною дорогою. І тут наших сил не вистачить,
бо ми немічні. Отож, щоби наші старання були
успішними, треба ще молитися і просити Божої
допомоги. Апостол каже: менше говорити. І якщо
чітко це виконувати, то це діяння зможе принести
нам плоди. Але є ще одна умова: наслідувати Христа
вповні, тобто без гніву і суперечки.

Так, нам зараз на Майдані важко, є люди, які
мають інші думки, є люди, які діють проти свого
народу, і тут нема що дуже приховувати. Але ми
повинні мати таку шляхетність духа, щоби їм
допомагати, їх любити і одночасно переконувати.
А оскільки ми немічні, то де шукати силу? В Бозі, в
молитві. Так говорить апостол Павло.

Євангелист Лука також подає нам дуже важливу
науку: шукати загублену овечку, загублену драхму.
Для нас, для нашого народу, для суспільства, це

насамперед ті люди, які відкидають Господа Бога, а вже потім ті, які задля власного збагачення або через власну сліпоту не розуміють терпіння нашого народу. Це не стосується тільки нинішнього повстання. Ця хвиля йде впродовж століть. Ми мали мучеників, мали своїх героїв, які постійно виборювали самостійність, волю українського народу і ми нині є подовженням цього. Але, з іншого боку, бачимо, що є багато людей, які з нами, але вони є загубленими овечками. І наша з вами місія – шукати їх. Покидати свій комфорт, людей, з якими нам приємно розмовляти, говорити і йти до тих загублених. Це дуже і дуже важливо – засвітити світло. Та жінка, що шукає драхму, світить світло. Тут це означає – інформація, усмішка. Ми усміхаємося – і вже засвічуємо світло, і вже інша людина розуміє, що ми прийшли її до чогось змушувати, що ми прийшли до неї з добром, з любов'ю. Чи вдасться нам її переконати, чи ні –

це навіть не наша ціль. Наша ціль – дати світло. Бо господарем поля є дехто інший – Господь Бог.

Також щоби віднайти драхму, треба замести хату. А це вже стосується нас: коли я бачу, що в оці мого ближнього є скалка, значить у своїй хаті мені треба замітати постійно, щоб знайти спосіб йому допомогти. І третє: старанно шукати, не казати, що в нашому суспільстві немає проблем, що все добре, що я вже всі свої справи полагодив, домовився з тим чи з тим чиновником і не маю за що хвилюватися. Е ні, це значить, що ти не шукаєш старанно, що ти не бачиш потреби свого ближнього, того, хто не може себе захистити, того, хто десь там проклинає. Отже, шукаймо старанно.

Я не вибирав цього уривка. Це тексти нинішнього дня. Я вже кілька тижнів дивлюся на Євангельські читання, що припадають на той чи інший день, і думаю, як то Господь щодня промовляє до нас саме тими словами, саме тією мовою, яка нам потрібна. Тож живімо з великою радістю нашого синівства

Климентія Димид

Я небезпечна. Багато хто з них перейшов на бік світла, перш ніж адміни здогадалися, від кого іде загроза 😊

11 лют о 12:41

life:) 11:39 100%

vk.com

Сторінка

✉ 60

АнтиМайдан

Зомби-апокаліпсис в самому разгарі. Ідет захват ОГА. Будьте бдительны!

Ви додані в чорний список цієї спільноти.

Інформація

Про місце:

Мы здравомыслящие люди и не сдадим нашу Родину просто так! В этой группе будет продолжаться собираться полезная и важная информация о происходящем.

Показати повністю..

Інше

Божого і розвиваймо його. Ділімося цією радістю, щоби разом творити Царство Боже на цій землі, а потім в небі. Не спішімо перестрибнути через життя і зразу попрямувати до неба, це не те, що нам потрібно. Нам треба, щоб і тут була радість і Царство, і на небі. А це є наша присутність і особливо наша молитва.

Дякую вам. Просімо, щоби кожен з нас знайшов ту одну овечку, ту одну драхму. А тоді я вам скажу: «в той момент ми своє покликання виконали».

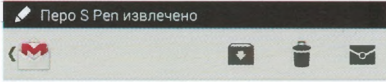

Климентія Димид

Ніхто не хоче підзаробити? Тільки сьогодні акція «приведи друга - отримай додатково 50 грн на лапу».

26 січ о 13:17

Заработок

Входящие

Иван Остроглад

molodejzapr@mail.ua

Сегодня, 15:03

Кому: я

Привет! Мы знаем, ты талантливый спортсмен, и тебе не плевать на свою страну! Тебе разве не надоело то что происходит в Киеве? Может хватит громить столицу? Ты можешь это остановить!

И при этом неплохо заработать! Работа не пыльная, 800 грн. день, плюс премиальные. Премиальные до 500 грн за день. Можешь взять своих товарищей по спорту, за каждого приведенного друга +50 грн. С собой брать удобные, теплые вещи. Проживание, проезд бесплатно. Возможны травмы, сейчас в столице неспокойно.

Ждем возле стадиона "Металист". Едем автобусом.

Хочешь узнать по подробнее? Отвечай на это мыло.

Не будь равнодушен к своей родине!

Якщо в нашому серці не буде основного, тоді зовнішнє буде тільки видовищем, яке скоро згасне. У створеному Богом світі є певні правила гри, і ці правила – в серці кожної людини, і через це світ є добрим.

Львів, 20 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Тимотея 4, 4–8. 16

Євангеліє: Лука 16, 15–18; 17, 1–4

ПРОЩАТИ ЗАВЖДИ!

Апостол Павло пише до Тимотея, що всяке творіння є добрим, тобто все, що Бог створив, є добрим. Дуже важливо, щоб ми це зрозуміли. Треба остерігатися будь-якого погляду, який відрізняється від Божого, бо Господній погляд на речі є єдиним правдивим, а всі інші – оманливі. Це дуже подібно на те, як конструктор збудував якусь машину, будинок чи якийсь міст, і він знає все про свою споруду – має правильний погляд на цю річ, а

Климентія Димид

Щойно була спроба непоганої провокації на самому майдані. Невідомі спробували підпалити дерев'яні будиночки навпроти сцени. Одну зі стінок облили бензином, але підпалити не встигли – люди помітили це і погналися за ними, впіймати виродків не вдалося. Зі сцени оголосили, щоби люди в і біля наметів були пильними і час від часу обходили з рейдами свою територію, перевіряючи чи ніякі підозрілі особи там не швандяються. Ще було сказано, що непогано було би ввести якусь систему перевірки даних кожного, хто заходить на майдан. Не знаю, чи це можливо, але спробувати можна. Тітушки всюди, як не як.

28 січ в 0:37

той, хто не збудував цього, не знає точно, як воно сконструйовано. Тож дуже важливо, щоби ми мали правильну мірку, а для цього нам служать Божі закони.

Господь каже нам через апостола Павла, що тілесна вправа добра, але вона діє тільки в нашому земному житті, а благочестя ж, тобто вправління для душі, ліпше, бо воно діє на майбутнє. Так апостол закликає кожного з нас старатися, щоби слідувати навчанню Господньому, дивитися на речі Божими очима і так спасатися. Якщо ми самі будемо спасатися, то й ті, що довкола нас, зможуть спасатися.

А євангелист Лука каже, що ми маємо бути чисті у своїх серцях, а не перед людьми. Можемо, звичайно, бути чистими і в серці, і перед людьми, але визначальним для нашого спасіння є те, що відбувається в нашому серці. Коли ми молимося за Майдан, коли ми творимо Майдан, пам'ятаймо, що найосновніший Майдан – це те, що в нашому серці, а не що ми говоримо чи показуємо назовні. Те, що назовні – воно добре, але не основне. Так само

існують правила гри у житті кожного християнина; вони більш витончені, і нам треба їх дотримуватися у своєму серці. Якщо ми будемо їх дотримуватися, то самі спасемося і спасуться всі біля нас.

Те, що Господь нас створив добрими і все Його творіння є добрим – це одна річ. Та є ще одна річ: усюди діє сатана, злий дух. Він підсиляє спокуси тим, хто хоче Божим поглядом дивитися на світ, хто хоче Божим диханням ходити по цій землі. Самі спокуси – це ще не дуже тривожно. Біда, коли ми приймаємо спокуси і самі стаємо спокусниками – оце вже страшна річ. І євангелист Лука каже: «Горе спокусникам. Горе тим, які пропонують зло, які творять зло, які пускають туман, аби зло могло існувати». На нашу країну напала хвороба – багато майданів зла, площ зла; приходячи на них із законами, що Господь Бог вклав у наші серця, ми почуваємося погано і часто підпадаємо під спокусу, бо ці місця вимагають іншої поведінки. Тож остерігаймося спокус, щоби самим не стати спокусниками, щоби не творити таких площ зла.

А виходити з того неблагого стану, треба вміти прощати одні одним. Але коли ми бачимо немічних людей, яких вважаємо навіть зрадниками, ми раз готові пробачити, вдруге ж вибачити вже дуже

важко, а далі ми прагнемо просто відгородитися від таких людей. Євангеліє нам каже завжди прощати тим, що каються. Скільки разів вони придуть і попросять прощення, стільки разів треба їм це прощення давати. Такий наш Бог, який нас створив. І Він вклав у наші серця велику силу і таку велику любов, що ми й це можемо зробити. Тому не біймося прощати, не біймося творити добро тим, які нам творять зло, не біймося поширювати Божі закони, говорімо про них, переконуймо інших. Усе це – насіння, яке свого часу принесе великі плоди. Молімося, щоби Господь Бог нас благословив і дав нам силу відважно, по-християнськи здобувати свободу і гідність у своїх серцях і тим самим довкола себе, щоби кожен міг прийти до мети завдяки нашим старанням.

Климентія Димид

Медиків достатньо, принаймні таке я щойно від самих медиків почула. Постійно несуть поранених, але вони всі /блін, це жосткувато, але хай так/, всі вони РУХАЮТЬСЯ, активно причому, так що не все критично.

22 січ о 19:17

Климентія Димид

Люди налаштовані рішуче, створено 3 лінії оборони на Грушевського, тачки використовують, щоб тягнути бетонні блоки та інші, вже виведені зі-строю тачки, які теж стануть частинами барикад!! Гору коліс на фото підпалять при відступі, щоб зігріти бідних змерзлих беркутят. Між іншим, пацики казали, що власник перевернутої машини не проти.

22 січ о 21:25

Усі народи благословенні, але всі мають працювати над своїм ушляхетненням. Потрібно, щоб у нашому суспільстві кожний совісно виконував свою роботу. Так ми розвиватимемося як один народ. Починаймо із себе!

Львів, 21 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: до Галатів 3, 8-12

Євангеліє: Лука 9, 57-62

ТОЧНО ВИКОНУЙ СВОЄ ЗАВДАННЯ!

Господь благословляє всі народи. Всі, однак, мають працювати над своїм ушляхетненням, своєю святістю, своєю гідністю. Для цього потрібні правила: у суспільстві – звичаї, у державі – закони, у Церкві – канони. Їх треба дотримуватися вповні, не задля букви, а задля совісти, задля морального поклику. Тоді вони стають цінними, тоді вони виконують свою місію – упорядковують життя, – кожної людини зокрема і всього суспільства загалом.

Євангелист Лука каже: нехай кожен чітко виконує свою роботу. Кожен нехай буде у відповідному місці і відповідально служить у запланований час. Не виконуй ту роботу, яку інший ліпше і легше виконає, а подумай, у чому ти незамінний, у чому ти спеціаліст, який твій талант, і виконуй саме це. Визнач пріоритети: що важливо робити в цей конкретний момент, а що може почекати. І не бійся, будь свобідним, будь Божою дитиною. Ісус каже: «Жоден, хто поклав руку на плуг і озирається назад, – нездатний до Царства Божого». Тільки йдучи, як Ісус Христос, уперед, надіючись на Отця, можна перейти через смерть до воскресіння.

Климентія Димид

Люди з нетерпінням очікують виступу лідерів о 19:00, їм набридло, що нічого не ясно і лідери мовчать, ніби приховуючи щось. Всюди чути розмови про недоцільність такого подальшого розвитку подій. Обережно, лідери, народ незадоволений і в повітрі висить загроза

23 січ о 17:55

Климентія Димид

Нова телефонна розмова. На цей раз хлопець, 24-25 років, в повній амуніції і з відданим поглядом (як завжди каюсь, але переповідаю): «знайди собі іншу людину, щоб по магазинах ходити. А я тобі хто, падруга? Я взагалі-то в сотню записався і повертатися не збираюся. Сама така! Ану давай побачим. Ти приїдь сюди і всьо зрозумієш, тут не так, як у нас в городі, тут і займаються зовсім іншим. Я відчуваю себе потрібним, відчуваю, що міняю країну, а ти мені про майку дурну... Ні, не думай, що ті новини тобі передадуть то чувство, яке в мене є зараз. І давай, мала, щоб ти була тут, ти тоже потрібна. Всі потрібні. І мені, і Україні ти потрібна, поняла, мала? Ну давай, пак...тоість Слава Україні!»

7 лют о 17:13

Прозорість, очищення, добрі справи, солідарність, вдячність – це складові рецепта, щоб бути позитивним героєм Майдану свого серця і Майданів України!

Львів, 22 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: до Галатів 4, 22-31

Євангеліє: Лука 8, 16-21

МОЯ ХАТА НЕ З КРАЮ

Дорогі браття і сестри! Зібралися ми довкола нашого Господа Ісуса Христа, і Він, як і щоразу, вчить нас, як жити. Бо не досить нам раз навчитися, щоб поводитися правильно вже до кінця життя.

Ми, люди, – немічні. І тому постійно мусимо задумуватися над своєю дорогою: куди ми йдемо, чи правильний наш шлях, чи, може, його треба трохи поміняти, скерувати в правильному напрямі. Апостол Павло каже: «Нехай всі наші відносини будуть прозорими». Щоби всі наші слова були: «Так – так», «Ні – ні».

З іншого боку, щоби наші стосунки були прозорими, треба не ховати своїх поганих вчинків. Ми інколи можемо помилитися, і тоді часто ховаємося і приховуємо свою помилку. Натомість, треба відрікатися цієї помилки, тобто висповідати її перед Господом. Тоді вона буде спалена Божою любов'ю. Ось так потрібно позбуватися своїх помилок: не ховати їх, а визнавати перед Богом. Це таїнство нашого життя. Якщо ми його розуміємо, то стаємо мудрішими, більше стаємо Божими. Ми можемо діяти не тільки своєю силою, а й Божою силою, тоді ми легко зможемо уникнути непевних справ, а займатимемося гарними і добрими ділами, тобто ділитимемося з іншими. Ми можемо бути позитивними героями.

Дух наш стає піднесеним, коли думаємо про людей, які їдуть на Майдан. Чому? Бо вони є для нас позитивними героями. Так і апостол Павло

Климентія Димид

В таку противненьку погоду хочеться не вилазити з-під ковдри, але все ж люди тут і вони не здадуться. Відчувається колосальна підтримка киян: машини безперервно підсигналюють в такт гаслам, з елітних іномарок раптово висовуються веселі лиця і кричать: «ми з вами!», «разом і до кінця!», витягають звідкись синьо-жовті прапори) щойно пройшли під залізничним мостом, по ньому рухався локомотив, машиніст кричав «Слава Україні!» поки не захрип наніц)

13 лют о 10:52

пропонує, щоби ми у кожен момент нашого життя, старалися бути так само позитивними воїнами Ісуса Христа.

Святий Лука роздумує над тим, де є наша опора, гарантія страхування нашого життя. Це запитання, напевно, кожен із нас не раз собі задавав? Як зрозуміти, що я щасливий, що я досягнув чогось у житті? В чому полягає поняття щастя? Євангельський чоловік уявляє собі, що його щастя, його досягнення – це розібрати старі повні стодоли, і збудувати нові і наповнити їх зерном. Але це – ілюзія щастя.

Що означає бути щасливим? Хто є нашим батьком? Що означає кінець справи? Це володіння, нагромадження чи, може, це вдячність Богові? Запитайте себе: «Що саме я нагромаджую у своєму житті, яка програма мого життя?» Кожна людина по-різному відповість. Це може бути майно, слава, влада, або досягнення якоїсь мрії. Але це може бути також і зустріч з Господом. А зустрітися з Господом

можна через свого ближнього. Із вдячності Йому я можу відчути щастя, допомагаючи іншим, ділячись з іншими. Нині, коли ми творимо один Майдан свободи, ми відчуваємо це ділення з іншими людьми, ми відчуваємо, що хочемо творити один народ, і кажемо: «Моя хата не з краю, я можу і хочу допомогти». Ось це і є позитив, так думає людина, яка розуміє, де є багатство, – яка розуміє, що багатство може бути тільки в Бозі.

Шукаймо справжнього багатства – прозорости, очищення, добрих справ, солідарности, вдячности. А тут, на Майдані, завжди є молитва до Господа, постійне спілкування з Ним. Це гарантує майбутнє в Бозі і з Богом. Просімо Господа, щоб ми завжди прямували до Нього і в цьому були щасливими, бо Він нас створив для себе.

Климентія Димид

Напис на плакаті: «Воїни, ви захищаєте вбивць, тому ми мусимо стояти тут».

25 січ о 2:25

Климентія Димид

До речі, ось звіт з обходу. Було пару тисяч людей, пробували потрапити в урядовий квартал, але все заблоковане вантажівками і гарматним м'ясом, яке має горде звання ВВ. Як бачите, порожній майдан і потужна колона людей, якій кінця взагалі не видно.

6 лют о 14:18

«Вдовицями» можуть бути різні люди, які опинилися по іншій стороні Майдану. До Царства Божого людина дійде не через сухе виконання закону.

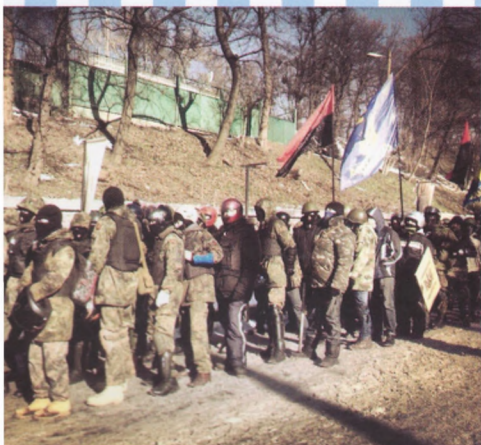
Львів, 23 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Тимотея 5, 1–10

Євангеліє: Лука 17, 20–25

ПРИЙМАТИ ТИХ, ЯКІ ПО ІНШІЙ БІК БАРИКАДИ

Апостол Павло дає корисні поради для повстання духу, котре український народ переживає вже три тижні. Мені особливо корисною виглядає інструкція – яким вдовицям допомагати і на яких одружуватися. Вдовицями можуть бути різні люди, які опинилися по іншому боці барикади. Є багато прихильників, але є теж немало противників чи байдужих, і не всі вони винні в тому. З кожним треба лагідно поводитися. Павло каже: «Старих умовляй, як батька і матір, молодшого чи молоду переконай як брата і сестру». А особливу увагу треба приділяти вдовицям. Тобто тим, які перейшли чи є з іншого боку барикади. Які правильно живуть, але не в змозі самі впоратися через надмірно накладений родинний чи соціальний тягар. Таким людям треба допомагати. Але щодо прийняття їх до себе, тобто одруження, це вже інша річ. Можна – тільки треба перевіряти їх; щоби були досвідчені, вірні одній

ідеї, відомі через добрі діла і загальне громадське служіння. Такі поради дає нам апостол, і вони є добрі нині і завтра, коли різні люди переконуються, що повстання під назвою Майдан є добрим і хочуть до нього прилучитися.

Євангелист Лука вказує нам на дух і букву закону. В той час, коли закони держави не однакові для всіх і часто «влада імушці» використовують їх проти власного народу, він говорить, що до Царства Божого людина дійде не через сліпе виконання закону. Царство Боже – це стан людини, котра добре почувається на своєму місці, яке призначив їй Бог. Вона є щасливою, навіть стикаючись із різними життєвими проблемами. Вона щаслива у своєму життєвому паломництві через подоланий шлях, через поборені труднощі й від перспективи, яка повільно вирисовується. Той самий дух, який керує нами під час нашої земної мандрівки, наповнюватиме Царство у вічності. Мудрість полягає у тому, що царство є в нас, серед нас і багато його проявів відчуваємо вже тепер. Зокрема на Майданах України.

Тож не шукаймо знаків, діймо. Діймо і молимося далі – і наша гідність, наша свобода стане надбанням нашого зорганізованого суспільства.

Климентія Димид

Тут дуже багато людей, в їхніх очах лють. Думаю, ранкова жесть їх розпалила не на жарт, такого відступу більше не буде. Носять канапочки і чай деколи, роздають маски, не знаю для чого, хіба що щоб писка видно не було, коли мочити гадів (будемо) Проблемка полягає в тому, що ПОКРИШКИ ВІД ТАЧОК ЗАКІНЧУЮТЬСЯ!!!! Якщо ви не зрозуміли, це означає що ВОГОНЬ СКОРО ЗНИКНЕ! ДИМУ НЕ БУДЕ! ПРОЖЕКТОР НАС ОСЛІПИТЬ І МИ БУДЕМО СЛІПИМИ ЯК ЩЕНЯТА ПАДАТИ В РУКИ СУ...М!! Так що давайте, мене не цікавить як, але кожен з вас мусить притягти покрішки на Грушевського. Я думаю, сусід вам простить свій осквернений Лексус во ім'я революції.

22 січ о 20:43

Щодня визначаймо собі малу духовну ціль – «бездільно не тиняймося!» В історії є приклади, коли люди «продавали, садили, будували», а це не був час для того – і вони та їхні нащадки пропали. Яка наша нинішня ціль?!

Львів, 24 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Тимотея 5, 11-21

Євангеліє: Лука 17, 26-37

ЕКОНОМІКА НЕХАЙ ПОЧЕКАЄ

Ісус Христос щодня показує нам щось нове. Він каже, щоби ми з розумом і серцем використовували цей момент, робили щось конкретне. Це не мусить бути якась публічна дія – можна вибачитися перед кимось, простити комусь, зателефонувати, відновити якісь стосунки. Хто може більше – нехай робить: на рівні міста, держави, світу. Але не будьмо бездіяльні, робімо щось конкретне для інших, ким би ми не були, якою б не була наша посада чи наш стан (апостол Павло, наприклад, говорить про вдовиць, про пресвітерів). Кожен у своєму покликанні нехай ставить перед собою цілі і щоденно їх досягає. Без діла не тиняйтеся – так каже апостол. А я продовжу:

Климентія Димид

Ритм по щитах і гасла.

А так все спокійно.

24 січ о 4:24

творить прозорі відносини, щоб у нашій діяльності – громадській, суспільній, церковній, державній – берегти все неупереджено, не роблячи нічого задля своєї користи.

Євангелист Лука говорить, що в історії Старого Завіту, в історії народів, і в сучасній історії також, завжди настають моменти, коли треба зупинитися і зрозуміти, якою борнею ми боремося. Це дуже важливо, інакше не тільки сам пропадеш, а й нащадки твої. Наприклад, люди займалися економікою: їли, пили, купували, продавали, садили, будували, а Ной перед потопом зайшов до ковчега. І Лот вийшов із Содому, втікши перед вогнем і сіркою, що падали з неба. Треба завжди бути насторожі, дивитися на всю ситуацію загалом і аналізувати її: що в моєму серці, душі, голові, а також що відбувається довкола мене.

Як і Лука, закликаю усіх вас і себе: *«Роздумаймо над своєю нинішньою позицією, над своєю боротьбою, аби ми часом не помилилися і не пропали»*. Так, Боже, нам допоможи! І ми за це нині молимося.

Климентія Димид

Тут двоє важливих шишок,
говорять з народом,
просять їх не видавати.

24 січ о 2:40

Наповнюймо своє серце й ум світлом із неба і
цим перемагаймо темряву. Уподібнюймося до
Немовляти, яке рождається і приносить усім людям
доброї волі надію.

Львів, 25 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Тимотея 5, 22 – 6, 11

Євангеліє: Лука 18, 15–17. 26–30

ПОБОЖНІСТЬ ВИЗНАЧАЛЬНА

Апостол Павло радить бути в усьому второпними, триматися золоті середини, знати, що і добрі діла, і гріхи – все стане явним. Тож біймося гріха, навіть якщо думаємо, що про нього ніхто ніколи не довідається. Бо так не є ані в особистому, ані в суспільному житті. Так само не стримуймося і чинімо багато добрих діл, і так щоби ніхто не бачив – уникаймо похвали. Такі дії матимуть неодмінний вплив на майбутнє.

Визначальним чинником у тому, щоб знати своє місце в суспільстві і родині, є побожність.

Климентія Димид

На передовій холодно,
і нікого чомусь сюди
не пускають. Деякі люди
не можуть встояти на
місці – смерть активістів
не дає їм спокою.
Багато хто поміняв свої
погляди і пріоритети в
ході революції і тепер
банальної зміни уряду
їм недостатньо – народ
хоче, щоб винні у
звірствах були покарані,
покарані жорстоко.

26 січ о 22:32

Побожність – це шукання Бога, свого Творця і постійний діалог із Ним. Тоді з'являється баланс між моїм буттям і моїм володінням. Перше – вічне, друге – тлінне. А це вже стає, особливо зараз, ключем до перемоги на Майдані серця кожної людини.

В Євангелії Ісус Христос каже: «Хто Царства Божого не прийме, як дитина, той не ввійде в нього». Тож відновімо через молитву в собі дитячі почуття праведности, побожності, віри, любови, лагідности, знову й знову наповнюймо своє серце й ум світлом із небес, що приведе нас до нової гідности і свободи дітей Божих.

Ці почуття особливо актуальні зараз, коли велика частина світу вже відзначає Різдво Христове, а інша готується до нього. Прихід на світ Немовляти принесло всім людям доброї волі мир, сповнений великими надіями. Нехай ці надії стануть реальністю в наших буднях.

Климентія Димид

Це перемога чи що?
Отак, ціною життя людей
частина опозиції прийшла
до влади? І що, Кличко і
Яценюк будуть танцювати
під дудку ЯНИКА!???
Сумнівна радість.
Чекаємо рішення.

25 січ о 21:02

Учасники діалогу мають бути правдомовними у всіх ситуаціях. Бог так створив світ, що хто за правду життям ризикує, той перемагає.

Львів, 26 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Тимотея 6, 17–21

Євангеліє: Лука 18, 31–34

«ВОНИ НІЧОГО НЕ ЗРОЗУМІЛИ»

Нинішнє слово Боже закликає нас до діалогу. Діалог може бути різним: із собою, з другом, недругом, суспільством, Богом. Аби діалог був плодотворним, співрозмовники мають бути правдомовними, тобто їхні погляди не можуть мінятися, як роса на сонці. Якщо одне говорити, а інше думати, то вже зав'язується інтрига і суперечності беруть верх.

Те, що діється зараз в Україні, коли президент та уряд глухі до закликів народу, – це вже не надія на Бога і пошук Його правди, яка завжди одна, – це пустослів'я, розкидання хибних думок і надія на нетривкі багатства. Так неможливо чинити добро, багатіти хорошими ділами, бути щедрими, радо ділитися. Зациклення на неправді та обмані блокує усяку креативність і особистий розвиток. А це провадить до темряви та смерти.

Євангеліє від Луки говорить, що такі нічого не зрозуміли. Це слово було для них закрите, і вони не знали, про що Він говорив. Тут йдеться про Ісуса Христа, який казав, що Він терпітиме за правду, Його видадуть поганам, насміхатимуться, зневажатимуть, плюватимуть, бичуватимуть і уб'ють. Так само й нині: ті, що на Майдані, готові покласти життя за правду і в тому їхня перемога, їхнє воскресіння, їхнє новонародження. Їм гарантоване майбутнє, якого не мають брехуни, що заплуталися в своєму баченні реальності. Хто дійсно мудрий, нехай прислухається до тих Господніх слів: що тільки через життя святе і правдиве, прозоре і чітке

Климентія Димид

Мені не подобається ця ситуація. Цей нібито щедрий жест від Свинувовича мене бісить, прем'єр і віце-президенти нічого не зможуть без підпису самого президента. А у нього є достатньо своїх середколізних радників, які, будьте певні, порадять йому нічого не вигідного для його туші не підписувати. Отак-от.

25 січ о 21:21

можна досягнути перемоги. І це перемога навіть не над брехунами чи сатрапами, а над злом, над темрявою, що чигає над усіма нами.

Молімся, щоб усі учасники діалогу були того ж духу правди. Але якщо так не станеться – не дуже журімося, бо «так Бог сотворив світ», що «блаженні вигнані за правду, бо їх є Царство Небесне» і їхня є остаточна перемога. Оскільки ми з Христом – просто приречені перемагати.

Думид Мучајло
24 лютого 2014 р.

Чуємо: «НАКАЗАТИ»,
«ЗРОБИТИ».

Наша відповідь має бути:
НІ!

Констатуємо: Ситуація
постійно міняється!

Запитуємо: Чи Бог може
покерувати?

Відповідь:

Він так і робить!

Заклучення: Нехай кожний
виконує свій обов'язок,
а решту залишає Богові!

Він дійсно каже: **ЛИШІТЬ
ЦЕ МЕНІ! Я Є ВАШИМ
БОГОМ! ВСЕ БУДЕ ДОБРЕ!**

Умова нашого розуміння закону і духовної плідности
є діалог з Богом.

Львів, 27 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Тимотея 1, 1-2. 8-18

Євангеліє: Лука 19, 12-28

ВІН ПОСТАВИВ МЕНЕ СЛУЖИТИ

Совість, закон, справедливість – усе це дав Бог, аби кожен із нас працював над собою і над прозорими стосунками зі своїм ближнім. Тут без Бога не розібратися. Без Нього ніхто на світі не може вживати закон згідно із законом, тобто добре. Тому апостол Павло висловлює подяку Ісусові Христові, що Він його вибрав і поставив на службу.

Так само і нас вибрав Господь, щоб, відкривши своє серце і розум до Нього, ми могли сповнитися Його благословення та мудрости. Умова нашої духовної плідности є діалог із Богом, молитва, додержування заповідей. І тут центральною є «день святий святкувати», тобто не тільки не працювати в неділю і свята, а й приходити в гості, відкривати себе Господеві, приймати від Нього дари Святих Таїнств, тобто спільно бенкетувати. Тоді таланти, які Він нам дав і постійно дає, ми зможемо використовувати для себе і примножувати для інших. Тоді ми станемо громадянським суспільством, де в нас не буде чужих дітей, чужих проблем, адже дуже багато людей перебувають поза межею бідности.

Молімося вже зараз, щоб не бути лукавим слугою, і уста наші щоб не засуджували нас, а добрий намір з Божої ласки завжди перетворювався на добре діло.

Климентія Димид

На передовій якийсь
п'яний від горя хлопець
почав підпалювати
молотова. Його ледве
встигли зупинити.
Кричать «хлопці, хто
озброєний, підходимо
наперед, всі дівчата,
якщо тут іще є такі,
відходять за 4 лінію»
але я ж мужик) а
взагалі... Блін...
Нічого смішного.

24 січ о 1:33

Коли хочеш когось навчати, спочатку задумайся,
щоб самому не впасти в його неуцтво.

Київ, 28 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: до Галатів 5, 22 – 6, 2

Євангеліє: Лука 10, 19–21

ЖИТИ ДУХОМ – РЕАЛЬНО

Апостол Павло високо підносить і хвалить свій народ, коли каже, що він над законом, бо в ньому панують любов, мир, довготерпіння, лагідність, доброта тощо. Однак апостол пригадує, що аби триматися такого високого рівня, потрібні чотири речі: перше – приборкувати пристрасті свого тіла; друге – бути скромними у своїх перемогах; третє – одне одному допомагати.

Євангеліст Лука повторює те саме, але іншими словами. Каже: «Не дуже радійте спільними

Климентія Димид

Люди хочуть крові...
 Все-таки засильно їм допекли, і якщо результати переговорів їм не сподобаються...
 Стіни з покришок наново збудовані і відрізняються від попередніх висотою (3,5 м) та щільністю, димова завіса буде набагато крутішою, якщо це взагалі можливо, бо минулого разу вона була прекраасна, люди активно носять мішки зі снігом та укріплюють захисні структури, тут близько 4000 людей зараз і кількість збільшується.

23 січ о 22:12

успіхами, що можна разом наступати на ворожу силу і ніщо не станеться». В таких моментах дуже важливо розуміти, що все це робиться не власною, а Божою силою. Що все це можливе лише за допомогою молитви, тобто щирого відкриття свого серця й ума Богові. Досягнення успіху не є одноразовою дією. Умовою тривання перемоги є поглиблення зв'язку з Богом, аби імена ваші були записані на небі.

Про це забувають надто розумні і надто мудрі – вони вже не слухають найменшого брата, в якому теж живе Ісус Христос. Натомість це щастя переживає простий люд, який, як немовля, останню надію поклав на батька-матір – Бога свого. Бо іншого шляху нема – тільки ангельська простота кожного з нас забезпечує всім доброту, вірність, тихість, стриманість.

Климентія Димид

Готуємо для собак багато чого новенького, люди хочуть битися. Їх нервують вишкірена мармизка Руслани, покерфейс Кличка і окуляри Яценюка, вони хочуть змін.

24 січ о 3:34

«Відновлення до досконалого спізнання» – це хоч не висловлене до кінця, але вже добре відчутне розуміння нового сенсу свого буття. «Велика вечеря» – це серйозна бесіда свобідних гідних людей.

Київ, 29 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: до Колосян 3, 4–11

Євангеліє: Лука 14, 16–24

СПІЗНАННЯ ЧЕРЕЗ СТОЯННЯ

Нині неділя. Ми знову молимося з Господом Богом. Ми прийшли до Його дому, щоби разом повечеряти.

Апостол Павло говорить до колосян, що потрібен час, кайрос, аби люди дозріли до змін. Не тільки дозріли, а й вирости. Тобто аби кожен дав зрозуміти, що в нього в душі починає жеврити вогонь. Так духовна сила, яка розвивається в душі кожної людини, зливається в одну потужну силу тільки Богові відомим способом.

Така динаміка, така дія живого Христа в кожному зокрема пояснена словами святого Павла: «Коли Христос – ваше життя – з'явиться, тоді і ви з Ним з'явитесь у славі». Коли Господь ставить людину на якесь місце, чи в якусь несподівану ситуацію, Він дає їй силу і натхнення відповідно поводитися. Вона дозріває. Це свого роду нова П'ятдесятниця – зіслання Святого Духа на апостолів, коли прості рибалки стали і стають провідниками людей, пастирями душ. Кожен із нас відчуває, що, пройшовши через Майдан, скинув стару людину з її ділами, тобто позбувся якоїсь хиби, фальшу, дволикости. Однак це лише початок, і зовсім не кінець боротьби, це лише одна завершена битва, це лише усвідомлення стану піднесення Божого дару, який тепер треба прийняти, зробити своїм. Прийняти виклик, руку допомоги, підвестись до запропонованої гідності. Для цього потрібно свідомо відкинути від себе гнів, лють, злобу, наклеп,

Климентія Димид

Мені важко про це писати, це заборонена інформація, але на те я у вас і є. Щойно всередині йолки було виявлено повішену людину. Територія заблокована, нікого не пускають. Люди ні про що не знають, на майдані закінчилася молитва, співали гімн. Мені вдалося все зняти. Максимальний репост, будь ласка. Я знаю: це не самогубство.

27 січ о 12:54

сороміцькі слова. І, що головне, не говорити неправди одне одному. Це і буде, дорогий друже, одягнення в нову людину, це і буде відновлення до досконалого спізнання, це і буде, хоч ще не висловлений, але вже добре зрозумілий сенс стояння на Майдані. Розуміння своєї місії для себе, а через Ісуса Христа, для інших – як поодиноких ближніх, так і для суспільства. А оскільки кожен із нас рівняється відповідно до образу свого Творця – така позиція і поведінка матимуть міцну Божу основу, щоб дійсно створити суспільство, де панує любов і Божі закони.

Лука у своєму євангельському слові говорить про велику вечерю, тобто про серйозну бесіду свобідних людей, кожен із яких відповідає загальнолюдським критеріям гідности. Йдеться про порядність серед людей і перед Богом. Для очевидности наведу приклад: самарянин, який допоміг подорожньому, був порядним, а священик і левіт, які поплутали реалії і теорію Божого передання – ні.

Як у них, так і в перших гостей нинішнього Євангелія, які купили поле, волів, одружувалися, була переплутана шкала цінностей. Вони стали самі божками замість Бога. Вони не чули голосу людей, голосу Бога, бо були засліплені собою, своїми інтересами. В євангельському світлі Майдан відкинутих перетворюється на нову велику вечерю, де вбогі, каліки, сліпі, кульгаві стають гідними, бо їхнє серце відповідно наповнене і налаштоване на Бога, у них на першому місці не зовнішні умовності й закони, позначені фальшем, а духовний стан, святість, чистота наміру. Вони хоч не завжди зграбно діють, але завжди визначають майбутнє у Бозі, під Його проводом, на Його великій вечері.

Молімся, щоби ми могли збагнути велику ласку, яку ми нині отримали, і нею жити й зростати для себе і своїх ближніх.

Климентія Димид

Співають гімн, кричать «ВІДПУСТИ!», ситуація спокійна, близько 2500 людей. Охорона каже, що провокація і атака може бути в будь-який момент.

24 січ о 18:20

Шкала вартостей: 1. Честь. 2. Освячення. 3. Користь.
Не задавати дурних запитань. Бути справедливим до злих. Не мовчати, а сильно волати!

Київ, 30 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Тимотея 2, 20–26

Євангеліє: Лука 19, 37–44

БОЖІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Ми знову нині разом слухаємо, що каже апостол Павло. Він дає нам три рекомендації.

Перша – бути добрим посудом для Божих дарів, які отримуємо на честь, освячення, користь. Цікава шкала вартостей. Зважте на порядок: перше – честь, друге – освячення, третє – користь.

Друга рекомендація апостола Павла: не задавати дурних, провокативних запитань, бо вони не допомагають. Вони принижують гідність насамперед того, хто задає таке запитання, і доводять до сварки, не до миру.

Климентія Димид

Ми готові зустріти
беркутят, якщо ті
появляться. Але тепер
ми злі, обережно,
пташки тупі.

26 січ о 3:44

Третя рекомендація: бути справедливим до злих.
Це означає не мовчати, чи змішувати їх із болотом, а терпеливо навчати, лагідно картати – і Богові лишити можливість пом'якшити їхні серця, щоб виплуталися з тенет диявола, який їх опанував.

А євангелист Лука наводить приклад про кризу серед ізраїльського народу, коли одні прославляли Його як Бога, а інші нахабно вимагали, щоб Він заборонив своїм учням голосно хвалити Бога. Ісус же сказав їм дуже сильні слова: «Кажу вам, коли оці замовчать – кричатиме каміння». Він заплакав над містом, тобто над тодішнім пануючим режимом, над тією кастою, бо вони не розуміли, що веде до миру, – Він знав, що це обернеться для них та їхніх дітей дуже плачевно.

Ми не є пророками, не віщуємо майбутнього, але ми маємо серце й розум та використовуємо їх. І все ж просимо Ісуса Христа, щоб зіслав Духа Святого на кожного українця. Щоб такого роздвоєння вже не було в нашому народі, і щоб усі могли жити щасливо на цій Богом даній землі, як у Царстві Божім, яке обіцяне тим, хто має Божий мир у серці вже тепер.

Климентія Димид

Хто хоче вживати активних заходів і протистояти можливому розгону нашого Львівського ЄВРОМАЙДАНУ!!! Будьте в центрі, беріть зі собою аерозольні балони (БУДЬ-ЯКІ) та запальнички – це не протизаконно!! Якщо шо – підпалюйте морди – вони в шоломах, але це виведе їх з бойового стану на час, достатній, щоб повалити на землю! СЛАВА УКРАЇНІ! РЕПОСТ!

30 лис 2013

Бути творчим – це рівнятися до свого Творця.
Креативні дії Ісуса Христа не без ризику.

Київ, 31 грудня 2013 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Тимотея 3, 16 – 4, 4

Євангеліє: Лука 19, 45–48

БУТИ ЗАВЖДИ ТВОРЧИМ

Апостол Павло заохочує суспільство бути завжди творчим. Це означає рівнятися до свого Творця через творчу реалізацію Його науки. Тут говоримо передусім про свободу волевиявлення, яке має теж свої правила: бути позитивно критичним, не як-небудь, а з усією терпеливістю та наукою. Якщо є така база, то можна й треба робити все.

Апостол подає нам п'ять точок: проповідувати Слово, наполягати вчасно і невчасно, картати, погрожувати, напоумлювати. Апостол ще наполягає, щоб не збирати за своїми пожаданнями довкола себе вчителів задля уприємнення свого слуху. Євангеліст Лука показує конкретний приклад креативної дії Христа для вирівняння дій зі словом. Він виганяє продавців із храму. Ми так само думаймо про розбишак, які в нашому храмі, в нашій душі, родині, в суспільстві, в країні, і з Божою допомогою виганяймо їх. Притому знаймо, що така поведінка матиме наслідки. Якщо нашого учителя, Ісуса Христа, намагалися убити, то те саме робитимуть з нами.

Однак наша перевага, що ми боремося за ідею безсмертну, нетлінну, за свободу і гідність кожної Богом створеної людини, за її спасіння, а така боротьба, згідно з нашою вірою, неодмінно веде до воскресіння, до перемоги. Про це маємо світлі приклади з історії народів світу, де тисячі святих героїв є зірками, що вказують шлях нам і майбутнім поколінням. Допоможи нам у тому, Господи Боже наш! Амінь.

Климентія Димид

Біля сцени вивішують новий арт-проект. Кожен може приєднатися до створення цих полотен, тут можна залишити подяки, побажання та привітання.

4 бер о 15:50

Климентія Димид

В Дніпропетровську спробували зайняти ОДА. На жаль, ця благородна спроба закінчилась провалом (тітушки і менти прорвали оточення людей і відтіснили їх від будівлі, і жертви, переважно забої та поверхневі рани.

26 січ о 19:54

Климентія Димид

24 години на ногах. Майдан забарикадували зі всіх сторін, ніхто поки що не пхається, всюди горять дрова і всещопідрукупопаде в бочках, люди гріються і сплять по черзі.

2 груд 2013

Люди доброї волі завжди досягають мир.

Київ, 1 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Тимотея 4, 9–22

Євангеліє: Лука 20, 1–8

МОЇМ ДРУЗЯМ В УКРАЇНІ ТА СВІТІ!

Ісус Христос прийшов до нас як немінна беззахисна дитина. Так само наше суспільство сьогодні відчуває і велику надію, і велику беззахисність. Як тоді Ісус Христос разом з Йосифом і Марією утік від переслідувань Ірода, який через нього вбив тисячі дітей, так і зараз ми спостерігаємо подібну ситуацію у своїй Батьківщині Україні. І ми переживаємо.

Я бачу і немінність, і славу Ісуса Христа, і Його перемогу. Перемогу добра над злом. Однак він не приходить без жертви, переслідувань, а іноді і втечі від переслідувань.

На такі думки наводить нинішнє Різдво. Гадаю, що у вертепах цього року будуть і «тітушки», і Янукович, і Азаров. Це свідчитиме, що люди асоціюють Різдво, яке вперше відбулося понад дві тисячі років тому, із нинішньою ситуацією в Україні.

У ці святкові дні нам також треба зрозуміти і відчути, що Україна – частина всього світу, а у світі відбуваються ще більші кризи, ніж ми переживаємо у своїй батьківщині. Великі трагедії. Ці наші пережиття мають допомогти відчути присутність новонародженого Ісуса Христа і в Лівані, і в Палестині, і в Сирії, і в Росії, в інших закутках світу, особливо Африки.

Різдво – це пережиття великої радості, – радості від того, що нам показалося світло, що ми маємо велику надію. Христос прийшов. Він освятив кожную людину, яка була, є і яка має народитися. Отож

всі люди є в принципі добрі. І це дуже важливо. Коли виникають якісь проблеми – суспільні, церковні, національні чи світові – люди мусять солідаризуватися і долати їх.

У час свят бажаю, аби всі ми жили надією, яку нам приносить Ісус Христос, а це життя в надії перетворить нас на Божих людей. Бажаю, аби сучасний ірод став ягнятком для нашого українського народу.

Також молюся з особливим наміренням, щоби українці ставали креативнішими, а їхня креативність втілювалася в реальних змінах. І щоб тими змінами могли втішатися потребуючі народи і Церкви, а через них – прості люди у всьому світі!

Климентія Димид

Щойно вирвали в пацана з рук молотова і погасили в останній момент. Чорт! Ще мить і почалось би пекло.

24 січ о 3:46

Климентія Димид

Щойно медики забрали людину, чоловіка років 40-50. Опіки.

25 січ о 3:43

Потрібно плекати внутрішній вогонь, аби витримати боротьбу, особливо, коли опиняєшся сам на сам зі злом.

Київ, 1 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Тимотея 4, 9-22

Євангеліє: Лука 20, 1-8

БУТИ СВОБІДНИМ ВОЇНОМ

Апостол Павло і нині вказує на практичні моменти нашого бурхливого життя і подає добрі поради:

1. Якщо ближній у небезпеці, «старайся прийти до нього якнайскоріше».

2. Підло залишати сам на сам із «поганцями» слабшого зі своєї спільноти, покинути його і не захищати.

3. Господь висилає поодиноких своїх героїв, щоб показати свою силу. Він їх підкріплює, і вони поширюють правду й тим самим творять нове суспільство – «для небесного Царства».

Такі практичні позитивні моменти солідаризування з людьми у небезпеці, із суспільством у кризі, із державою, що гнітить своїх громадян, а це особливо актуально нині у випадку України. Особлива увага прикута до того, щоб нікого не залишати беззахисним, а також щоб не мститися, а залишати на Божу справедливість

Климентія Димид

Водою вже встигли
полити(Репортери
просять їх мирно вийти, і
ми їх пропустимо до своїх,
але без зброї. Хлопці
дали 15 ультиматумних
хвилин на вихід.

26 січ о 0:02

тих, хто робить безсоромні й негуманні вчинки.

Активісти боротьби за правду часто є тими
поодинокими воїнами, як апостол Павло; якщо б
вони не мали внутрішнього вогню, то не змогли би
бути на висоті цієї свободи, якою діють.

В Євангелії читаємо, що Ісус Христос не мусив
і не говорив «первосвященникам і книжникам...
якою владою Він діє» – Він просто добре і свobodно
боровся за правду. Євангелист Лука і нам радить
так чинити – кожній людині на світі. Господь
Ісус Христос воплотився в людину, і тому вона
покликана до Його гідності і свободи – бути його
співрозмовником і його партнером у визволенні
світу і людей від полону зла й неволі.

*Молімся, аби кожен із нас був свobodним воїном
Христовим і підтримував у Бозі вогонь свободи,
що його отримав для допомоги ближньому і для
шукання та досягнення правди!*

Климентія Димид

Мінюст. Тут Сенченко нічого конкретного не каже. Охоронці кажуть, що нікого не пускають. Люди кажуть, що пустять Януковича. :) Координатор: «без коментарів». За словами головного всередині нікого немає, охороняють будівлю.

27 січ о 16:27

Климентія Димид

Стоять для порядку, щоб не було провокацій. Кажуть, що будівля тепер належить народу, а не Лукаш, яка «з ненавистю і презирством дивиться на весь український народ».

27 січ о 16:38

Впорядкуймо свої справи до кінця – свій розум, душу, господарство... Хто працює у винограднику – лише слуга, господар – інший.

Львів, 2 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Тита 1, 5 – 2, 1

Євангеліє: Лука 20, 9–18

ГОСПОДАР НАШОГО ВИНОГРАДНИКА

Ми вже в новому році! Головне гасло Майдану – повстання українців 2013 року, яке продовжується і нині, в 2014-му – очищення, перезавантаження матриці. Всюди: в серці, думках, ділах – своїх, спільних, суспільних. Апостол Павло теж це пропонує. Він каже: «Щоб ти впорядкував до кінця те, що залишилося». Тож очищення має бути духовним, інтелектуальним, матеріальним – воно повинно відбутися всюди. Апостол каже, що є чимало пустомовних та обманних, особливо з-поміж обрізаних. А хто ті обрізані? Це сьогодні ми, активісти Майдану, тобто вибрані, кращі, патріоти. Тож до діла! Кожен нехай очищає нині свій забруднений розум і сумління та говорить те, що личить здоровому вченню.

У Євангелії Лука передає притчу про злодіїв, які працюють у винограднику. У час Майдану, виноградарі – це державні чиновники, які використовують посади для розробки злочинних схем з метою власного збагачення. Вони забули, що є лише управителями в домі нашої матері України і в нашій хаті. Ми до них приходимо по своє, а вони нас відсилають із нічим, б'ють, обезчещують, тяжко ранять, проганяють. Що, отже, зробить їм власник виноградника? Прийде і вигубить тих виноградарів, а виноградник дасть іншим. Отак пише Лука. Це те, що зараз, відбувається в мирний час на Майдані. Думаймо про майбутнє позитивно і особливо просімо Господа, щоб

Климентія Димид

А, ну та, ще голубенько-білий Сухий тепер з нами, але ось що мені написали щойно: «Сухий – это мой земляк, к большому сожалению. И он с нами никогда не будет. Если он написал заяву про выход из ПР, то это значит, что либо ему что-то известно, либо он что-то задумал. На стороне народа он никогда не будет». Тож, думаю, треба за тою хитрою пташкою пильно стежити. Отак-то.

24 січ о 20:31

допоміг готувати тих, які мають перебрати владу над нашим народом тоді, коли Він захоче. Щоб це було не для обкрадання і вигнання свого народу, а для того, щоб народ використав частку з плодів виноградних для кормлення духу, душі і тіла. Молімося також, аби ми у своїх малих справах далі не намащували лапи нечесних виноградарів подачками, усмішками, мовчанням та хабарами чи подарунками, а об'єднувалися для вимагання чіткого, простого, чесного виконання своєї роботи від кожного чиновника, який поставлений в нашому винограднику – Україні.

Климентія Димид

Розпитувала хлопця з Харкова, що люди думають про все, що тут відбувається. Дізналася дуже невтішну інформацію. Для них це все – витівки безумних радикальних бандерівців. До речі бандерівці – це всі, що розмовляють українською. Коли міліція побила на днях людей там у них, з'ясувалося, що це бандерівці зі Львова приїхали і провокували собак до тих пір, поки ті, бідолашні, не витримали, і почали їх лупити. Люди від 50 і старші рідко коли користуються інтернетом, а молоді просто не цікавляться тим, що можливо не варто так сліпо вірити «Інтеру», а «5ий» – це ж тааак нудно. Так і виходить, що старше покоління, яке не має доступу до інтернету, говорить дурниці, в які самі повірили завдяки брехливому ТБ, яке висвітлює події так, як вигідно, отже говорить дурниці молоді, яка і не думає, що може бути інакше, старші ж краще знають, у них же, як-не-як, життєвий досвід. Хлопець в шоці. Хлопець тепер обожнює бандерівців. Хлопець приїхав на змагання і залишився на майдані. Кличе сюди батьків та друзів. Охороняє барикади. Він соромиться свого минулотижневого світогляду і пробує говорити «бандерівською». Отак-то.

27 січ о 23:30

Завдання для всіх – мати чистий намір. Для того треба боротися проти зла, яке в нас, і проти спокусників-провокаторів, яких зустрічаємо. Щоб це успішно виконувати, нехай Божий закон буде в нас на висоті.

Львів, 3 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Тита 1, 15 – 2, 10

Євангеліє: Лука 20, 19–26

Я – ЧИСТИЙ ЧИ ЗАБРУДНЕНИЙ?

Серед усіх категорій населення є чисті і забруднені люди. Йдеться не так про зовнішність, як про внутрішній світ, про намір, який веде людину до дії. Чистота чи бруд – це, однак, не тавро. Одні-бо можуть навернутися з нечесті й стати чесними, а інші, на жаль, спокушаються солодким обманом злого, впадають у бруд і в ньому живуть!

Апостол Павло пояснює нам, що чисті – це ті, які «говорять, що личить здоровому вченню». А забруднені – нехай дозрівають, міняються і прямують до чистоти!

Це завдання стосується всіх: старших чоловіків і жінок, юнаків, простих працівників, рабів та панів нинішніх соціальних і політичних обставин. Зважте, що насамперед завдання дане старшим чоловікам і жінкам!

Бо, як пише євангелист Лука, існують «вислані підглядачі, що з себе видають праведних». Вони це роблять, щоб Христа «піймати на слові й видати начальству і владі». Те саме діється сьогодні проти тих українців, які повстали і вказують на зловживання своєї влади!

Як діяти в таких обставинах? На такі провокації треба мирно, але впевнено відповідати. Ісус Христос вчить так: «Віддайте, що кесареве – кесареві, а що Боже – Богові!» Це значить, виконувати все, що не перечить совісті, що призначене для загального

добра; а там, де неправда, обман, брехня – все слід робити відважно і з розумом, який нам Бог дарував. Це може бути і щось, що суперечить несправедливим законам чи розпорядженням!

Молімося, щоб Божий закон завжди був у нас на першому місці. Молімося, щоб бути чистими серцем, бо таких Царство Боже. Євангельські блаженства кажуть: «вони Бога побачать»! Це справді так, бо Господь дав нам серце і Він єдиний може нам дати довготривале щастя! Він його дає! Воно починається вже тут, на нашій землі, на нашій батьківщині, не завтра – а сьогодні, в щоденному житті, в малих, а згодом і великих речах!

Думид Мучајло
9 лютого 2014 р.

Може когось із журналістів цікавить – добра новина! Завтра близько 10:00 год., в головному храмі України – каплиці-наметі на Майдані, буду хрестити старшого чоловіка (приблизно 60), який зустрів Бога на Майдані! Нині він прийшов, стурбований, з дружиною, я його відсилаю. Кажу: йдіть, виберіть собі храм... А він: Ні! Хочу тут. – Чому? – Бо я три тижні на Майдані і тут відчув Божий поклик. Жінка в нього хрещена, намовляла його довгі роки охреститися – нічого не виходило, аж мусів пережити Майдан! Тож, жінки, знайте: в чомусь важному не можете довго переконати чоловіка, то висилайте на пару тижнів на Майдан! Все Бог полагодить!

Майдан – явище дійсно Боже для переосмислення теперішнього стану українського народу! Кожний із нас до того покликаний!

Львів, 4 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Галатів 3, 8–12

Євангеліє: Лука 13, 18–29

БУДУЙМО ВІЧНІСТЬ СЬОГОДНІ

Усім треба знати, що Бог створив кожну людину на свій образ і подобу, аби вона була щасливою!

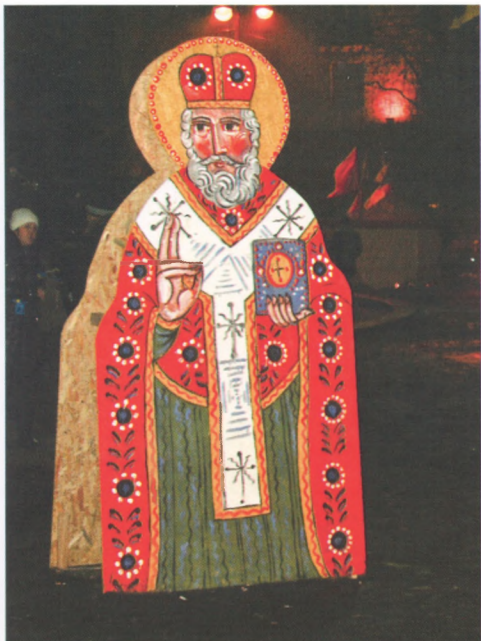
Так само з окремими народами – всі вони є Богом благословенні! Митрополит Андрей Шептицький написав молитву за український народ: «Ісусе Христе, що всім серцем любиш увесь людський рід і своїм безмежним промислом опікуєшся кожним народом зосібна!» Бог дійсно працює над кращою долею для українського народу!

Але це лише перша частина реальності. Друга, пише апостол Павло, полягає в тому, щоб жити вірою і в тому дусі виконувати закони! Не так бути присутнім, не так дотримуватися закону, не так слухатися властей, не так ходити на роботу – як жити любов'ю, духом закону, служінням, солідарністю!

Якщо говорити про Майдан, – це явище є дійсно Божим даром для переосмислення теперішнього стану українського народу, для нових постанов. Але найважливіше – не присутність на Майдані, не проминаючі гасла, а дух, який має нас перетворити в нові істоти, в новий народ! Ми це осягнемо, починаючи зі свого серця, своєї підсвідомости.

Євангелист Лука продовжує тему народу. Він говорить про Царство Боже. Порівнює його із зерном гірчичним. Дивно, воно ж таке крихітне! Але ні, з нього виростає велике дерево «і небесне птаство гніздиться в його гілях!» Так і нам треба будувати своє громадянське суспільство, свою Батьківщину, починаючи із себе. Не досить заяв, навіть громадянства замало. Треба жити тими

вартостями! Зробімо щось мале, але якісне для свого ближнього, зараз, нині. Ближній – це кожний, кого зустрічаємо, без винятку! Здивуймо інших, посадимо добру думку, скажімо добре слово, передаймо усмішку! З того виросте ширше коло позитиву! Це вже буде мале дерево – наше дерево. Якщо таких дерев стане багато – то великий наш народ зможе «гніздитися» в їхніх гілках. Це буде омріяне щастя, яке хоч туземне, але оскільки воно гармонійно поєднуватиме наше серце, совість, тіло з нашими родинами, суспільством і довкіллям – буде передсмаком вічності, для якої ми всі створені! Будуймо вічність вже зараз – ми до того покликані!

Климентія Димид

Тут тепло і неспокійно. Близько 4000 людей, багато ліній захисту, деякі повністю з покришок – горіти будуть... Люди настроєні рішуче, на передовій кричать: «Слава Нації!» На наступних лініях їм відповідають: «Смерть ворогам!». Медики у великій кількості чергують всюди, люди починають відбивати ритм. В ньому чується «ре-во-люція, ре-во-люція».

24 січ в 0:54

Велика віра прабатьків допомагає нам нині проявити мужність. Масштабні події не зразу можна однаково зрозуміти – тоді треба проявляти мудрість і єднати зусилля.

Львів, 5 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 11, 9-10; 17-23; 32-40

Євангеліє: Матей 1, 1-25

ВІРОЮ УНИКАТИ ВІСТРЯ МЕЧА

Нині ми чуємо про покоління праотців до народження Ісуса Христа. Який зв'язок мають ці праотці із сьогодніням? Вони, як ми читали в Апостоли, мали велику віру і цією вірою жили.

Авраам був поставлений на пробу, – каже апостол Павло. А про інших отців він каже, що «вони підбили вірою царства, вони чинили справедливість через віру, обітници осягнули, вістря меча уникали,

Климентія Димид

Гранати вибухають,
небо затягнуло димом,
всюди крики і гримання
в бочки, неспокійні
сотники снують між
барикадами і роздають
накази, жінки ззаду за
Четвертою (барикадою)
гріються біля бочок і,
тривожно поглядаючи
в бік передової,
перемовляються
про можливі
варіанти закінчення
сьогоднішнього дня та
ночі, медики бігають
туди-сюди, закликаючи
всіх звертатися за
медичною допомогою
за першої ж потреби,
в повітрі повисла
загроза... А хлопці на
передовій в перервах між
киданням молотових з
дитячим захватом в очах
випробовують один на
одному шокер, поставивши
його на найслабший
режим 😊. Людей дуже
багато, може навіть 5
тисяч назбирається, і то
не рахуючи туристиків.

24 січ о 23:26

ставали сильні, будучи недолугі». Ось такий зв'язок є в тих отців із нами. І ми нині маємо жити цією вірою, яку мали наші предки. Коли ми думаємо, молимося, боремося за відновлення свободи і гідності дітей Божих на нашій Батьківщині, ми не починаємо цієї боротьби – ми її продовжуємо. Її почали ще наші пращури, наші діди. І вони вже давно жили цією вірою. Ми ж тільки їх наслідуємо – по-новому, з натхненням Духа Святого, який завжди дає нові ідеї. Однак це постійна хвиля, яка зародилася ще на початку світу.

Авраам був батьком людського роду. А це означає, що він і наш батько. Читаємо, що в родоводі Ісуса Христа він є першим прабатьком, дідусем. Тож вся історія людського роду готувалася до приходу Ісуса Христа. І кожен із нас як частина людського роду має свою участь у народженні Ісуса Христа. І нині Церква хоче пригадати, що ми є частиною тієї космічної події, тієї масштабної події. Але вже в Євангелії апостол Матей говорить про сумнів, який народився в Йосифа щодо Марії. У кожній великій події, не все зразу стає зрозумілим, і можна скоро дійти до якогось непорозуміння. І що зробить Йосиф? Він молиться, він ніч пересипається добре з тими думками, щоби зранку встати зі свіжим і ясним розумом та правильними рішеннями.

Ми теж зараз стоїмо перед різними великими подіями, різні люди по-різному поведуться. І нам треба бути уважними, щоби не зразу судити; нам треба бути уважними, щоби приймати і чужі думки. Чужі думки не завжди є поганими, навіть якщо з першого разу вони нам не подобаються. Інші думки дають нам змогу ліпше побачити ситуацію, більш масштабно. Чужі думки часто допомагають нам збагнути, що в нашій боротьбі основне, а що другорядне. Дуже важливо, аби ми йшли до мети. А ми всі дуже різні. Тож це нормально, коли ми маємо сумніви, та головне – не судімо зразу. Подумаймо добре, почекаймо, порадьмося, проговорімо з людиною, щодо якої маємо сумніви.

Що стається в історії Йосифа і Марії? Йосиф пам'ятає, що господом є Бог. І це дає йому остаточну віру, остаточну надію. Ми готуємося до Різдва, співаємо: «З нами Бог, розумійте народи і покоряйтеся, бо з нами Бог». Далі: «Могутні покайтеся, бо з нами Бог. Задумуйте задуми, та вони не вдадуться. Віддавайте накази, та вони не здійсняться». Це також нав'язує до нинішніх подій, до тих моментів, які можуть бути тривожними і які викликають у нас різні почуття.

Багато різного я чую від людей. Одні кажуть, що вони моляться, інші говорять погані слова, ще інші кажуть, що вони попали в якусь апатію, а ще інші дістали більше відваги до боротьби. *Тож, бачите, по-різному ми реагуємо, але ми маємо знати, що*

«з нами Бог» і «могутні хай покаються, бо з нами Бог». От з такими думками приймімо Сина Божого, приймімо Дитячко Ісуса. Він народжується серед нас, Він народжується як людина, Він народжується в тому самому тілі, що й ми. І цим Він освячує нас, наше тіло, наш дух, нашу душу. Пам'ятаймо про це, і нехай добро в нас знову постійно народжується з Різдвом Ісуса Христа!

Климентія Димид

З одної з нічних розмов на Груша, чоловік, 36 років, МС з боксу: «У мене є гроші, квартира, машина... є все, а я тут. Чому я тут. Я тут тому, що вбили людей. Якби не вбили мені ср..и було би на це. Тепер мені не все одно... Я тут вже 15 днів, додому не повернуся, мене зараз шукають і це небезпечно. Друг сказав мені, що я в списку і він не може мене звідтам забрати, які б зв'язки в нього не були. Я буду тут, поки ми не виграємо... Ми були беззбройні, тепер, не заперечую, ми не з пустими руками, але це необхідно – коли вони почали застосовувати зброю, ми були як на долоні, як діти, беззахисні, і от чим це закінчилось: наші хлопці більше ніколи не побачать сонця. Я хочу покарання для тих с..к, я нічого не боюсь тепер і готовий віддати життя за Україну. Я не можу сидіти вдома, ходити на роботу, спати і їсти, я не буду терпіти такого. Тому я вийшов і я буду тут до кінця».

К.

6 лют о 3:56

Нині в Україні ми спостерігаємо, як українські пастухи – студенти і простий народ – ідуть на Майдан і кажуть: «Ходім лишень до Києва та подивімся на ту подію, що Господь об'явив нам!»!

Львів, 6 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 1, 1-12

Євангеліє: Лука 2, 1-20

МАЙДАН – ЦЕ СУЧАСНІ КИЇВСЬКІ ЯСЛА!

Багатьма способами Бог промовляв до батьків наших і промовляє нині до нас. Дуже важливо зрозуміти, що ми завжди актуальні для Господа і Він хоче з нами розмовляти. Він нам дав Слово, ми Йому віддаємо себе – це справжній діалог. Коли ми це усвідомлюємо – тоді думаємо про Нього і говоримо про свої думки, мрії та тривоги.

Основний діалог Бога із людиною відбувається за посередництвом нашого людського тіла! Ісус Христос став людиною, воплотився, одягнув тіло – тим Він «зробив нас спадкоємцями усього». Христос тілом умер і воскрес, своєю смертю зло переміг у нашому тілі, дозволив добру постійно відроджуватися. Павло пише до нас нині: «Земля і небеса загинуть, неначе одєжину ти їх згорнеш, і немов одєжа, вони зміняться»!

Дивовижно, просто й непомітно Господь діє на цій землі, а також у наших тілах. Євангелист Лука каже: «Марія породила сина... та поклала в ясла, бо не було їм місця в заїзді». Так само немає зараз місця в українській державі вільному волевиявленню громадян – тому вони на Майдані в цю різдвяну ніч. Майдан – це сучасні київські ясла! Український народ народив мрію, віднайшов громадянську солідарність – про це заговорили посланці з усього світу. А власні можновладці, хоч почули, та не зрозуміли, що це сам український народ, якому належить повнота влади в цій країні, до них глаголить! У них є ключі до державних структур,

вони покликані бути служителями всіх громадян без винятку. У Вифлеємі не стало місця для Ісуса, Марії та Йосифа. Такі ситуації непорозуміння, блокування, безвиході бувають і в нашому приватному й суспільному житті. У такі моменти треба слухати голос ангела, який промовляв до пастушків: «Не бійтесь, бо я звіщаю вам велику радість, що буде радістю всього народу»! Пастухи тоді відважно пішли зустрічати новонародженого Спасителя Христа Господа! Так і ми повинні постійно поступати в своєму житті. В цьому секрет Різдва! Тому ми так любимо і відчуваємо Різдво, бо тоді Христос стає людиною і задля того ми можемо постійно ставати на рівні Бога!

Велика в них надія! Ще більша радість із відчутого і побаченого. Це піднесення таке глибоке, бо справді духовне і сягає глибини людського єства, а там присутній Бог!

Багатьма способами Бог до нас промовляє! Нині дякуємо Йому за Різдво – вочленення Ісуса. Нині дякуємо Йому і за Майдан – втілення нового життя українців! Цією вдячністю ділімося з усіма, оскільки ниніми чуємося, як ніколи, і є одні в Христі Ісусі!

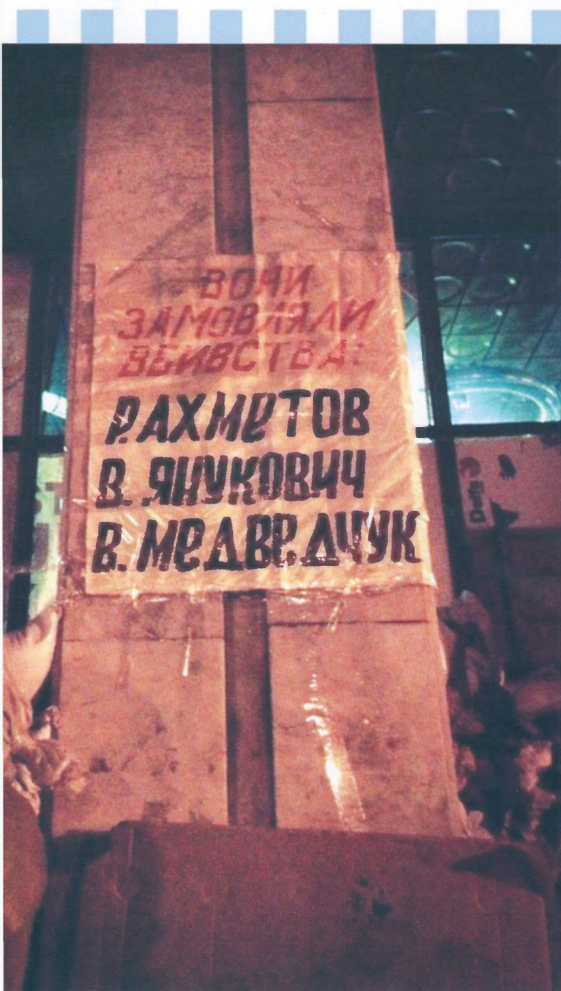

Климентія Димид

У Харкові біля пам'ятника Шевченку триває народне зібрання, навколо я бачила три «маршрутки» з міліцією. Будьте обережні. Паралельно на площі Свободи біля пам'ятника Леніну має зібрання антимайдан. Аудиторія – неадекватні люди від 55 і більше, постійно кричать про Сталіна – визволителя і «братские народы» і мої спроби переконати хоча би парочку з них в тому, що я не бандеравка і не фашистка, нічим добрим не закінчились – в них порожні погляди і гучні голоси, ССРСР глибоко вкоренився (

3 бер о 20:09

Є закони людські, є закони Божі! Лише з таким розумінням не буде беззаконня в законі. Оспівуймо це наше розуміння, нашу свободу, взиваючи «Бог предвічний».

Львів, 7 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Галатів 4, 4–7

Євангеліє: Матей 2, 1–12

ОСПІВУЙМО НАШУ СВОБОДУ

Є закони Божі, через які Господь керує світом. І люди серед Його творинь – на першому місці. Бог особливо опікується нами, бо Він поставив нас царями – господарями цього світу. Ми ж згуртувалися в Церкву, в народи, поставили держави і встановили різні закони, щоби гармонійно жити між собою. Це, однак, не завжди спрацьовує, бо ті закони, буква яких найчастіше правильна, деколи мають дух поганий; тоді вони стають для нас кайданами, спокусою; вони обмежують дух, який Бог вклав у наше єство при зачатті кожного з нас.

Із цієї причини Бог послав свого Сина на землю, відбулося Його людське вочленення – Різдво Христове, щоб ми віродилися і повернулися до першоджерела, де чиста вода, чистий дух, де повноцінна свобода, де спадкоємство Божих синів і дочок.

За часів атеїстичної компартійної держави проявом цього синівства був спів колядок, – це рахувалося проголошенням нашої християнської віри і виявленням громадянської позиції, і це робилося за покликом серця помимо всяких заборон і переслідувань. Зараз конкретним наслідком Христового Різдва є віднайдення свободи і гідности Божої у єстві – душі і тілі українців. Пережиття такої прекрасної дійсности зокрема яскраво проявляється на Майданах України. Все це відбувається у радості, впевненості, любові – помимо усіляких дезінформаційних кампаній,

Климентія Димид

Український дім. Хлопці бавляться салютами, читається поезія, проходять виступи всяких співучих особистостей) часто чути білоруську і польську, вони з нами!! Багато хто говорить про ультиматум. Ну, побачимо що буде після 00:00.

4 лют о 22:45

моральних і фізичних цькувань з боку тих, які ще живуть в оковах старого закону.

Ми ж, що вже прийняли усиновлення, будьмо гідними дітьми Божими, оптимістами, які всюди взивають «Авва, Отче»! Це допоможе нам вигнати рештки рабства, які ще є в нас і бути прикладом для наслідування тим, які поки що лишилися під законом.

У Євангелії Матей передає нам основну вістку, що Христос народився, про що ми вже знаємо. Також довідуємося, що інформацію про подію і про місце перебування новонародженого Ісуса хотіли знати всі! Однак одні використовують персональні дані для більшої солідарности, для скріплення суспільства, інші ж – для захисту своєї влади і позиції, для потайного нападу. Перші діють за покликком серця, що їм дозволяє «відкрити свої скарби й принести дари», а другі в законі творять беззаконня, вбиваючи дітей, яких вони покликані захищати в силу своєї державної посади!

Подумаймо, як ми нині використовуємо інформацію, яку отримуємо? Чи ми її правильно трансформуємо? Чи часом не маніпулюємо нею задля вузьких інтересів? Будьмо дітьми Божими, усвідомлюймо цю основну вістку, радіймо, оспівуймо нашу свободу, взиваючи «Авва, Отче» – «Бог предвічний», і не біймося бути собою всюди, де б ми не перебували!

Климентія Димид

Пораних немає,
просто дружній обмін
компліментами, при
якому ніхто не страждає.
Якщо не рахувати
дрібних травм, швидше
з необережності. Все
добре.

25 січ о 3:21

*Сприймаймо всіх і все по-Божому! Іноді треба
заглянути у своє серце, щоб захистити себе від
внутрішніх і зовнішніх ворогів!*

Львів, 8 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 2, 11-18

Євангеліє: Матей 2, 13-23

ВСЕ ДОБРЕ – ВІД ГОСПОДА!

Намір людини, її внутрішня настанова завжди дуже важливі. Апостол Павло пише: «Бо той, хто освячує, і ті, що освячуються, всі від одного». З цих слів розуміємо, що аби творити громаду, не треба вимагати від інших стовідсоткової безгрішності; добре, натомість, буде, щоб кожен хотів дати сто відсотків того, що може, і так щоб почувався реальним співучасником доброї справи. Це важливе правило, як у християнському, так і в суспільному житті!

Христос творить свою Церкву з різних людей і не завжди з доброю репутацією, але які хоч мінімально до Нього горнутья. Розвиток спільноти і кожного зокрема базується на досвіді тих, які вже були випробувані, перший із них – Христос! У час Майдану і не тільки неодноразово звучать провокації проти деяких активістів, мовляв, вони мають різні вади у власній біографії: не те зробили, не тією мовою вдома розмовляють, не те сказали, не тої релігії, не того походження, не тої крові...

Климентія Димид

Перемістили вогнища, які забезпечують димову завісу, трохи ближче до нашої сторони, оскільки вода все-таки робить свою справу (Безперервне гримання бочок і дзвін арматур, надіюсь, виводять силовиків із себе.

22 січ о 19:59

Один священик колись розповів мені свою історію: «Я повірив у Бога в 13 років. Моєму наверненню посприяв наш парох, про якого всі знали, що він мав проблеми з алкоголем. Це був чудовий священик. Він дуже любив людей. Хоч був грішний. І його всі любили. Завдяки йому я відчув присутність живого Бога у наших немочах, у нашому житті».

Сприймаймо і дивімося на цих людей по-Божому і тоді переможемо ворогів Його силою. Бо ніхто з нас не може похвалитися «чистокровністю» і безгрішністю, щоби на цій основі виграти боротьбу. Але якщо ми будемо дітьми Божими, то «будемо учасниками тіла й крові», тобто одним тілом, однією переможною громадою!

Євангеліє від Матея ще додає, що для остаточної перемоги треба завжди бути уважними до голосу свого сумління. Іноді треба відійти на самоту, щоб захистити себе від зовнішніх і внутрішніх ворогів. Зовнішні – це наклепи і заздрощі; внутрішні – це гордість і зарозумілість. А тоді знову повернутися і стати на те місце, куди Господь кличе, і не обов'язково туди, де ми були спочатку.

Осмислення своєї місії з широкої Божої перспективи, впевненість у Господі – ось нинішнє послання для нашої особистої і суспільної перемоги. Молімося, щоб збагнути й прийняти ці істини нашого життя!

Климентія Димид

Пси режиму вже зовсім розслабились... Де стрій, де порядок!? Від нас лунають чесні новини, від них – якась російська застільна музика.

4 лют о 13:37

Тоді теж «підмовляли людей», «поставили свідків», аби казали, що свободолюбиві діяли «проти Закону». Але Бог стоїть над усіма, тому народ отримає плід своєї праці, оскільки він – господар у рідному домі.

Львів, 9 січня 2004 р. Михайло Димид.

Апостол: Діяння 6, 8–15; 7, 1–5. 47–60

Євангеліє: Матей 21, 33–42

ЧИ АПОСТОЛИ БУЛИ НА МАЙДАНІ?

Церква сьогодні нам представляє свідчення життя святого Стефана. Це був свобідний чоловік. Задля доброго контакту з Богом він мав відвагу до добра. Всяке добро є вже проповіддю! Його звичайні, щоденні діла перетворювалися в «чуда й великі знаки в народі». Частині номенклатури та її прибічникам це не сподобалося, і вони «підмовили людей» проти нього, «поставили свідків», аби сказали, що він говорив «проти Закону». Вже тоді діялося, як сьогодні. Так само люди апарату «успішно» засудили винного у свободі й показово виконали свій кривавий вирок.

Важливо побачити поведінку остаточного переможця Стефана в час протистояння. Коли його заарештували і дали йому слово, він сказав дві речі. По-перше, що Бог завжди дбає про свій народ, дає йому землю, але ця його опіка не конче втілюється в «рукотворні» установи, «посілості», тобто у незмінні структури, хоч і державні, – Бог часто напряду керує народом і провадить його через дію Святого Духа, через поклик серця, наказ совісти, навчання Церкви. По-друге, слухають Бога тільки ті, що зберігають закон, який отримали від ангелів, тобто який записаний глибоко в серці кожної людини. Людина через просте щоденне діяння благословляє інших, життям проповідує Бога в родині, суспільстві, структурах.

Климентія Димид

На Майдані зараз сонце і
Тягнибок.

23 січ о 15:15

Треба це пам'ятати кожному громадянину кожної держави на світі. Сила народу полягає в тому, щоб жити так; щоб мати багато простих праведників, їх плекати, наслідувати. Такий народ буде «бачити відкрите небо» і зможе гідно жити й захищати свою свободу незалежно від кон'юнктури; при тому він зуміє ставитися до недоброзичливців як Стефан, і казати: «Господи, не постав їм цього за гріх!»

Євангельська притча, про «чоловіка-господаря, що посадив виноградник», пригадує нам, що треба бути добрими виноградарями у винограднику, добрими громадянами в громаді. Виноградник – це для нас, українців, наша Батьківщина. Її століттями і поколіннями насаджували господарі-українці, які відтак стали народом, а нині громадянським суспільством. Виноградарями є службовці, найняті, щоб за рецептом господаря плекати виноградник

і з нього вирощувати плоди для господаря. Іншими словами, урядовці держави є на службі народу, щоб допомогти йому процвітати відповідно до його релігійних і моральних цінностей і щоб цей народ збагачувався культурно і матеріально.

В історії трапляється так, що у різних господарствах виноградарі виявляються не гідними свого завдання, бо думають, що вони стали господарями виноградника. Вони чинять змову, аби плоди по-своєму вирощувати, а також щоб винозбір не віддати господареві. Для покриття цих злочинів вони використовують різні нелюдські методи – «схоплення, побиття, вбивство». Але Бог стоїть над нами. І коли нахабність злочинців стає нестерпною настільки, що вони готові «відібрати собі спадщину», тобто майбутнє, тоді Бог дає народові силу й натхнення зупинити зло, яке твориться в його

господарстві, і вимагати змін згідно з Божими законами, духом і моралю народу.

Зараз український народ, як Стефан, стоїть на Майдані, свідчить про те, що він господар, і вимагає плодів зі свого виноградника. Йому не страшно, що виноградарі захопили виноградник і його плоди. Господом цього народу є Новонароджений Цар світу, Ісус Христос! Народ знає, що його терпіння приведе лише до його скріплення, і так він спроможеться лише Богу відомими методами «лютих люто вигубити», тобто вигнати зло і створити структури добра в своєму лоні.

Молімося, щоб дійсно в нашому суспільному житті «камінь, який відкинули будівничі, став каменем наріжним» і щоб наш рідний дім був завжди домом Господнім.

Климентія Димид

Дивний сьогодні день... В Краматорську повісився директор комунального підприємства «Міст», який належав до партії регіонів, в Обухові гніздиться військова техніка, в Дніпропетровську лягаві невідомо від кого захищають ОДА, одні за одними звільняються спецпідрозділи, які не бажать коритися злочинній владі, але ось що найважливіше: той розгін в Запоріжжі! Там арештували близько 200 осіб! Всі вони сильно побиті! Їх заганяли як зайців, викрадали, били, ув'язнювали! Де вони зараз!? Що з ними!??

28 січ о 22:45

Добро походить від Бога. Терпіння допомагає добру. Сатана заважає творенню добра своїми темними вчинками. Творімо добро!

Львів, 10 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 7, 18–25

Євангеліє: Лука 21, 37 – 22, 8

САТАНА, ЗАКОН І ХАБАРИ!

Христос проголосив новий час, заклав новий закон, вніс новий дух. Він міг це зробити, бо був благословенний Богом-Отцем як священник на віки! Відтоді кожна людина благословенна через те, що сам Ісус Христос став людиною. **Всі можуть творити добро. Добро походить від Бога і закладене в серці людини. Воно існує і звершується як у рамках закону, так і поза ним. Знати таке правило дуже важливо для нас, свободолубивих українців,**

Климентія Димид

Люди залишаються наготові, кожної ночі очікуючи сюрпризів від пернатих і тих, хто ними керує.

29 січ о 17:07

Климентія Димид

Чому нам нічого не кажуть? Чому сюди ніхто не прийде і не проінформує народ!? Вони скоро зірвуться з прив'язі.

24 січ о 1:20

зокрема в час, коли в нас знову народилась надія. Ми маємо знати, що завжди можемо творити добро! І можемо робити це відважно!

Якщо нам у цьому заважають закони, бо вони погані, то не треба кривити душею, а міняти закони, відповідно до нашої суспільної моралі, бо закон не є ціллю, а лише знаряддям для доброї справи. Усі люди мають можливість ініціювати такі зміни, але віруючі повинні бути особливо спроможними це робити, оскільки вони помазані Хрещенням, уцерковлені, а отже краще приготовані відчутти відповідний момент.

Усім треба знати, що лише Ісус є запорукою нового порядку в країні та світі. Лише Він веде людину до правдивого успіху як в особистому і родинному, так і в суспільному житті. Для цього Христос себе приніс у жертву не тільки в минулому, а й сьогодні це робить. Він допускає і нашу жертву-терпіння, щоб звершувалася в Його Літургії, в творенні добра. Тоді небо вже починає існувати

на землі. Так наше суспільство щораз більше удосконалюється, хоч остаточне звершення людина досягне аж у майбутньому світі.

Це все, однак, не так просто, і про це нагадує євангелист Лука, коли каже, що сатана працює і чигає! Диявол ненадовго залишив Ісуса в спокої після трьох потужних спокус у пустелі (див. Лк. 4, 13). Він потім повернувся до Нього, спокусивши Юду Іскаріота. Так само він діє непрямо і в нашому житті. Несправедливе ставлення до людини з боку державних структур опосередковано відчуває кожний громадянин України! Вистарчає походити по в'язницях, лікарнях, сиротинцях, таборах для біженців – там можна особливо добре виміряти рівень нашого гуманізму. Вже не говорю про невідповідне місце рідної мови в Україні, про хабарництво, яке присутнє у всіх стратегічних економічних та політичних вузлах нашої Батьківщини. Багато пороків владних структур переходять на населення.

Тож християни повинні свідомо нести свій хрест, свою відповідальність і брати участь у боротьбі із сатаною у всіляких його видозмінах. І тут важливо зрозуміти: аби боротьба була успішною, священство Ісуса має бути тісно зв'язане зі священством-церковленням народу. Для цього Христос приносить духовну жертву – Євхаристію, яка стає кормом, щоб її учасники могли бути чуйними й поборювати всяку спокусу зла.

Будьмо всі одного духа, щоб не відійти, як Юда; уважаймо, щоб нічого не відбулося в темноті «без відома народу», бо така тактика була вибрана і проти Ісуса – нею сатана через своїх слуг і далі послуговується. Творімо добро, де тільки можемо! Не біймося духовної жертви, берімо в ній участь, бо це є реальний контакт християн зі своїм Богом і метод бути чуйними у постійній боротьбі зі злом – в собі і назовні! Лише на такій основі ми будемо готові до реальних, менших чи більших, перемін у своєму житті! А це вже та перемога, на яку ми так чекаємо!

Думид Мучајло
24 лютого 2014 р.

Друзі! Допоможіть! По-перше, я дивуюся, що Вас стільки багато реагують на мої висловлювання! По-друге, я дивуюся, чому такий Бог милосердний до нас – до нашого народу! Я, однак, незадоволений! Скажіть: коли ми, серед свого народу – героїв і тітушок, – досягнемо критичної маси ДОБРОТИ, щоб ми вважали всіх НАШИМИ, і щоб всяка БІДА найменшого з нашого народу нас боліла? Це має бути подібним до того, як ми відчуваємо болі в своєму тілі: коли маленький мізинчик поранений, то і мудра голова терпить!

23 січ о 14:17

Є активна і пасивна боротьба зі злом. Для ефективної перемоги потрібно мати специфічні риси та стратегію. Лише багаті витримують до кінця.

Львів, 11 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Тимотея 1, 11–16

Євангеліє: Матей 12, 15–21

БАГАТСТВО – ЦЕ НЕ ГРОШОЛЮБСТВО!

Апостол Павло закликає нас «змагатися добрим змагом». У кожному змаганні є тактика, яка вказує, коли атакувати, а коли захищатися. Активним проявом цього постійного зусилля є «пошук праведности, побожности, віри, терпеливості, лагідности»; захисною дією в нарощуванні добрих прикмет є «втеча від грошолобства» (1 Тим. 6, 10), адже непереборне бажання накопичувати паралізує усяку доброчесність!

Така боротьба кожної людини для досягання своєї гідності має бути безперервною і тривати до кінця життя. Щоб бути успішною, людина має опиратися на Христа, бо крім того, що Він – Син Божий, Він до кінця витерпів.

Крім Ісуса Христа, ми ще маємо своїх героїв, які все віддали за шляхетну справу; також кожен має свого святого, покровителя, який нас захоплює у всіх аспектах – наслідуймо їхній приклад у змаганні до добра! Це буде справжнім багатством і серед суспільства, і на небесах, до яких прямуємо!

При цьому слід ще раз нагадати, що боротьба зі злом, яку нам пропонує Господь, є специфічною і не всі до неї доросли. Христова сила – мирна, але Він діє сильно. Важливим елементом цієї стратегії є духовне синівство, над яким раджу кожному замислитися. Призадумаймося над питанням: а яке моє духовне синівство? Воно справжнє чи фіктивне? За якими правилами воно здійснюється: Божими чи моїми?

Осягнувши справжнє синівство, людина може черпати правду і нею ділитися. Вона зможе Божим мечем звіщати правду: стільки, скільки буде потрібно, і так, як цього вимагають обставини; у цьому синівстві є правда, в якій людина зростає, а противник стає чіткішим. Живлячись силою Духа, людина «не ослабне, не подастся, аж покіль не встановить правди» (Іс. 42, 4).

Так стоять до переможного кінця за гарантований доступ кожного українця до правди люди, помазанники Божі, що на Майданах України. Ці Майдани – усюди, де в терпеливості й любові ми відстоюємо пошук правди – вдома, в центрі Києва, на засланні! Активісти тих Майданів – багаті люди!

Будьмо гідними шукачами правди, скільки б це нам не коштувало, і вистіймо до моменту визрівання правди, яка сама вкаже нам на вимір нашого майбутнього!

Думид Мучајло
30 грудня 2013 р.

Стаємо кращими.

Є позитиви!

На Майдані реалізується Притча про милосердного Самарянина, яку нам залишив Ісус Христос. Це стало особливо яскравим у Михайлівському золотOVERХому монастирі, де серед ночі показалося світло любови до всіх переслідуваних – сховок, печера, гріб Господній, – незважаючи на наслідки, що будуть завтра (чи міліція не зайде в храм, чи не закриють монастирі). Ще багато інших проявів солідарности зі всіма упослідженими стають наявними – існує особлива чутливість до всіх немічних в країні та світі, незалежно від їхнього політичного чи релігійного переконання. У всіх тих діях проявляється справжня любов, здатність підставити плече чистого серцем, реально полюбити (не тільки з амвону чи трибуни), допомогти в скрутї. Таке милосердя до ближнього адресоване кожному, хто цього потребує, точно в той момент, коли він цього потребує, тобто всюди і завжди! Це сопричастя сердець, діяльний екуменїзм, який супроводжують молитви на всїй планетї, про що особливо засвідчили церковні дзвони в Україні!

Всяка людина може відкрити своє серце для Бога. Це зробив злочинець на хресті. Майдан нашого серця ніколи ніхто не знівечить, бо він завжди буде сіячем добра.

Львів, 12 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Галатів 1, 11–19

Євангелїє: Матей 2, 13–23

ІСУС В МАЙДАНІВСЬКИХ ОКОПАХ

Кожна людина на світі, добра чи погана за своїми вчинками, чує голос власного сумління. Навіть найбільш радикально погані чи тупі! Апостол Павло був най-най. Він був екстремїстським провідником, який не гребував жодними засобами, щоб поборювати ідеологічних противників, і всі знали про його «подвиги». Але він зрозумів, що, крім розуму і стратегії, існує «утроба матері», тобто Боже покликання кожної людини. Для повноти свого утвердження кожен на світі має виявити і зрозуміти цю свою складову, бо лише в нїй є її Божественне начало.

Усяка людина може відкрити своє серце для Бога; кожен може одного ранку вирішити йти праведним шляхом. І якщо визначилася чїтка лінія між злом і добром в сумбурї власного існування, не треба ні з ким радитися – а просто стати на бік добра! Добро – це простота, уступливість, оптимїзм, довір'я, послуга, усмішка, чистий погляд... Це малі, прості, жести, які кожний може зробити. Треба вправлятися в добрі, щоб набратися досвіду добра. Добро не делегується – це індивідуальне випромінювання кожної людини зокрема. Лише після кількарічного постїйного тренування можна про це з кимось радитися і узгоджувати із загальним суспільним добротворенням. Недарма народна мудрїсть нас вчить, що хто в малих справах добросовїсний, той і великі гідно попровадить. Але треба починати і

не нехтувати малим, бо також кажуть, що часто в дрібницях криється чорт.

Совість, відчуття, видіння, сон – це все дуже важливі елементи нашої індивідуальності!

Постмодерний світ натомість уповає тільки на розум, компетентність, інформацію, планування, при цьому відкидаючи унікальний внесок духа кожного з нас у суспільне життя. Через здатність слухати голос свого серця Йосиф зумів спокійно утекти від переслідувань Ірода і спасти тим самим Ісуса Христа – святеє святих, яке йому поручив Бог.

Так само й нам треба зараз діяти. Ми живемо в непростих умовах, коли за надумані, недоказані малі протизаконні дії, сторожі порядку страшать і переслідують сотні добрих і совісних громадян; натомість великі, всім відомі злочинці мають право далі безтурботно організовувати свої криваві танці з нашими людьми. Велика частина державної машини працює не для народу, а проти нього!

Те, що цей народ дотепер існує й процвітає, і що зростає нове покоління чистих сердець, є прямим доказом того, що Бог діє в людині і суспільстві своїми методами. Жодна сила зла, якою зорганізованою вона не була б, яких би раціональних радників вона не мала, не зможе перемогти Господніх слуг, котрі намагаються почути внутрішній голос і за ним іти!

Христові убогі ясла чи порожній гріб є натхенням для повстання зі зла багатьом людям упродовж многих поколінь, задля того, що вони Христові. Так само хай майданівські окопи будуть приводом для нового життя кожного українця і не тільки, бо вони теж Христові. В них вимолена Божа гідність і свобода кожної людини в Україні. Вони стали символом перетворення всього суспільства в Церкву Христову через постійне жертвоприношення, яке там твориться в буквальному розумінні.

Молімося, щоб ми жили Майданом, але щоб то був Майдан нашого серця, якого ніхто ніколи не знівечить, бо він завжди буде сіячем добра!

Климентія Димид

Пам'ятаєте величезні сталеві біг-борди, на яких висіли реклами ВІЙ та Я, ФРАНКЕНШТЕЙН? Так от, їх більше нема – пішли на барикади. Єдине, на що ви можете помилуватися, якщо вже спеціально приїхали до Києва, то повітрішатися на реклами – це прекрасна ажурна арматурна основа від них.

22 січ о 20:06

Як Бог замінив Старий Завіт на Новий, бо він вже був недієздатний, так само людям треба не боятися змінювати недієздатні суспільні системи.

Львів, 13 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 8, 7–13

Євангеліє: Марко 8, 11–21

НОВЕ СУСПІЛЬСТВО

Кожна державна система існує лише для того, щоб надавати широкі можливості для спокійного виконання закону на благо індивідуумів і всього суспільства. В недобрій системі вже закладений зародок недотримання закону і в такому разі відповідальність за якийсь проступок з боку громадянина лягає на систему.

Так було в Старому Завіті: люди виконували зовнішні ритуальні приписи, але в своєму серці

були далекими від Бога. Старий Завіт став для людей свого роду заповідником, у якому вони вже не могли жити свобідними, бо внутрішньо чулися рабами.

Це призвело до заміни Старого Завіту на Новий! *Бог-Отець не завагався прислати свого Сина на землю – і настало Різдво Месії, який через своє вочлочення освятив людську плоть. Так Бог вклав у серце кожної людини моральний обов'язок, який не потребує зовнішніх законів, щоб чинити добро й організуватись у громаду.*

Наслідком зміни Завіту, впровадження нової системи, стало те, що нова людина вже знає, як поводитися в суспільстві. Для цього їй досить лише вслухатись у голос свого серця – там записані Божі заповіді. А все решта – конституції, закони, норми – є лише додатками. Якщо слухатися голосу свого серця, ці додатки будуть успішним доповненням, а якщо приймати їх як основу – доведуть до краху.

Такою є наука для нашого часу в Україні; вона дуже повчальна. *Якщо один суспільний договір не спрацював, бо всі його постійно переступали, то треба його визнати застарілим. Його тоді треба просто змінювати на новий, у якому буде вкладений Божий дух: менше контролю – більше довір'я, менше сили – більше солідарности.*

Однак потрібно, щоб всі верстви суспільства побачили біду, яка бродить селами і містами України, і почули душевний крик мільйонів громадян, які вже не можуть жити за старими поняттями. Це не очевидна справа і треба, щоб кожний почав із себе і побачив колоду в своєму оці, а тоді допомагав сусідові витягати його скалку (див. Мт. 7, 1–5; Лк. 6, 41–42).

Апостоли Христові, наприклад, довший час були сліпими і глухими, хоч вони три роки з Ісусом ходили, бачили Його чуда, слухали притчі. Якщо Ісусові не вдалося так скоро повернути своїх апостолів до внутрішнього бачення життя, то що говорити про багатьох із нас, що лишаються глухими і сліпими до знаків часу, до кайросу, який Бог нам звіщає.

Річ також у тому, що ми, як і апостоли, напевно, ще надто сильно переймаємося матеріальною їжею, економікою. Це не дає нам змоги приймати духовний харч і розуміти, що він є основною життєдайною поживою для нашого зростання як суспільства і народу.

Тож Христос закликає нас до таких попередніх дій: 1) заспокоїтись; 2) подумати; 3) відчутти серцем; 4) побачити; 5) почути; 6) пам'ятати про минулий досвід.

Лише через такі зусилля спільноти, долучивши їх до жертви Ісуса Христа на хресті, кожен її член зокрема і всі разом як одне тіло, почнуть конкретно діяти, згідно з Божими законами, записаними в їхньому серці. Вони будуть жити впевненістю і зрозуміють, що вони переможуть, бо вони на боці позитивного вирішення, на боці добра.

Просімо Бога цієї мудрости й далекоглядности, яких деякий час не вистачало навіть Його апостолам! Щоб як вони їх віднайшли через Зіслання Святого Духа, так щоб і в нас настав час відновлення, який відважно поведе нас до нового суспільного договору, нового завіту нашого громадянського суспільства.

Климентія Димид

Кричать: «ПЕРЕМИР'Я!»

До нас прийшли
пожежники, барикади
погашено, люди не
знають, що думати..
Деякі задумано сидять
і мовчать, деякі бігають
і веселяться, якийсь
псих кричить: «Янукович
у відставці!»

25 січ о 21:11

Климентія Димид

Любі друзі, ті, що їхали
дивитись на біг-борди,
а в результаті вам
запропонували дивитись
тільки на їхні ажурні
останки, це було дуже
грубо з мого боку,
визнаю і каюсь (жартую.
Я ще навіть не починала
оголошувати погані
новини. Ви готові? Хлопи
вирішили, що сталеві
каркаси від величезних
реклам не додають місту
туристичної чи естетичної
привабливості, от вони
їх і пустили на барикади.
Всі, що вже в дорозі
на тур по рекламних
каркасах, у вас немає
іншого вибору, як все-
таки доїхати, незважаючи
на страшний біль і
образу, які роз'їдають
вас зсередини, і
відірватися по повній на
наших ворогах. Щастя вам
і веселої подорожі!

23 січ в 0:48

Всім у житті слід переходити від «обрізання» до
«хрещення». Для цього людині потрібно діяти на
трьох рівнях; Божому, особистому і суспільно-
церковному.

Львів, 14 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Колосян 2, 8-12

Євангеліє: Лука 2, 20-21, 40-52

ПЕРЕХОДИМО ДО КОНКРЕТИКИ

Важливо почути слова апостола Павла, що «в
Христі бо враз з людською природою живе вся
повнота Божества, і ви причасні в тій його повноті».
Це і є чудо Різдва Христового: кожна людина у
цьому світі може з себе скинути ярмо зла, яке її
оплутало, і відродитися в святість Христа, в його
Божественність!

Це все відбувається одночасно на трьох рівнях:
Божому, особистому і суспільно-церковному.
Господь у всі часи прямо діяв у людській історії, Він
це далі робить, передусім через народження людини
на світ. Це чудо Божого і людського співтворіння.
Також всяке навернення й очищення людини в
дорослому віці є лише відповіддю на Божий заклик.
Коли людина вслухається в голос свого серця, в
якому Бог промовляє, вона намагається вмерти для
гріха і воскреснути для благодати. Але зробити вона
це може тільки в спільноті, в церкві, через постійне
обрізання, тобто відречення від своїх злих звичок,
і входження в єдність Тіла Христового, яке творить
громаду для спасіння.

Якщо такі три елементи зібрані в одну дійсність,
то вони формують людину на образ Бога. Вона
працює над собою, за допомогою інших та іншим
допомагаючи, вона суспільно активна, бо в цьому і
віднаходить смисл свого покликання – до любови до
ближнього, – через яке Господь впізнає своїх вірних
послідовників.

Усе це неодноразово повторюється в нашому житті, коли ми вмираємо через гріх, а потім знову чуємо голос сумління і знову приходимо до храму та заявляємо про навернення. Знаймо, що то тільки перший етап нашого спасіння і він недосконалий – потрібний другий для повноти.

Наше духовне синівство, щоб могло приносити нам правдиву насолоду, а ближнім – плоди любови, має перейти від обрізання до хрещення. Тобто від заяви до дії, від обіцянки до сповнення, від постанови до виконання. *Можна порівняти мирне повстання українського народу – Майдан – до обрізання. А тепер журбою мудрих людей має бути – як покерувати народ, щоб свою позитивну енергію скерував у константу і довгі роки жив тими Божими дарами. Це вже буде тоді нове хрещення, скріплення внутрішньою силою – благодаттю, святою відвагою до добра, вогненным мечем.*

У такому дозрілому духовному стані кожен із нас зможе дійсно серйозно сказати так, як Ісус відповів

Марії та Йосифові, що Він «займався справами свого Отця». В цей час нам найбільше бракує, щоб ми справді безкорисно могли зайнятися справами нашої Батьківщини, захищаючи її святині; щоб могли визначити відповідні святі пріоритети і ними жити завжди! Така свідомість, така витримка була притаманна нашим святым як у церковному, так і в культурно-суспільному полі! Вони висловлені в словах Василя Симоненка: «Хай мовчать Америки й Росії, коли я з тобою говорю!»

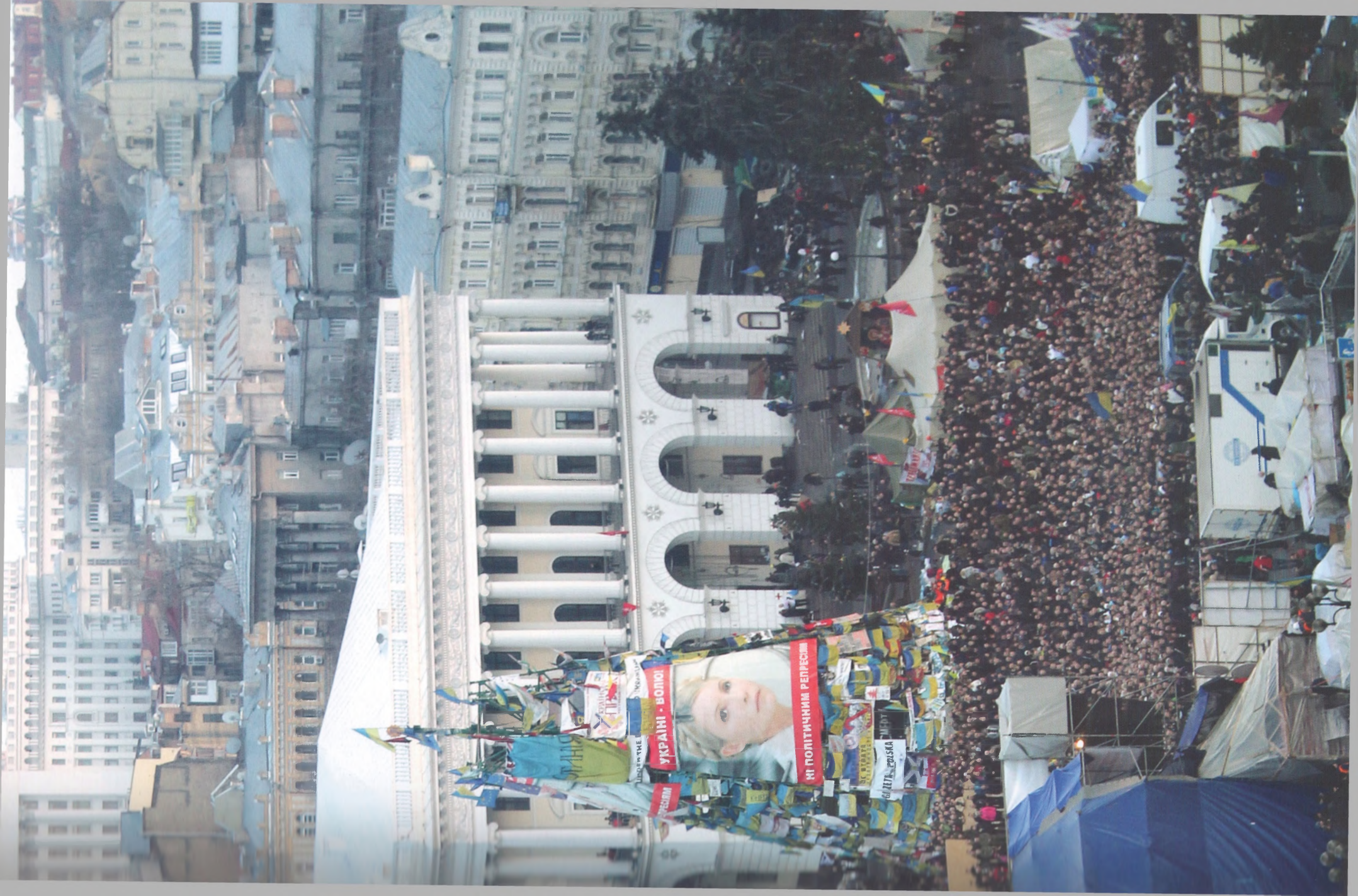
І ми молимося, щоб Господь дарував нам сильну постанову-обрізання, яка б провадила нас до тривалої світлої боротьби задля міцного коріння – святих таїнств, які вирощуватимемо в спільноті-церкві!

17

Климентія Димид

Ось так виглядає бокс для пожертвувань, які підуть на допомогу жертвам Грушевського та Майдану. Зараз тільки 12:10, а він вже повниться грошима (його повністю звільняють кожного вечора і переносять гроші на спеціально призначений для цього рахунок). Здебільшого кидають люди, які не беруть активної участі в подіях, але серцем і душею з нами і страшенно хочуть допомогти, але під кулі лізти не бажають, ну, напевно мають свої для цього причини) це не наша справа, ми їм вдячні за допомогу..

Стіна позаду повністю заповнена оголошеннями про зниклих під час останніх подій людей. Коли бачу їхні фотографії, серце стискається на думку про те, що, можливо, Вербицький – не останній такий жакликий випадок, і кожної хвилини можуть знайти наступне тіло. Ця держава має переродитися, такою, в якій допускаються такі випадки, вона не має права на існування.

25 січ о 13:22

Аби Бог прийняв нашу жертву, треба, щоб наше серце було сокрушене! Не кількість і не коштовність, а смиренність Богу угодні. Працюймо над собою!

Київ, 15 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 10, 1–18

Євангеліє: Марко 8, 30–34

НЕВГОДНА ЖЕРТВА

Апостол Павло цікаво вчить євреїв, як потрібно самовдосконалюватися, щоб бути повноцінною людиною, як кажуть, добре чути в своїй шкірі. Насамперед потрібно збагнути, що мати щось – не означає бути кимось. Це дві різні життєві платформи – мати і бути, і вони не завжди збігаються! Мати матеріяльні багатства, володіти ними – це важливо, але не конче необхідно, бо такий стан минає: матерія завжди має термін придатности.

Павло пише, що для очищення від власних гріхів не кількість і коштовність зовнішніх дарів, принесених у жертву, мають визначальне значення. І не це приємне Богові. Натомість, Бога цікавить наше «тіло», яке «чинить Його волю». Як Ісус Христос своїм Різдом змінює Старий Завіт на Новий, підвищує якість обоження людини, переходячи від обрізання до хрещення, так через «приношення тіла раз на завжди», Він «ліквідує» одне жертвоприношення і «встановлює інше». Вдовина лепта принесена в жертву на Євхаристійний престол творить людину-персоналію, гріхи якої вже прощені, і вона свobodно сягає небес вже тут, на землі! Всепалення, тобто найвища жертва, яка не вливається в жертву Христову через сокрушення серця, через працю над своїм «я», через побудову громадянського суспільства, через космічне розуміння любови до ближнього – непотрібне, непродуктивне!

Отже, будьмо мудрі! Майдан нашого серця або контактує з жертвою Христовою, або помирає. Це

дуже легко можна зрозуміти з ікони Голготи. Там були три жертви. Одна – Христова: Він наш Бог і тут все ясно. Але от із розбійниками, тобто з нами, не така проста справа. Той, хто віддав свою жертву Богові через смиренний діалог з Ісусом, спасся, а той, хто нахамив і закритися у своїй гордості, марно терпів і помер назавжди!

Молімося, щоб наша особиста жертва і поневіряння нашого народу завжди завершувалися в Євхаристійному жертвоприношенні і таким чином були призначені до успіху, до воскресіння!

Климентія Димид

В київській лікарні помер Роман Сенік. 22 січня його підстрелили бойовики, важке поранення в легеню, лікарі всі ці дні намагалися його врятувати; оскільки він втратив 3,5 літра крові, було розповсюджено прохання про здачу крові для нашого героя. За пару годин відгукнулося понад 200 людей, здебільшого кияни. На жаль, не допомогли ні кров, ні ампутація руки. Його не стало. Слава Герою! Вічна пам'ять!

25 січ о 13:35

Климентія Димид

Інформація достовірна. Люди не тямляться від люті. На Оболоні в Києві знайшли тіло закатованого активіста. Замерзле тіло учасника Євромайдану, якого раніше викрали невідомі, було знайдене в Оболонському районі Києва. Тіло загиблого знайшли замерзлим зі слідами тортур та зі зв'язаними руками.

26 січ об 11:40

Аби сягнути щастя, треба вірити! Віра – доказ речей невидимих. Все це має теж пройти через воскресіння. Якими є наша смерть і воскресіння?

Львів, 16 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 10, 35 – 11, 7

Євангеліє: Марко 9, 10–16

СКІЛЬКИ ЩЕ ЧЕКАТИ?

Усяка боротьба за високі цілі не може бути короткотривалою. Скільки чекати до зрілості, невідомо; потрібні довір'я і терпеливість.

Найвища ціль, до якої людина покликана, – це осягнення вічного життя в небі. «Запорукою того, чого сподіваємося, є віра», вона допомагає нам вже жити сподіваним майбутнім, вже отримувати повноту свого буття. «Віра – доказ речей невидимих».

Апостол Павло – реаліст і знає, що, задовольняючи матеріальні потреби, налагоджуючи економічний лад у світі і переживаючи всілякі поразки у різних царинах через негатив, із яким щоденно зустрічаємося, можна легко зневіритися і призабути, що ми «повстали із невидимого». А оскільки Бог нас сотворив для себе, то «невидиме» є нашою ціллю, і немає куди «відступати собі на погибель». Для допомоги собі треба приносити Богові угодну жертву – не таку, як жертва Каїна, а подібну до Авеля. Апостол ще додає, що «без віри неможливо подобатися Богу». Ми, християни, пам'ятаймо про

це і будьмо завжди «в контакті»! Щоб це правильно сповнити, маємо багато прикладів із життя святих – не тільки біблійних, а й із нашого життя – хоч би світлих членів нашої родини!

Євангелист Марко пропонує щоденно себе запитувати: «а що означає “воскреснути з мертвих”?» І пригадує, що для того треба неминуче «багато вистраждати й бути погордженим». Чи таке буває в нашому житті, що ми відчуваємо якусь реальну зміну, метаморфозу?

Запитуймо себе, яке наше терпіння, яка наша болячка і на якому етапі боротьби ми перебуваємо: чи ми «відступаємо собі на погибель», чи нас далі провадить «довір'я у велику нагороду»? І не так важливо для майбутнього, в якому становищі ми перебуваємо: в першому, в другому чи десь посередині – важливо, куди ми прямуємо! До неба чи до пекла. Молімося, щоби віра і терпеливість не відступали, а задля воскресіння Ісуса Христа щодня більше утверджувалися в наших серцях і умах.

Климентія Димид

Опис моменту.

Похоронна процесія,
несуть молодого хлопця.
Лиця людей спотворені
горем. Зразу за труною
ідуть, опустивши голови
і міцно тримаючи руки
один одного, батьки
хлопця: кремезний, ніби
висічений з каменю
батько, біля нього –
і так маленька, а тепер
ще менша від тягара,
який на неї впав, –
мати. Сліз у очах немає –
закінчились. Бліді,
відчужені обличчя,
в очах – відображення
душі. Там горе, лють,
любов і патріотизм.
Батько піднімає погляд
і кричить голосом,
який надривається
від почуттів: «СЛАВА
УКРАЇНІ!» Багатотисячний
натовп зі сльозами на
очах реве у відповідь:
«ГЕРОЯМ СЛАВА!»

22 лют о 14:00

Хрещення кожної людини веде її до смерти. Така правда буття. Однак вона не страшна, бо Христос показав і пережив шлях від смерти до воскресіння. Така наша надія в особистому і соціальному житті.

Львів, 17 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 6, 3–11

Євангеліє: Марко 1, 9–15

ЧЕРЕЗ СМЕРТЬ ДО ВОСКРЕСІННЯ

Мене захоплює Боже провидіння, що встановило хрещення. Хрещення водою, хрещення Духом, хрещення кров'ю. А що моє хрещення має зв'язок із моєю смертю – це для мене найцікавіше, найтаємніше і найпровокативніше. Така реальність можлива, бо хрещення і смерть пов'язані із самим Господом Ісусом Христом. Він сам прийняв хрещення і перейшов через смерть, щоб здобути воскресіння.

Така педагогіка спасення мені повністю підходить, тим більше, що я, як зауважую, щодня умираю в якійсь частині свого «єго» – щодня щось переживаю, терплю. Якщо я приймаю жертву і її благословляю, як це робив Христос на хресті, то неминуче воскресаю!

Такою є християнська динаміка, і якщо людина вчиться в ній перебувати тривалий час, то це сповнює її дивною силою – силою надприродною. Тоді людина, яка так переображується у слугу Господнього, може відчуті і навіть казати: «смерть наді мною вже більше не панує».

Смерть, терпіння, переслідування, а навіть упокорення власним гріхом, нестабільність власного характеру, – якщо вони належно прийняті, то вони ушляхетнюють. І йдеться не тільки про особисте життя.

Великим упокоренням для суспільства є наростаюча несправедливість і злочинність власної державної організації, хоч вона поставлена для служіння своєму народові. Це особливо відчутно для тих, хто попадає у коліщата поліцейської системи,

яка зв'язана з несовісними суддями і негуманною пенітенціарною службою.

У такий час для гідної боротьби проти зла, яке вже не боїться явно себе проявляти, треба вміти усмиритися перед Богом, умерти для власного гріха, вибачитися перед друзями і не зважати на свої вузкі інтереси – і це все не для того, щоби нічого не робити, а навпаки, щоби могли орудувати вповні своїм життям. Вповні жити можливо тільки після нового хрещення, воскресіння – тоді коли ніби всяка надія пропала.

Тоді, оскільки вже немає нічого втрачати, за допомогою віри, з чистим серцем і святою відвагою можна пройти через пустелю, через сплюндровану гідність народу. І вогненным мечем – словом і ділом, називати зло своїми іменами, проявляти живучість у спаленні цього зла та ініціативність і наполегливість у творенні добра. Таке значення слів апостола Павла: «Вважайте себе за мертвих для гріха, а за живих для Бога, в Христі Ісусі»!

Наповнені Духом Святим і ми, кожен особисто, відновлюймо обіцянку Хрещення, щоби могли чути вибраними, помазаниками Божими, щоби відважно переходити через пустелю випробувань, а вона, щоб нас ще більше загартовувала до боротьби за Царство Боже, яке починалося би вже тут, на нашій обітованій землі – Україні!

Климентія Димид

А ще хлопці намотали на палки якесь палаюче клоччя і кидались тим також, беркутята були не в захваті і наклали в штанці.

23 січ о 10:26

Климентія Димид

Кароче, ці «факели» – то просто ж..па одному хлопцеві вдалося відбити таку назад!!!!!! Після цього гримання щитів собак трохи вщухло.

22 січ о 19:36

*Христос кличе не лише до очищення, покаяння.
Боротьба зі злом – важлива частина доброї справи!
Чи я ідентифікую зло? Якщо так, тоді легше можу з ним боротися.*

Михайло Димид.

Криворівня, 17 січня 2014 р.

Апостол: до Тимотея 3, 14 – 4, 5

Євангеліє: Матей 3, 1–11

ДОВІРЯЙМО БОГОВІ! ЙДІМО ДО ТІТУШОК!

Апостол Павло описує кризову ситуацію – ніби нашу, – коли каже про людей, зведених лицемірними брехунами, з таврованим сумлінням. Треба задуматися над тим явищем і прийняти рішення. Ліки від впливу таких поганих суспільних тенденцій – це велика тайна побожності. Потрібно

Климентія Димид

За попередньою інформацією, сюди ідуть купи Беркуту. Ну що ж, ми готові, бійці попередньої зміни якраз починають прокидатися з готовністю стояти скільки завгодно, хоч цілу ніч, хоч багато ночей. Тут такий бойовий дух, що аж повітря густе... хоча ні, напевно це все-таки сажа 😊 але знаєте, коли на барикадах саксофоніст заграє гімн... серед диму, вогню і криків... у чоловіка біля мене виступили сльози. Скажете: сажа? Ні, не вона.

24 січ о 18:59

реально вірити і довіряти Ісусові Христові, який явився до нас у тілі на Різдво. На Богоявлення Він засвідчений у Дусі, а на Великдень воскресає, возноситься у славі. Тож дуже важливо, особливо зараз, не тільки вірити Богові, а й довіряти. Настирливо свідчити, що всяке Боже творіння – добре. І таким чином нести благу вість серед своїх знайомих, добрих героїв, а також серед інших – серед тітушок, називаючи добро добром, а зло – злом. Це необхідно, щоб тим самим ідентифікувати носіїв добра і носіїв зла, бо одне й інше – це протилежні вартості.

Якщо ми довіряємо Богові, то в нас із Ним встановлюються прозорі відносини, і ця прозорість переходить на наші стосунки із людьми. Ми часто є свідками існування сірої зони, яка є між добром і злом. Але знаємо, що вона належить злу, бо є туманом, який заплутує людей і в напівсвідомості веде їх до зла, або ж робить їх інструментами зла. Це навіть може стати наркотиком ілюзії добра, яке

насправді є злом. Неупереджено оцінюючи ту чи ту ситуацію, ми зможемо правильно позиціонуватись, і якщо будемо не лише вірити, а й довіряти Божому промыслу, тоді станемо на ту вузьку дорогу, яка єдина правильна і яка веде до висот перемоги над злом, що таїться в кожному з нас і в суспільстві загалом.

Вирішувати, до якого табору остаточно записатися – це ми і називаємо «приготувати Господню дорогу, виправляти стежки Йому». Усе це добре, однак це лише початок. *Ми говоримо про велику чистку, про нову свідомість. Для цього і в суспільстві настали часи мирної еволюції, революції, бо ми дійсно працюємо над заміною матриці українського суспільного ладу.* Те, що робив Йоан Хреститель, а потім Ісус Христос, теж було заміною одного Завіту на інший. Як в особистому, так і в народному плані. Те, що натомість чинили фарисеї і садукееві, – це втеча від відповідальності, від наступаючого гніву. І це неприйнятне, і ті, що це чинять, названі «гадючим поріддям».

Євангелист Матей пропонує нам зброю. Він каже, що мир здобувається вогнем. Мир повинен бути не пасивний, а динамічний. Це має бути сокира, яка вже при корінні. Це має бути меч, це має бути вогонь. Серйозно думаймо нині, яке зло таїться у нашому приватному житті, воно-бо повільно перекочується на суспільство: на наших сусідів, на наше село, на наші міста, на нашу країну? Які погані звички я поширюю довкола себе, в суспільстві? Яке в мене і в нас ставлення до такого

зла? Яка наша боротьба з ним? Чи ми чуємо голос Бога, голос совісти, голос народу, голос вопіючого в пустелі? Чи ми на цей голос щоденно, щогодинно реагуємо? Чи ми врешті приносимо плід, гідний покаяння?

Майдан, навернення, сокрушення багатьох сердець у нашій країні є теж даром Святого Духа. Чи ми зможемо цей дар оцінити, примножити таланти, перенести їх у часі і просторі за межі географічного Майдану? Такі роздуми нам пропонує Церква, щоби ми визначили зло, очистилися від нього, наповнилися вірою і жили довір'ям. Молімося, просімо Бога, щоб навчив нас прийняти й оцінити Його дари, а отже сіяти хрещенням Духа і вогнем любови.

каміння майдану

45

климентія димид / михайло димид

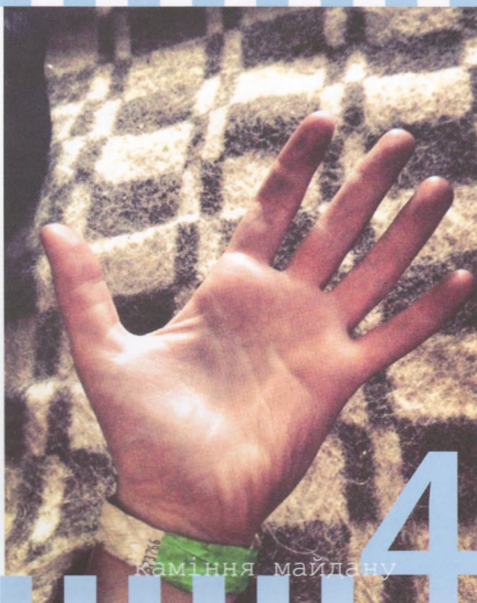

Климентія Димид

Звичайно ж, мені порівняно з ним нічого не сталося, але може раптом комусь цікаво, як виглядає місце влучання гумової малявки на моїй лапі на 2-й день. Газ мені сподобався набагато більше, а гранати взагалі неможливо не любити... А тепер серйозно. Люди падають, як снопи, при вибуху звичайної світлошумової в радіусі 3 метрів від них, контужені і з розривами м'яких тканин. Тепер же застосовують в основному «факели», які складаються з ШЕСТИ світлошумових елементів, які розлітаються в боки. Питання: що буде з людиною, яка не встигне втекти від такої? І це такі методи розгону натовпів?

23 січ о 19:01

каміння майлану

Сильний – це не той, хто поглядом може покласти на лопатки, а цей, що усмішкою своєю може підняти з колін.

Криворівня, 19 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Тита 2, 11–14; 3, 4–7

Євангеліє: Матей 3, 13–17

ЙОРДАН У НАШИХ ЖИЛАХ

Свято Богоявлення також називається Просвіщенням. На нас всіх сходить із неба благодать, світло Боже. Зв'язок із водою й усією природою тут важливий і багатомовний.

Аби зустріти Бога, потрібно, щоб Сотворитель цього захотів. І справді, апостол Павло пише, що «Божа благодать з'явилася всім людям». Усім! Усім по всі боки родинних і суспільних розподілів. По всі боки людських барикад люди чинять гріхи, і всім надходить пропозиція амністії, яку дає Святий Дух, джерело Божої енергії, оскільки «Він спас нас не ради діл справедливості».

Як природа є різною, але все працює на славу Бога, як води зливаються від джерела через ріку до моря, від моря до хмар, а звідти до землі і знову з джерела витікають, так Просвіщення вказує нам, що тільки завдяки тому, що всі ми різні, ми можемо ставати однією родиною, спільнотою і через об'єднання з іншими людьми досягати щастя. Це щастя – це зустріч з Ісусом Христом через діалог з людиною.

Як Ісус прийшов до Йоана в Йордан-ріку, так і в нас при зустрічі з іншими людьми повинно наступати завжди нове Богоявлення. Боязнь, апатія, сором – недобрі тут порадики. Йоан не хотів Ісуса хрестити. А що Господь йому каже? «Залиши це тепер, так бо личить нам здійснити всяку правду». Йоан, що був вже відомим і шанованим суспільним діячем, просто послухався Його!

Де ми стоїмо нині?!

Чи обираємо образ Христа, який, натхненний Духом, йде зустрічати свого Отця через добру справу, допомогу, молитву разом з іншими? Чи ми вміємо йти до всіх, кому потрібно допомогти, незалежно від їхнього релігійного чи політичного переконання? Чи ми вміємо всіх притягати до доброї справи і не знеохочувати, виганяти чи ізолювати їх, не сприйнявши їхнє вільнодумство?

Чи ми нині ближче до Йоана: приймаємо добрі пропозиції інших людей, гуртуємося під керівництвом інших, належимо до громади й активно виконуємо своє завдання – хоч не до кінця з ним згідні чи розуміємо його. Чи ми зразу слухаємо голос нашого серця, коли воно підказує нам подати комусь руку, вибачитися, похвалити? А може ми не заперечуємо, але відкладаємо? А потім нагода минає, і вже немає й не буде такого необхідного для творення спільноти діла.

Сильний – це не той, хто поглядом може покласти на лопатки, а той, хто усмішкою своєю може підняти з колін. Лише крокуючи ногами, подаючи руки один одному, дивлячись у вічі одне одному, обмінюючись усмішками, підставляючи не ногу, а плече, ми почуємо голос із неба: «це дитина моя улюблена», – і почуємо не про себе, а про іншого – про гарну Божу дитину.

Але чудо Об'явлення полягає в тому, що інший почує цей самий голос про нас.

Тим самим Дух Святий постійно надає нові можливості для глибокої чистої радості, яка струменітиме в наших душах і тілах, як священна йорданська вода Богоявлення Отця, Сина і Святого Духа. Амінь. Амінь. Амінь. Алилуя!

Климентія Димид

Хлопці поступово втрачають контроль над собою, вигукують про своїх мертвих товаришів і з силою та люттю запускають бруківку в дим, за яким базуються пташки. Звідти у відповідь летять світлошумові, і, напевно, хтось там теж зайнявся виготовленням молотових, бо пару штук промайнуло над головою 😊

24 січ о 23:40

Така віра мені потрібна, щоб я міг не «побоятися царського гніву»! Така віра – це не боятися втратити матеріальне благо задля правди, не боятися втратити кар'єру задля власної совісті, не побоятися піти за ґрати задля виконання імперативу своєї совісті!

Львів, 20 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 11, 17–23. 27–31

Євангеліє: Марко 9, 42 – 10, 1

ЗВІТРИЛІ СУСПІЛЬНІ ВІДНОСИНИ

Дивне Боже Слово, яке кожній людині у світі приносить потрібне їй світло й у відповідний момент. Апостол Павло показує приклади поодиноких людей і цілих народів, які одержали щасливе майбутнє завдяки своїй вірі в Господа Бога! Для нас, українців, актуальний приклад Мойсея, «який не побоявся царського гніву», а також те, що «вірою єрихонські мури по семиденнім обході впали».

Наша віра в Бога і в Його всемогутність – це дуже важлива річ, бо вона сприяє нашій участі в Бозі! Якщо я вірю в Бога – я є Божим! Якщо ми дійсно в Нього віримо, то ми діємо в Його полі, стаємо частиною Його світу! І тоді ми можемо відшліфовувати свою совість, своє серце через покаяння і несення своєї долі, свого хреста; ми можемо шукати Його волю, мати до Нього довір'я і йти серед труднощів цього світу, озброєних надією і впевненістю на віднайдення правди та гідности.

Коли ми нині намагаємося віднайти й розкрити причини безладдя в Україні, то насамперед мусимо застановитися над якістю нашої віри: чи це справді віра в Бога, чи вона наближає нас до Нього і приносить плоди для ближніх – людей, за яких ми відповідаємо, від яких залежимо, яких зустрічаємо? А можливо це віра в себе, в іншу людину, в справу, в традицію, в передання, в силу – без входження в Божу ментальність? Може, це не віра в Бога, а тільки підлаштування Бога до справи!

Думид Мучајло
28 грудня 2013 р

Майдан – єдиний на образ Святої Тройці! Гасло Майдану «один за всіх – всі за одного» глибоко висловлює природу відносин між іпостасями Тройці. Тут відбуваються життєві контакти різних осіб, кожний зі своїми талантами й обов'язками і все на основі любови, яка, між іншим, виявляється через закони високої моралі!

Наскільки інтенсивною буде наша віра в Бога, настільки дієвою буде сила встановити добро в своєму середовищі – в серці, в родині, на робочому місці, на подвір'ї, в селі. Всяке недовір'я є гальмом для дії на користь свого ближнього. Не досить віри в перемогу добра над злом; щоб побороти зло і встановити добро – потрібна віра в Бога, який благословить на перемогу добра!

Мені потрібна така віра, щоб я міг не «побоятися царського гніву»! Така віра – це не боятися втратити матеріальне благо задля правди, не боятися втратити кар'єру задля власної совісти, не побоятися піти за ґрати задля виконання велінь своєї совісти!

Крім відповідної якості, наша віра повинна бути витривалою в часі: «Єрихонські мури впали по семиденнім обході». Чи вистарчає вірності й сопричастя з Богом, і віри, що Він нас особливо благословляє саме в моменти випробування, і переконання в тому, що якраз тут потрібна незвичайна вірність Йому, і дотримання Його заповідей любови, щоб разом з Ним пліч-о-пліч стати переможцем у поваленні мурів зла?

Євангелист Марко продовжує тему про необхідність віри для досягнення успіху. Він пояснює, що якості віри і витривалості потрібно іноді досягати через хірургічне втручання в наш організм – «відтяти руку чи ногу». Настав час і для нашого народу відкинути все зігниле з його організму! Це незвична ситуація, навіть тривожна, але вона сповнена великої надії на успіх. Для того ми творимо Майдани – щоб самим навернутися, щоб очистити наші суспільні

відносини, щоб знову слово було похідне від Слова з великої літери – самого Христа, і свято від святого. І слово, і свято мають бути в нас моментами піднесення людського духу, зміцнення віри в Бога.

Такий стан нашої душі, нашої культури – це «сіль, яку ми будемо мати в собі і яка дозволить нам жити в мирі!»! Щоб звітрилу сіль наших суспільних відносин, які відобразилися в перекривленій державній системі, знову приправити, потрібні жертва і вогонь:

47

«Бо кожен вогнем посолиться, жертва ж кожна – сіллю посолиться». Приймімо нинішні випробування як очищення нашого суспільного організму від забобонів, де на першому місці не завжди Бог, а Його замітники.

Молімся, щоби бути відкритими до Бога, щоби Він скріпив нашу віру і був єдиним нашим Богом! Щоби ми скоро «єдиним серцем і устами» змогли прославляти Його вівіки!

Климентія Димид

Пару молотових з обох сторін вже полетіли. Наступу поки що нема, жертв також.

24 січ о 4:19

Радість ґрунтується на істині, що для однієї спільної перемоги треба, аби кожен з нас доклав зусиль. А це нас і очищає від нашої скверни, і робить нас святими, тобто відкритими на Божу благодать.

Львів, 21 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 12, 25–26; 13, 22–25

Євангеліє: Марко 10, 2–12

ПЕРЕСТАНЬМО ЧУЖОЛОЖИТИ!

Не треба чекати ідеального моменту – потрібно діяти зараз і тепер. Для успіху необхідний постійний контакт з Богом, причому слід пам'ятати, що оператором є Він, а не ми.

Дуже важлива і потрібна річ у всякій поважній ситуації – бути в курсі справи, бути поінформованим! Для цього треба вміти бачити і слухати. Апостол Павло каже: «Глядіть, не відвертайтеся від того, хто промовляє».

Зерно правди і зерно позитиву можемо знайти у кожній ситуації – цю істину важливо розуміти, бо саме так побудований Божий світ. Ми іноді чекаємо якогось ідеального моменту, щоб прийняти правильне рішення чи виконати належну дію, але такий час не настає. *Божий світ – це наш світ з усіма його позитивами і негативами, у ньому нам жити й освячуватися. У ньому тут і тепер діяти!* «Як не я – тоді хто? Не тепер – то коли?», – писав Іван Світличний.

Апостол Павло показує нам реалії всіх часів людського існування на землі: заарештовані виходять на волю, всі ми радіємо з того і вітаємо одні одних, бо одна спільна добра акція серед людей – це вже перемога й успіх. Радість ґрунтується на істині, що для однієї спільної перемоги треба, щоб кожний доклав зусиль, а це нас і очищає від нашої скверни і робить нас святими, тобто відкритими на Божу благодать. Радість приходить після належної жертви! Так, зрештою, сам Ісус вчинив – на хресті. Він продовжує діяти, щоб

Климентія Димид

На Грушевського подекуди гранати, феєрверки і молотиви, але ситуація спокійна. Я думаю, що не з цього боку буде наступ, якщо він буде. А якщо і з цього, то це буде обманка, щоб стягнути туди всі сили наших хлопців. Це так, просто думки вголос.

24 січ о 22:57

приймати й освячувати наші жертви, чинити їх милими Богові й корисними для нас та суспільства!

Найважливіша справа і найбільша перемога – не проти когось, а у власному серці: щоб я, ти, ми, ставали постійно відкритими до нашого Творця, Господа Бога. Бо саме в цьому комунікаційному вузлі міститься джерело нашого успіху, «...бо це найбільша перемога з перемог, – у жолобі мого серця сьогодні народився Бог!» (Богдан-Ігор Антонич). Євангелист Марко саме це має на думці, коли пише, що «Мойсей дозволив написати грамоту розлуки... з-за затверділого їхнього серця». Очевидно, що в цьому випадку згадано спільноту подружжя, однак те саме стосується більших колективів, народу.

А що з нами, – народом світлим і загалом християнським, – народом Майдану? Чи ми з відкритим серцем до Господа йдемо у вир життя, мирну чи збройну революцію, чи, може, «серце наше запекле»? Відповісти на це питання ми не

можемо самотужки – потрібно звирити її з Господом. Ми живемо в технологічний час і знаємо, що не досить нашого доброго бажання і мобільного телефону, щоб зателефонувати, не досить просто обрати оператора – потрібно ще виконати всі умови, які він встановив: вставити в телефон картку, увімкнути його, поповнити рахунок і т. ін. Наш оператор – Господь Бог!

Пам'ятаймо, що відповідь кожного з нас на це питання дуже важлива і впливає не тільки на долю нашого народу, а й на Божий світ! Бог так створив людину, щоб вона могла з Ним на рівні розмовляти! Чи я це роблю? І чи той контакт стає основою моєї конкретної дії у світі?

Приймаймо кожен по-своєму Боже Слово, яке в наші буремні часи неуханно до нас промовляє. Воно звучить так: «Що Бог злучив, людина хай не розлучає». Тому перестаньмо чужоложити, взаємно звинувачуючи одне одного у всіх бідах, картаючи себе й оточення. Натомість, зауважуймо добрі риси одні одних і на тих позитивах будуймо майбутні зв'язки для сильного суспільства і народу. Працюймо над собою, примножуймо добрі риси, щоб наше серце було чуйне і щоб навіть серед темряви боротьби, атак зла, спокус, ми бачили світло, не так задля нашої геніяльності чи кмітливості, як задля Божого промислу, який не тільки відчуваємо в серці, а бачимо в дії!

Климентія Димид

На Майдані близько 3000 людей, всі вражені новинами про заклик того кримського дебіла ввести надзвичайний стан. Холодно надворі. На щастя, легко дістати будь-які утеплювальні речі, від шкарпеток і хімічних грілок до теплих плащів.

24 січ о 17:39

Оскільки ми різні, то йдемо кожен своїм шляхом, але об'єднані молитвою про Божу поміч і чистоту нашого наміру. Бо якщо так «проситимемо з вірою, без жодного вагання», будемо стійкі в своїх намірах – станемо єдиними задля Божого благословення. Він же Бог Правди, Любови і Життя!

Львів, 22 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Якова 1, 1-18

Євангеліє: Марко 10, 11-16

ПОЖАДЛИВІСТЬ ВАГІТНІЄ!

Апостол Яків описує буремні часи, як час прозріння і як свято. Хто бере участь у повстанні народу за свободу волевиявлення і за правду Божу серед українського суспільства, з одного боку, відчуває тривогу, а з іншого – радість.

У такі моменти істини перевіряється наша «витривалість у вірі» та дії. Якщо наш вогонь горить і ми його далі підживлюємо позитивними діями, то ми цим «удосконалюємося». Господь «дає щедро і за це не докоряє». Для ушляхетнення свого серця є метод: що ширше ми відкриємо свої серця у звірянні своїх намірів із Богом, то більше отримуємо Божих дарів.

Ми йдемо кожен своїм шляхом, але об'єднані молитвою про Божу поміч і чистоту нашого наміру. Бо якщо «проситимемо з вірою, без жодного вагання», будемо стійкі в своїх намірах і станемо

Климентія Димид

У нас стріляють із помпових рушниць і кидають багато гранат. Кожні 10 хв. хтось до лежачого стану поранений.

23 січ о 10:34

єдиними задля Божого благословення. Він же Бог Правди, Любови і Життя!

Якщо не буде такої твердої постанови, наша боротьба стане неконтрольованою, «як морська хвиля, що її здійме і колише на всі боки вітер». Для непостійних людей «з подвійною душею» – а ми всі такими буваємо – не буде Божого благословення. Стьйкість і послідовність у боротьбі вимагає різних зусиль, залежно від людини. «Хай брат низького стану хвалиться своїм вивищенням, а багатий – пониженням своїм». Таке випробування не даремне, воно – як вогонь, що чистить золото. Воно дається, щоб народ ставав одним монолітом, щоб внутрішні бар'єри розподілу зникали, щоб не було зайвих спокус.

Апостол Яків навчає, що у боротьбі великою спокусою є пожадливість, яка зводить людей тим, що зміщає наголоси зі спільного змагання і добра на індивідуальну егоїстичну користь, заслугу, славу... По-інакшому ми можемо назвати цю спокусу гордістю, зарозумілістю, користолюбієм – це все видозміни пожадливості.

Не допускаймо, щоб наша «пожадливість завагітніла гріхом», бо гріх веде до смерти, до поразки не так особистої, як всієї спільноти. Обмінюймося думками, шліфуймо наші позиції навіть протилежні, але потім діймо як одне тіло, з Божим благословенням.

Бо «всяке добре даяння і всякий досконалий дар згори сходить від Отця світла, в якого немає ані зміни, ані тіні переміни». Молімося у тому намірі, щоб не шукати легких розв'язок і перемог, а щоденно у смиренні, як останній слуга, йти на боротьбу зі злом, узгоджуючи свої позиції з Богом і спільнотою, до якої належимо.

Климентія Димид

Щойно за 5-7 метрів від мене вибухнула граната, прямо під ногами у хлопця якогось. Кров з носа, рота та вух, пустий погляд, зразу після цього – повне відключення, він упав...

22 січ о 18:35

Господи, коли Ти зглянешся на своїх мучеників? Чи Ти чекаєш, щоб їхня душа закипіла ненавистю і щоб вони відповідали оком за око – річ, якої Ти не бажаєш?

Львів, 23 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: Яків 1, 19–27

Євангеліє: Марко 10, 17–27

ПРОБА ВОГНЕМ

Ми зараз перебуваємо на такому витку нашої історії, який нагадує золото, котре очищують вогнем. Ця процедура не з приємних, але потім це чисте золото стає великим багатством і допомогою для тих, хто ним володіє. Так само наше суспільство зараз бореться за свою свободу, а це вимагає багато зусиль. Це вимагає спротиву, який може часом перетворитися на гнів. А нині апостол Павло саме говорить нам, що «хай кожен буде скорий до слухання, повільний до говоріння, не поквалливий до гніву». І додає: «бо гнів людини не чинить справедливости Божої». Нам треба, противитися злу, але любити погану людину. Якщо впізнавати в кожній людині свого ближнього, це буде боротьбою за досконалий закон свободи. За цим законом я вбачатиму в кожному образ Господа Бога і чітко знатиму, що як у мені є сила шукати правду й за неї боротися, так ця сила є і в іншій людині, що по-іншому боці барикади. Треба підносити своє моління до Господа і просити, щоби дійсно, як в мені, так і в них Слово Боже було на першому місці, щоби воно перетворювалося у послідовне діло. Але це слово не зможе перетворитися у щось добре, не зможе очистити мене і наше суспільство, якщо не буде самозречення в усіх нас. Якщо зі своїх сердець ми не проженемо свого егоїзму. Того найменшого, того домашнього, того, що визначає нашу поведінку на роботі, чи деінде. Не біймося відкидати все зайве, що є в наших характерах, для того, щоби очищуватися.

Климентія Димид

Нас поливають із шланга і гранатами закидують, вони почали перші, нагадую ще раз. Після того, як вони пустили воду, хлопці озвіріли. Кидали бруківку в розбиті вікна. Розсувні двері, які вперто не хотіли відкриватися, зачепили канатом і вирвали. Ті ідіоти всередині там вже море зробили... в воді стоять, яку самі ж налили. Мене хвилює, що на Грушевського мало людей лишилося, тому я передала в Жовтневий, щоб прислали додаткових пару десятків. Бачила, як вони пройшлись по Хрещатику. Все добре)

26 січ о 2:11

А євангелист Марко нам нині розказує історію про багача, яку можна інтерпретувати як історію про праведних у нашій боротьбі. Тобто кожен із нас має свою думку щодо чогось і каже: «Ага, ті – наші, а ті – не наші». Річ у тому, що «наші» все одно мають удосконалюватися і так само мають розуміти, що якщо не позбудуться скарбів туземних, тобто своїх амбіцій, своєї гордості, якоїсь такої гетьманщини, то не отримають небесного скарбу. Апостоли, почувши ту історію про молодика, який був дуже добрий, все сповняв, але не хотів своїм багатством ділитися з іншими, засмутилися. Нас також одноразово охоплює смуток, полонить нашу душу й серце. І ми собі думаємо: «Як же правильно? Боже, допомагай!» І це є добре – «Боже, нам допомагай!». Бо що неможливе людині, то можливе нашому Творцеві.

Молімося, щоби кожний з нас постійно наворачався і тим самим допомагав нашому народові бути свобідною нацією серед великих держав Європи!

Климентія Димид

Якщо це правда – смерть вам, гниди.
ІНФОРМАЦІЯ НЕ ПЕРЕВІРЕНА, АЛЕ
Люди! Прямо сейчас Беркут свозит и СЖИГАЕТ тела активистов ЕвроМайдана по адресу ул. Байковая, 16. Задействованы джипы «Патриот» и серые «гробовозки». Это кладбище. Людей просто бросают в печи!!! Так власть пытается скрыть следы своих зверств! Позвонил работник крематория, там труп Булатова!!! Срочный репост! Я сам видел там бездыханные тела людей! Их бросают в печи, есть фото! АвтоМайдан, срочно туда!

24 січ о 22:31

Оголошується велика внутрішня «хімчистка». Але кожного особисто, а не сусіда, зятя чи невістки. Таке зусилля сприяє загальному миру й прозорості у суспільстві. Це також є поважною участю в Майдані!

Львів, 24 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: Яків 2, 1–13

Євангеліє: Марко 10, 23–32

СУДЖЕНІ ЗАКОНОМ СВОБОДИ

Коли ми творимо громаду, то приймаємо всіх, хто хоче до неї вступити. Ісус каже, щоб ми не зважали на те, чи хтось бідний, чи хтось багатий. Бо хто має земні багатства, не обов'язково допоможе більше, ніж убогий. А це тому, що сила нашої доброти залежить не від наших матеріальних можливостей, а від відкритості нашого серця до Господа Бога.

Згадаймо притчу про бідну вдову, яка дала дві лепти – усе, що мала. Христос каже, що для творення спільноти, для творення народу, треба любити свого ближнього, як самого себе. Це – найосновніший закон. Але щоб це можна було вправно робити, потрібно прямувати до праведности, тобто працювати над своїм характером. І тут важливий момент: не можна в усьому бути праведним, а мати один гріх, «дозволяти» собі його. Всі гріхи однакові перед Богом. Не можна, наприклад, когось ненавидіти і молитися. Або щось маленьке красти і казати, що шануємо закон. Не можна обманювати когось і вважати, що ми його любимо. Тож уважаймо на свої діла, щоби ми були у всьому праведниками, – щоби ми у всьому очищувалися і таким чином сприяли загальному добру. Оголошується велика внутрішня «хімчистка»! Але кожного особисто, а не сусіда, зятя чи невістки. Таке зусилля сприяє загальному миру і прозорості у суспільстві. Це також є поважною участю в Майдані!

Зараз ми переживаємо час, коли система влади в Україні суджена законом свободи. Пам'ятаймо, що кожний з нас буде суджений так само. А суд

Климентія Димид

Розмова..

-Хочете додому поїхати?
- Та, на день з'їжджу, напевно. Треба, щоб мама виплакалась в мене на плечі і тато надивився на мене.
- То повідомте когось зі своїх тут, хай будуть в курсі, що з вами все добре.
- Нема кого повідомляти. Всі мої хлопці мертві. Нас було п'ятеро, з одного села. Тепер я сам. Про сотника нічого не знаю. Зник.

21 лют об 11:32

милосердний для того, хто чинить милосердя. «Бо милосердя є судом».

Апостол Яків і євангелист Марко нині говорять про матеріальне багатство. Важливо зрозуміти його роль у нашому житті і що воно в принципі добре. Але, з іншого боку, багатство також дуже небезпечно для людини. Чому? Бо воно надто часто стає ціллю існування, замінює Бога, замінює людину в суспільстві. Матеріальним багатством може бути і родина, і людські прив'язаності, і дім. Всі ці речі є добрі самі по собі, але іноді треба їх залишити, щоб іти вперед. Хто зуміє так жити, «отримає сторицею», той буде нагороджений уже навіть серед гонінь, а тим більше в мирний час. Тобто хто відважиться визначити правильну шкалу вартостей у своєму житті, цей вже тут зазнає щастя, а в небі буде ще щасливіший.

Коли наші сини і дочки виїжджають на Майдан, ми, очевидно, переживаємо, але також знаємо, що вони виконують Божу заповідь: вони залишають усе, щоби іти і служити Богові через служіння своєму ближньому.

Тож молимося за них, щоби вони мали святу відвагу і щоб були чисті у своїх серцях, щоби їхня боротьба стала переможною. Так само молимося і дотримуймося посту, аби самі могли очищуватися, не мати жодного гріха і тим сприяти перемозі наших дітей і нас, ця перемога буде спрямована не проти когось, але для того, щоби Божа Любов панувала в нашій Батьківщині.

Думид Мухайло
6 січня 2014

Майдан як явище ніхто не планував, не розписував бюджет, не розраховував на фінансування. Тому, те що вивело людей на Майдан складно назвати по-іншому, ніж як покликом серця, а отже – дією Святого Духа. Хто відчув серцем – не зміг не бути! На Майдані видно Церкву в своїй повноті – вона сягає поза її видимими межами – там де діє Дух Святий – в особах не тільки духовенства, але й інтелігенції, нецерковних людей! Де б вони ще зустрілися в такому глибокому діалозі!? Щогодинне співання гімну України поєднане з молитвою – це усвідомлення необхідності вимолювання, «виколисування» нашого майбутнього. Майдан є втіленням нового життя українців! Далі «виколисуймо» це наше нове життя, у відкритому діалозі зі всіма людьми доброї волі, щоб воно набрало рис дорослості, до яких ми як нарід покликані на цій землі!

Внутрішнє багатство прикрашає достоїнстю навіть примусово роздягненого сотника Михайла, якому зрізали чуба і з якого хотіли зробити посміховище, а насправді показали світові лицаря Духа. Є така східна мудрість: якщо яйце розбивається силою ззовні, життя зупиняється; якщо ж воно розтріскується силою зсередини – життя починається. Все велике завжди починається зсередини.

Львів, 25 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Ефесян 6, 10–17

Євангеліє: Матей 4, 1–11

ВНУТРІШНЯ ЗБРОЯ – ДЖЕРЕЛО СИЛИ!

Зброя, яку ми маємо кувати, не спрямована проти людського ворога – українця, ненадійного українця, зрадника українця. Зброя, яку ми маємо носити, спрямована проти сатанинських сил, – сил, які противляться небу.

Християнин володіє відповідною зброєю для поборення фаталістичних настроїв розповсюджених серед рабів, а отже має свободу, він незалежний від чийогось контролю.

Темрява – це брак надії, сум, у якому живе світ, опанований силами зла.

Озброїтися новою зброєю – це одягнутися в правдиву віру і Боже Слово, яке є висловом такої віри.

Нині Церква у своїх читаннях говорить нам про боротьбу. Це для українців дуже актуально, бо в нас точиться серйозна борня між громадянським суспільством і державним авторитаризмом. Апостол Павло і євангеліст Матей пропонують рецепт для перемоги – «повна зброя Бога»!

У чому полягає повнота обмундирування? Складається вона із таких елементів: 1) правда; 2) справедливість; 3) готовність до миру; 4) віра; 5) Слово Боже. Погляньмо на них із близька. Правда

не є однобічна, вона вимірюється Божим судом або людською мудрістю, не розумом. Справедливість – це не зуб за зуб, а розп'яття ради нашого спасення; це – любов. Готовність до миру можна назвати добрим наміром. Віра – це впевненість, що лише Бог є Господом нашим, це строге виконання всіх Його заповідей у будь-яких обставинах.

Якщо будуть такі передумови у борців за правду, свободу, людську гідність – це створить сильний захист від «розпечених стріл лукавого». А що це за небезпека? Вона має дві складові: внутрішню і зовнішню. Стріли лукавого в моєму серці – це все, що корумпує мої позитивні наміри і сповільнює рішення, вивітрює мої постанови... Зовнішні атаки злого легше поборювати, ніж внутрішні, – це напади з боку поганих, явна спокуса, провокація тітушок...

Велике значення має те, що всередині нас. Пустка всередині тітушок, беркутівців і окремих міліціонерів змушує їх до злочинів, які взивають до неба про помсту. Внутрішнє багатство прикрашає

достойністю навіть примусово роздягнутого сотника Михайла, якому зрізали чуба і з якого хотіли зробити посміховище, а насправді показали світові лицаря Духа. Є така східна мудрість: Якщо яйце розбивається силою ззовні, життя зупиняється; якщо ж воно розтріскується силою зсередини – життя починається. Все велике завжди починається зсередини.

Вершина бойової форми Божого воїна – це слово Боже. Воно таке ефективне, що одночасно виконує і захисну, і наступальну функції – це шолом і меч. Ось чому я щоденно виголошую слово Боже для Майдану!

Євангелист Матей говорить про спокуси, які заважають у боротьбі, про ті внутрішні «стріли лукавого». Їх три: 1) хліб (надмірна турбота про хліб насущний); 2) самовпевненість; 3) ідолопоклонство. Хліб – це кар'єрні моменти, які не дають змогу реалізувати свою мрію свободи, затикають голос власного сумління, знецінюють духовну складову закону задля намагання підвищити пенсії, нав'язують ідеологічну вірність задля обіцянки пільг... Самовпевненість – це одноразові протиприродні, протилюдські дії для збереження влади, це зрада слова, компроміс із вірою задля позиції в державі, спокушання Бога... Ідолопоклонство – це говорити неправду ради зиску, це уповати на силу одного клану для досягнення своїх індивідуальних цілей, це служити не суспільству, а окремій його частині...

Ось так намагаймося вносити в свої звички рецепти для доброго воїна в боротьбі проти зла, щоб наша боротьба не була марною, щоб ми на якомусь фінішному етапі не знесилилися внутрішньою слабкістю. Молімося тільки Богові одному, тільки Йому поклоняймося і тільки Йому служімо, щоб перемогти!

ВХОДУ НЕМАЄ
NO ENTRANCE

НЕМАЄ
ВХОДУ
НЕМАЄ ВХОДУ
NO ENTRANCE

ЦІНИ
НАВЛІ
50%

ЦІНИ
НАВЛІ
50%

Климентія Димид

Кажуть, переговори Яника перенесли на 2 години. Цікаво, що вийде з того всього відтягування неминучого) А тим часом беркутята спокійно собі живуть і горя не знають (

23 січ о 18:33

Смерть не переможе нас, бо пізнання Бога приносить воскресіння кожного члена того мертвого народу.

Львів, 26 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Ефесян 6, 10–17

Євангеліє: Матей 4, 12–17

«ВТРАЧЕНИЙ» НАРОД

Коли Ісус Христос дізнався, що Йоана ув'язнено, повернувся в Галилею і почав проповідувати. Ми з вами почули, що нашого парафіянина Мар'яна Гаврилів заарештували й ув'язнили, і ми приходимо до Господа Бога, аби не тільки молитися, а й щоби висловлювати свою любов, симпатію до Мар'яна і підтримку йому. Слова Апостола дуже важливі для розуміння нашої боротьби: ми маємо «одягатися в повну зброю Божу».

Нинішнє Євангеліє не бойове: бойовий Апостол, а Євангеліє – політичне. Воно розказує про рабство і темряву народу, що їх принесли чужинці, погані нападники і культурні агітатори, які наїжджали на Ізраїль з приморського шляху. Вони принесли зраду, ідолопоклонство, неморальність, хабарництво серед святого народу.

Тепер же після хрещення Ісуса Христа в ріці Йордан, після Богоявлення для того нещасного народу приходить велике Світло. Цей народ бачить – темрява зникає. І не тільки на цей безперспективний регіон смерти зійшло Світло. Оскільки ясність ця – це Світло з великої букви, це Життя з великої букви, воно осяяло всіх, весь світ.

Таке Світло присутнє серед нас, за це нас іноді називають екстремістами. Його нам дає Син Божий, який за допомогою Духа Святого, через хрещення в Йордані, розпочинає своє діло, кличучи людей нарешті до повноцінного життя. Це Світло починає діяти відтоді, відколи в Ізраїль прийшов Ісус і, охрестившись, почав проповідувати, голосно

Климентія Димид

Амстердамська газета

30 січ о 17:01

говорити правду, добро творити, виганяти бісів.

«Покайтесь, бо небесне Царство близько!» От такий був клич!

Так само і ми в ці буремні, але світлі часи відчуймо, зрозуміймо, що тепер момент повстання Царства Божого на нашій Землі, в наших містах і селах, в наших домах, у наших серцях. Будьмо відкритими до дій Духа, щоб просити та отримувати Премудрість і розум, перетворюючи наше покаяння на спасіння наше і нашого народу.

Климентія Димид

Нас далі поливають водою, хочуть пролізти, напевно зрозуміли, що покришок в нас побільшало, вони не закінчаться поки є машини в Києві і докидати їх можна зі швидкістю світла)

Заяви про свою віру в Бога і людей не досить. Диявол це постійно робить. Потрібні конкретні діла милосердя і визнання цього факту ближніми. Завжди можна перейти до сили добра і навіть отримати гарантії безпеки в майбутньому за умови вірності добру. Це пережила блудниця Рахав, це засвідчив сліпий жебрак.

Львів, 27 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: Яків 2, 14–26

Євангеліє: Марко 10, 46–52

ДИЯВОЛ ТЕЖ ВІРИТЬ У БОГА

Нині апостол Яків радить, як нам жити між братами і сестрами: не досить вірити – треба ділами доказувати свою віру. А доказувати віру – це допомагати своєму братові, своїй сестрі. Не можна свого нужденного брата відсилати геть, кажучи, що все в порядку, мовляв, нехай іде і працює, нехай сам дає собі раду

Климентія Димид

Ріка стає все більшою,
поступово розмиваючи і
відшаровуючи куски льоду
з боків. Гарне видовище.
Скоро ми придумаємо,
що з нею робити, може
збудувати маленьку
електровидобувну
станцію, щоб бути
незалежними від
електромережі міста?

23 січ о 23:23

в своїй соціяльній системі. Це не відповідає Божим стандартам.

Яків вказує на приклад Авраама, який не тільки вірою був праведний, а це доказав ділами, коли Господь попросив, щоби він віддав свого єдинородного сина Йому у жертву. Багато з нашого народу нині віддають своїх синів і дочок, щоби доказати, що їхня віра жива, – їхня віра в Бога, їхня віра в те, що кожна людина створена на образ і подобу Бога. Ціль нашого існування – в кожному пізнавати цей образ і для цього працювати. Те, що Авраам повірив Богові і віддав свого Сина, було йому зараховано за праведність.

Я впевнений, що так само батьки довіряють Богові і відсилають своїх дітей на Майдани України, хоча це небезпечно. Але це буде зараховано за праведність для нашого народу. Для тих же, хто через плутанину стоїть по іншому боці барикади, на боці зла, хоча, може, сам по собі не є поганий, Апостол нині дає приклад блудниці Рахав, яка в Єрихоні прийняла до

свого будинку двох посланців Ісуса Навина: коли місцеві «служби безпеки» дізналися про ймовірне їхнє місцеперебування, то вона їх сховала. У винагороду ж вона попросила у посланців, щоби вона та її нащадки не потерпіли. Посланці пообіцяли їй, що якщо вона буде вірна своєму слову і не видасть їх, то ні вона, ні її нащадки не потерплять, коли Єрихон буде знищений. І так сталося. Тож нехай у нинішній нашій боротьбі в Україні ті, що стоять на боці зла, не бояться самі навернутися і інших спасти, щоби добро восторжествувало у своїй величі всюди, у всіх частинах нашої Батьківщини – у всіх серцях наших громадян.

Євангелист Марко показує інший приклад, як можна спастися, як можна вийти із біди. Сліпець, почувши про прихід Ісуса, замість того, щоби тихо сидіти в своєму кутику, почав кричати, – кричати правду: що він хоче світла, і не може вже так більше жити в темряві! Він хоче гідних умов! І хоч всі йому казали й сварили його, щоби мовчав, та внутрішній голос цього чоловіка казав: «Ні! Не час мовчати! Час

голосно говорить, час кричати, час бити в барабани!»
І почув його Господь і сказав: «Прикличте його!». І коли
ці слова Господа передали сліпцеві, він, скинувши
свою верхню одягу, скочив і миттю підійшов до Ісуса.

Так само і ми молимося, щоби голос Божий
лунав по всій нашій Батьківщині, доходив до всіх
нас, що іноді буваємо сліпими. Щоби ми, почувши,
що Ісус є коло нас, кричали: «Ісусе, допоможи нам,
врятуй Батьківщину нашу!» І на Його знак, щоби ми
зривалися зі своїх місць, щоби скидали весь зайвий
тягар і просили Його: «Господи, дай нам чисте серце,
дай нам надію на Тебе, навчи нас жити вірою і
ділом, щоби і ми були зараховані до праведних, а
також наші діти і внуки. Щоби ми дійсно відповіли на
Твоє покликання бути великим і святим народом!»
Нехай такою буде наша молитва, щоби ми бачили і
прославляли Господа Бога через любов до кожного
свого ближнього!

Климентія Димид

Грушевського зараз: хлопці продовжують підкидати в вогонь покришки, зараз біля новостворених барикад – близько 2000 людей, яких в разі потреби може підтримати близько 5-6 тисяч активних бійців, які зараз відпочивають після безсонної ночі утримування позицій. З тамтого боку з'явилася пожежна машина чи щось з сильнішим струменем води, можливе погашення в найближчий час (

23 січ о 10:20

Климентія Димид

Хлопці на передовій перемовляються і кричать, щоб хтось пішов до лідерів і вибив у них хоч якусь інфу.

24 січ о 1:42

Будьмо уважні, щоб позитивно дивитися на все, добре говорити про всіх і одночасно радикально нищити зло, яке засіло в наших храмах. Храмом є також суспільство і держава. Тут часами потрібне позитивне насилля. При тому слід знати, що такі дії не залишаться без підступної помсти! Але то нічого: оскільки боротьба чесна, то стане переможною, і перемога здійсниться не так нашою, як Божою силою.

Львів, 28 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: Яків 3, 1-10

Євангеліє: Марко 11, 11-23

ПРИГНУЗДАНИЙ ЯЗИК

Апостол Яків велить нині нам загнuzдати свої язики. Він пригадує, що всі ми грішимо чимало. І через це не завжди об'єктивно бачимо свого ближнього. Треба дивитися на нього по-Божому, перш ніж щось про нього говорити. Апостол Яків говорить, що наш язик – дуже небезпечний ворог. Ми можемо приборкати всякого роду диких звірів, гадів та морських потвор, а язик не спроможні вгломонити, тобто людина може звершити якусь добру справу, а потім усе це знищити з нутра своєю критикою. Тож, з одного боку, язик може бути великим благословенням, щоби прославляти Господа Бога і щоби хвалити Божий промисел у кожній людині, а з іншого – він може стати інструментом, щоби клясти, проклинати людей, ображати Бога і, як наслідок, знищити те добре діло, яке ми змогли завдяки Богові виконати.

Євангелист Марко нагадує, що треба відважно боротися зі злом. Наприклад, Ісус наказав згинуті безплідній смоковниці, тобто якомусь земному ділу, яке нічого не дає, а даремно тягне земні чи людські соки. Це можуть бути якісь інституції, якісь наші діла. В такому разі треба бути радикальним, треба їх ліквідувати.

Климентія Димид

Наші забарикадували
Український дім, оскільки
там гніздиться з
невідомою метою близько
200 ВВшників.

25 січ о 22:33

Далі Ісус виганяє всяку нечисть із наших храмів. Храм – це наша душа, наша хата, церква, суспільство, коло наших знайомих. Тож треба замислитися, глянути, що в нас не є прозорим, що приносить у наше життя темноту, аморальність, – і цього треба позбутися, часто навіть силовим методом, так би мовити, хірургічним. Коли ми позбуватимемося цього, зло не нападатиме на нас. Сатана особливу увагу звертає на тих, хто бореться зі собою, знаходить зло у собі і викорінює його. Він таких атакує, але не прямо, а нечесними методами, маніпуляцією – неочікувано нападає. Євангелист Марко дає нам велику надію і каже, щоби ми не боялися, щоби зміцнювали свою віру, бо віра здвигне наше горе – так, як вона може і гори переміщати.

Дорогі мої, що зібралися на молитву, просімо Господа, щоби ми могли керувати собою, як кораблем керують у морях – малим стерном і навіть серед бурі. І нехай тим стерном буде чиста душа, чистий намір, чиста мова.

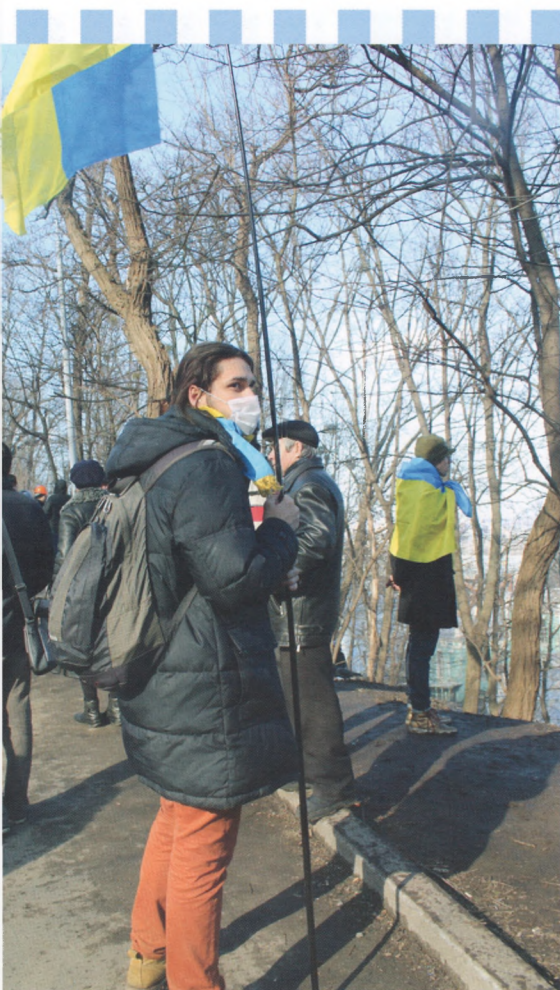

Климентія Димид

Су.и. Ми запропонували їм вийти, відкрили двері, а вони газ пустили!

25 січ о 23:45

Є дві мудрості – Божа і диявольська! Праведну боротьбу треба собі випросити! Ефективний спосіб прохання – в молитві «Отче наш».

Львів, 29 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: Яків 3, 11 – 4, 6

Євангеліє: Марко 11, 23–26

ТРЕБА ЩЕ ВМІТИ ПРОСИТИ

Ми нині чули апостола Якова, який закликає нас бути більш стабільними у своєму характері, аби ми, як сумлінний світлофор видавали незмінні позитивні сигнали, аби ми не були джерелом, з якого раз виходить солодка вода, а раз – гірка. І щоб так не сталося, щоби ми мали якусь постійність, треба бути мудрим. Апостол питає: «Хто це є мудрий?» Мудрий – той, хто старається смиренно іти вперед, шукаючи правду. Мудрий не шукає правду неправдивими методами. Часто ми стикаємося зі спокусою сказати щось неправдиве в ім'я якогось більшого добра. Апостол каже, що не можна отримати велике добро через зло, навіть найменше, і звертає нашу увагу на те, що є дві мудрості: та, що сходить згори, Божа мудрість, яку можна осягнути, відкривши своє серце, і диявольська, або тваринна. Одна мудрість приводить до смирення, до очікування, до позитивного бачення, до спокою; інша – до пристрастей, які не допомагають, а шкодять, доводять до поганих наслідків.

Нам треба діяти за Божими правилами. Якщо ми будемо просити в Бога не згідно з Його велінням, то чинитимемо святотатство і тоді не зможемо осягнути Божої мудрости. Тож будьмо смиренні, і Бог даруватиме нам свою благодать.

А євангелист Марко говорить, що треба просити, аби отримувати, але просити треба дуже сильно і вірити.

І остання євангельська рекомендація на нині. Якщо ми хочемо миру, спокою, треба прощати.

Климентія Димид

Дух не згасає. На Груша постійно чергують, на передову не пускають, щоб не допустити провокацій.

7 лют об 11:51

Якщо ми прощатимемо – будемо прощені і людьми, і Богом. Якщо ні – не будемо прощені. Усі ці правила, про які ми нині говорили, висловлені в молитві «Отче наш». Тож щоразу, коли бракуватиме нам спокою, молимося «Отче наш», щоби Царство Боже вже тут було серед нас: у наших серцях, рідинах, у суспільстві, в нашій країні й по всьому світі, і, як наслідок, щоби ми досягнули вічну нагороду в небі.

Климентія Димид

Нова рогатка в зовсім несподіваному місці готова) Трошки нагадує гільйотину, але це не заважає їй стріляти на 50 і більше метрів.

23 січ о 22:33

Климентія Димид

Хлопці вже намотують круги і копають мішки, щоб якось виплеснути агресію.

24 січ о 2:04

Наше життя залежить від нашого Творця.
Пам'ятаймо про це у всіх наших рішеннях. Радше біймося Бога, ніж людей. Хто терпен, той спасен!

Львів, 30 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: Яків 4, 7 – 5, 9

Євангеліє: Марко 11, 27–33

ПЛАНИ НЕ ЗДІЙСНЯТЬСЯ!

Нині Апостол і Євангеліє говорять нам, що ми мусимо постійно боротися, постійно щось здобувати, зло викидати, а добро творити. Однак усе це маємо робити разом з Богом. Треба завжди пам'ятати, що не ми керуємо цим світом, а Господь. До того апостол радить не надто сміятися і не надто сумувати – потрібно знайти середню дорогу. Потрібно любити всіх, а для цього шанувати внутрішній закон нашого серця, який туди вклав Господь; потрібно плекати відповідний Божий дух, бо він і є нашим законом. І всі решта закони будуть корисними, якщо ми дивитимемося на них з духовної Божої перспективи. Інакше виходить, що ми не слухаємося законів, а самі стаємося їхніми панами. А це означає, що ми посягаємо на місце Бога. Апостол пригадує, що ми – наче водяна пара, що ми нині є, завтра немає. Тож не біймося уповати на Господню волю.

Буває й так, що у своїй діяльності ми не робимо ніякого добра! Тут треба чітко зрозуміти, що в такому разі ми зло чинимо, адже не може бути посередности, мовляв, я не робитиму ані зла, ані добра. Так поступають «літеплі» люди.

Але кожна людина має у своєму серці Божий дух, щоби робити добро. Таким повинен бути напрям людської діяльності: творити добро – це збирати собі скарби, довготривалі. Не ті скарби, які можна тут, на землі, зібрати, або які тут здобуті через награвоване чи через використання різних людей, ситуацій. Якщо ми шануватимемо дух законів, творитимемо добро, то ще й уміймо чекати, уміймо

Климентія Димид

На Грушевського стабільно. Звичні вже перекрикування образами, деколи чути дотепи в бік дубинконосців) Ми палим вогні не заради димової завіси – ми просто гріємося! Руки просто відмирають. Ну, а завіса – то як приємний бонус, ще й враховуючи, що вітер, як завжди, за нас і пхає сажу песикам під забрала. На майдані очікується віче.

24 січ о 21:01

терпіти, бо хто вміє очікувати на сповнення Божої волі, той спасеться. Хто терпен, той спасен.

Нині Марко у своєму Євангелії говорить про різних провокаторів, які можуть бути у нашому суспільстві. Прийшли до Ісуса і питають Його: «Якою владою чиниш це? Хто дав Тобі владу це робити?» Нині так само ми можемо чути і в парламенті, і в різних мас-медія великих спеціалістів, які провокують свій народ, які питають народ, а якою владою ви це чините? Говорять, що народ нелегально поводить і т. ін. Але для всього недоброго настає кінець.

Ті, які провокували Ісуса, припинили свої темні діла не через страх перед Богом, а через страх

перед своїм народом. Так і нині діється, що люди припиняють робити свої нечисті вчинки, перестають використовувати людей через страх перед народом. Однак така зміна поведінки не призведе до спільного добра. Аби дійсно зупинитися в злодіянні, треба побоятися Бога. Це стосується зокрема християн.

Християни повинні старатися вийти зі злих схем, у які вони могли бути втягнуті. Вони мають молитися, щоби всі їхні близькі дійшли до істини, щоби відшукали правду, яка глибоко вкорінена у їхньому серці. Бо кожний із нас є улюбленою Божою дитиною і голос Божий може пролунати у серці кожного.

Тож молимося, щоб у наших планах завжди був присутній Господь і щоб ми мали ту терпеливість, яка необхідна для досягнення тривалого добра, щоб *уміли чекати на зрілість плоду нашої думки, нашої душі, нашої любови і тим самим жити щасливими, світитися й іншим довкола у тому допомагати.*

Климентія Димид

Було муштрування, люди злі, бо нема конкретики. Приїхало дуже багато новеньких, з пошаною сидять навколо тих, які вже довший час тут, і уважно вслухаються в кожне їхнє слово. Цим активно користуються ті, хто приїхав вчора-позавчора, і лякають їх видуманими жахами, сміючись тихенько в них за спинами)

24 січ о 22:14

Ми покликані проявляти одне перед одним солідарність просто через те, що ми люди. Відкинуті нині, завтра стануть будівничими нового суспільства на новій твердішій основі. Лише Боже благословення надає сенс будівництву будь-яких структур.

Львів, 31 січня 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Петра 1, 1-2. 10-12; 2, 6-10

Євангеліє: Марко 12, 1-12

БАВИЛОН НЕ ВІЧНИЙ

Церква нині говорить про солідарність поміж християнами і взагалі поміж людьми. Петро, апостол Ісуса Христа, висилає привітання в Понт, Галатію, Кападокію, Азію та Вітінію. Так само й нам, усім українським християнам, українцям, шлють привітання з усього світу й кажуть залишатися оптимістами, залишатися вірними Богові. Бо

Климентія Димид

– Вибачте, будь ласка,
а коли тут біля пам'ятника
основне зібрання сьогодні?

– Слушай мене сюди,
я собачього языка
не понимаю и разговариваю
как хочу.

Бабця збоку:

– Ах ты ж, гнида такая,
ты что такое говоришь!?
Да я тебе щас! –
замахується і грозить
кулаком.

– Солнышко, разговаривай
на том языке, что тебе
удобно, ты молодец.

Харків

3 бер о 16:35

якщо людина вірна Богові – вона свобідна. Кожен народ, що шукає істину, буде благословенним. Ми теж маємо впевненість, бо дійсно щиро шукаємо відповіді на питання, які є в наших серцях й умах.

Тих, що шукали істину, завжди відкидали, завжди вони були переслідуваними, бо були каменем спотикання. Однак це їм не шкодило, а навіть було добрим. Були страсті, які перетворилися у велику славу. Будувати легше на новій основі; якщо будівля вже збудована, тоді в ній важко щось перемінити; якщо є каміння розвалене, то необхідно щось нове і ліпше збудувати – нове суспільство на базі глибокого фундаменту. І ми, український народ, шукаємо істини, стаємо живим творчим компонентом, «колись – не народом, а тепер народом Божим». Ми – покликані з темряви у світло Господнє.

Євангеліє вказує на те, що кам'яні, грошові чи інші маєтки не мають смислу, якщо не наповнені благословенням. «Навіщо дім, якщо ми у ньому не кохаємося?.. (Іван-Павло II). Вавилонська вежа, Радянський Союз, Римська імперія є знаменитими історичними прикладами цього! Боже благословення – тільки воно надає зміст життю людини та народів і наповнює земні споруди, земні структури, інституції Божим духом.

Варто всім пам'ятати, хто господар дому. Хто створив людину, хто Вседержитель світу? Відповідь для когось є ясною як день, а для когось ні. Для нас – це Господь, який передав своєму народові вміння бути спадкоємцем-господарем.

Бог покликав народи наповнювати цю землю. Він повелів їм примножувати маєтки для добра усіх, щоби вони були благословенням Господнім для нас. Молімося, аби наші серця були благословенними, як і наші доми і наша Батьківщина.

Климентія Димид

У Львові відкрили «Національну гвардію», туди можуть записуватись всі, хто володіє зареєстрованою зброєю. У нас додаткова підтримка буде:) Якщо птахи огидні отримають дозвіл вести прицільний вогонь, ми в боргу не залишимось.

27 січ о 12:01

Кожен нехай радісно виконує цю малу справу, до якої відчуває покликання. Тут подані точні інструкції боротьби проти зла. Наприклад, усе перевіряти і тримати все, що добре, решта відганяти. Важливо самому не бути втягнутим у зло!

Львів, 1 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Солунян 5, 14–23

Євангеліє: Лука 17, 3–10

ЗАЙМИ СВОЄ МІСЦЕ!

Не можу стриматися, щоб не дякувати Богові з глибини своєї душі за Його добротинства. Я дійсно переконаний, що суспільний процес, який зараз відбувається по всій Україні під назвою Майдан, є Божим благословенням для створеного Ним українського народу. Бо так, як Бог є Богом кожної людини, так Він є Богом кожного народу. Відчуваю велику вдячність, слухаючи нинішні літургійні читання. Вони є чіткими вказівками, як поводитися і діяти у боротьбі зі злом.

Головне – нехай кожен займає своє місце і робить ту малу справу, яку серце йому підказує і яку розумом він осмислить. Список речей, які пропонує апостол Павло солунянам такий: малодушних підбадьорювати, супроти всіх бути терплячим, не відповідати злом на зло, чинити добро для всіх, завжди радіти, молитися без перерви, за все дякувати, духа не гасити, усе перевіряти, тримати те, що добре, стримуватися від усякого лукавства.

Чи це не прекрасні поради для запровадження Божої свободи в Україні? Для мене найяскравішою є порада «усе перевіряти, тримати усе, що добре». Це і є Божа й людська перспектива для нашого бурхливого часу.

Євангеліст Лука доповнює цю інструкцію для борців за гідність людини в Україні нині, і для всіх на світі у всі часи: вважайте на себе, безперечно прощайте тим, що каються. Але оскільки це не можливо за людською логікою, вірте! Не потрібно

Климентія Димид

Пригадаймо собі, чому ми стоїмо. Пригадаймо події, які викликали у нас гнів та непокору. І стіймо далі!

(10-11 лютого)

для цього великої віри, досить малої, дуже малої. Як це зерно гірчичне – тоді ідіть вперед і виконуйте свій обов'язок щодо Бога і своєї Батьківщини.

Якщо так буде, якщо так діяти і позитивно думати, тоді – перемога. Не щадіть себе і не чекайте нагороди, будьте як непотрібні слуги і виконуйте те, що повинні зробити. *Все робить для Бога.* Моліться, щоб такий позитивний дух служіння і віддачі себе Богові та ближньому далі променів серед степів і гір України і привів до цілковитого освячення усіх нас Божим миром. Щоб уся наша істота – дух, душа і тіло – була збережені без плями для спільного радісного майбутнього!

Климентія Димид

З нічних розмов на Груша... Чоловік, 37 років, з села біля Запоріжжя: «Знаєш, чого я не їду додому? Бо в мене нема дому. Я мав хату, але то було в Україні незалежній і вільній. Зараз я пригнічений тим, що діється, на мене це все тисне страшною силою... Не поїду, мені нічого не бракує, і я тут добре чуюся... Ні, я за ними [родиною] дуже тужу, але то зараз неважливо. Якщо не встоїмо, то вони будуть жити, як раби, і я також. Думаєш, то я просто гучними словами кидаюся? Та якщо не змінимо нічо, то мені кінець, бо я так жити не зможу, коли мною таке от керувати буде! Хіба я не з славного козацького роду? Я не буду терпіти, щоб мені в кашу плювали. Все, тихо будьте, мені треба подумати... Вовчик, за дровами скочиш? Ну ні, то ні, я би також не пішов... добре, що тут ще трохи є. Потім якогось зеленого пошлем, хай знають, що тут не казка)... Берить – то мені рідні передали (роздає пиріжки з сливовою начинкою)... А знаєте, я би з тими хлопами також поділився (махає рукою в сторону сірих), але хіба вони візьмуть? Ну то хай стоять даліше, як ті баби степові» :)

6 лют о 3:56

Боротьба є частиною нашого життя. Інтенсивність боротьби завжди має бути високою. Дякуємо Богові за можливість боротися. Для тих, що малі зростом, першим етапом боротьби є вилізти на вишку!

Львів, 2 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Тимотея 4, 9-15

Євангеліє: Лука 19, 1-10

ВИЛІЗАЙ НА ВИШКУ!

Усім відомо, що український народ бореться, але зараз він бореться особливою боротьбою. Цю боротьбу люди сприймають по-різному, залежно від поінформованости та відкритости до правди. Треба, однак, знати, що боротьба – це складова усякого життя на нашій планеті. Хто бореться – той живе! Оскільки всі створені різними, то й боротьба кожного інакша.

Посилення інтенсивности боротьби, яка настала зараз у нашому суспільстві, спричинена тим, що ми стали більшими альтруїстами, зрозуміли, що боротьба має відбуватися одночасно на різних фронтах. Внутрішня свобода, яку Бог кожному дарує, має приносити свої плоди для всіх: для мене, для ближнього і для суспільства.

У цьому полягає «вірність слову», про яку нині говорить святий Павло до Тимотея. Боротьба проти зла має постійно тривати на високих обертах, – так, як зараз і є, – але не тільки в одній точці. Вона має бути всеохоплюючою, «гідною повного довір'я». Така універсальність боротьби повинна базуватися на тому, що її коренем і джерелом є Бог.

Інтенсивність нинішньої боротьби є даром, якого не можна проігнорувати чи загальмувати. Треба лише вміти її розподілити – впізнати дари, які Бог дарував кожному зокрема, «міркувати про це, бути повністю в цьому, щоб поступ наш усім був очевидний».

Просімо здатности постійно інтенсивно боротися проти усякого зла, яке в найменших проявах захоче проникнути у наше серце, у наше довкілля. Тоді настане Божий мир, Небо на Землі, щастя, громадянське суспільство, в якому всім буде добре жити спільно. Однак і тоді боротьба над собою продовжуватиметься, бо тільки вона знаменуватиме праведність нашого шляху.

Про особливість особистої боротьби пише нам євангелист Лука. Наприклад, для тих, хто малі зростом, як Закхей, боротьба полягає в тому, щоб «вилізти на дерево», зустрітися поглядом з Ісусом Христом і прийняти Його в своєму домі.

Думаю, що для багатьох українців зараз найважливіше завдання – отримувати всебічну інформацію про феномен повстання частини народу проти обману, яке організують і пропагують ті, хто мали б сприяти народові. Треба усім ВИЛІЗАТИ НА ВИШКУ – інтернетівську, телекомунікаційну, кабельну, щоб дізнаватися «чисту» правду.

Пізнавання правди в цьому випадку – це зустрітися поглядом із Богом. Результат такої зустрічі ще непевний – лише якщо я послухаю – дозволю Христові зайти до свого дому, прийму Його радо попри нарікання «смотрящих», тоді впізнаю правду, а вона спасе мене і мій народ.

Нехай такою буде наша боротьба!

Климентія Димид

Щойно був невеликий наступ Беркута, який був негайно припинений після того, як в с.к полетіла купа бруківки і феєрверків.

23 січ о 10:23

Кожен повинен принести свою жертву, відповідну своєму покликанню. Потрібна приємна Богові жертва. В контексті цього важливо зрозуміти транспарант Сергія Нігояна: «Голосом народу говорить Бог».

Львів, 3 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Петра 2, 21 – 3, 9

Євангеліє: Марко 12, 13-17

НАРОД ПРОТИ КЕСАРЯ!

Людська жертва, навіть кровна, принесена в ім'я добра, має сенс у нашому житті, і плоди її будуть довговічними. Тим більше, коли ця жертва принесена так, як у випадку Ісуса Христа, про якого сказано: «був злословлений, але сам, навпаки, не злословив, страждав, та не погрожував».

У мене перед очима стоїть образ новомученика Сергія Нігояна, який тримає транспарант із написом: «Голосом народу говорить Бог!» Це, напевно, була його молитва і його спосіб боротьби – «віддавати [всьому народу] належну шану як співспадкоємцеві благодати життя». Вчимося усі приносити жертву в такому дусі!

Святий Петро так навчає свідому частину суспільства ставитися до інших: «жити для справедливости». Це і є ціна того, «щоб молитви не втрачали на силі», тобто щоб наснага до добра і проти зла не зникала, а завжди була готовність знову й знову виходити на Майдан власного навернення і суспільного діяння.

А слабшим, які не можуть за себе заступитися, не можуть вийти, апостол дає іншу важливу рекомендацію: просто «добре чинити і не лякатися жодних застрашувань». Вони мають бути чесними у всьому аж до мозку костей.

Усі члени такого нового суспільства без винятку мають бути «однієї думки, співчутливі, братолюбиві, милосердні, смиренні»!

Климентія Димид

На Грушевського нічого не змінилось, зато в регіонах все більше міліції звільняється з посад. Вони не хочуть служити злочинцям-маньякам. До речі, Львівський Беркут склав зброю і став на бік народу.

24 січ о 14:07

Річ у тому, що Майдан у своїй основі не є позицією проти «кесаря», а внутрішньою метаморфозою людини і частини громадськості в Україні. Богословською мовою це називається «метаноїя» (з грецької – покаяння) – переміна світогляду через відчуття серцем, що впливає на наші конкретні стосунки з іншими людьми. Колись до Ісуса Христа прийшли представники правлячих партій і запитали: «Чи личить давати данину кесареві, чи ні?». На це Він їм відповів: «Віддавайте кесареві, що кесареве, а Богові – що Боже!» Цей вислів дуже відомий, але ми не завжди інтерпретуємо його як слід. А його треба розуміти, переосмисливши те, що написано на плакаті Сергія Нігояна: «Голосом народу говорить Бог!»

Римські християни в час Неронового переслідування розуміли або лише відчували, що минуть диктатори, а в системі влади кесаря немає критичної маси доброго, за що цій системі треба було б віддавати належне, тобто годувати. Так

само нині люди доброї волі України розуміють і кажуть: маймо терпеливість, діймо як діти світла, запалюймо надію, бо зло лише перед добром відступає – решта все нам додасться, бо нашу жертву прийме Бог.

Така зміна настане, незалежно, чи ми виступаємо проти корумпованої влади, чи ні! Таке твердження обнадійливе, адже ми переконані, що неправда, обман і все, що з них випливає, навіть якщо вони піднесені на потужний державний рівень, незадовго впадуть, бо це лише *воскові фігури, що тануть при високій температурі добра*. Ми, що діємо чесно і маємо мирні наміри, боримося тільки за правду, незалежно від того, під яким «кесарем» ми зараз перебуваємо! Віддаваймо нашу данину тому, кому вона у цьому випадку належить – тільки Богові!

Такою дією є наше зацікавлення, кровний інтерес, аби в кожному серці була впевненість, що Царство Боже, тобто проста людська гідність Божого сотворіння, є нашою основною ціллю і ми її досягнемо своїми конкретними діями і словами!

Усі інші цілі хоч і дуже важливі, однак є другорядними. Це, наприклад, повалення всіх бовванів у нашому суспільстві, в тому числі грізного й смішного «кесаря»!

Тож, не біймося ніякої жертви, але нехай це буде жертва мила Богові, принесена згідно з Його заповідями любові до ближнього! А те, коли, як і що конкретно робити, Він нам вчасно покаже сам!

Думид Мухайло
19 лютого 2014 р.

...Вігав у масі людей,
аж вирішив повернути
десь вправо – це була
Грушевського. Там
було потрібно на
одного ангела більше
для багатьох людей.
Спас «тітушку» від
«майданівців». Спас 10
пораниених від гніву
тітушок, які хотіли їх
добити вже лежачих.
Спас 40 «майданівців»,
які попали в
пастку, втікаючи від
беркутівців, в одному
будинку. Ця остання
операція тривала 3-4
години за участі кількох
народних депутатів. За
все Богу дякую!..

Ми носимо у своїх серцях світло! Кожен нехай
чинить хоч маленьке добро, починаючи зі своїх
близьких. Нинішня інтенсивність чинення добра має
продовжуватися в часі і розподілятися. Найважче
боротися, коли тобі здається, що ти сам-на-сам зі
злом. Треба показувати все, що добре у суспільстві, і
висвітлювати зло!

Львів, 3 лютого 2014 р. Михайло Димид.

ЗВЕРНЕННЯ ДО НАРОДУ ПІСЛЯ СУДОВОГО ЗАСІДАННЯ

Тішуся, що ви всі прийшли сюди із запаленими
свічками. Запалена свічка – це надія і радість, яка
є у ваших очах! Кожен із вас, якщо має хоч одну
позитивну думку щодо свого ближнього, чи щодо
суспільства, якщо дивиться з надією навіть на тих,
які зло чинять, бо бачить у них ікону Господа нашого

Климентія Димид

Ось вони, стоять, як відомо з 80% правдивого джерела, в памперсах, і там, між деревами теж купа.

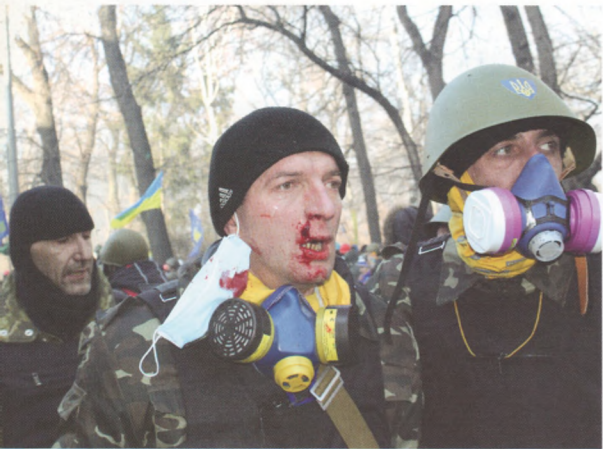
24 січ о 3:03

Ісуса Христа, – чинить добро. Творячи добро, навіть маленьке, ми відганяємо зло. А ми саме тому і зібралися тут, бо надто багато зла і темряви в наших суспільних відносинах. Тож продовжуймо бути воїнами добра, продовжуймо шукати, що ми можемо нині зробити для свого сусіда, для свого подвір'я, для свого міста чи села; яким конкретним добрим словом, якою усмішкою, якою конкретною доброю маленькою справою ми можемо змінити своє життя і життя своїх ближніх.

От ви прийшли сюди. Чому ви прийшли? Щоби зробити добро, щоби підтримати, щоби підставити плече. Зараз у нашому суспільстві інтенсивно чиниться добро. І це дуже добре. Хочу всіх попросити, нехай це не буде солом'яним вогнем, даниною часу. *Така інтенсивність суспільної свідомості потрібна постійно: ми щойно виходимо на нормальний рівень.* І треба скеровувати свої зусилля, свої думки на якусь дуже конкретну ціль. Треба змінити ці структури і системи зла, треба їх звалити, треба творити щось добре. Всю нашу силу треба розподілити так, щоб вона поширювалася в усіх напрямках діяльності нашого суспільства: починаючи з дитячого садочка і закінчуючи похороном людини. Необхідно побудувати такий суспільний лад, щоби, скажімо, я мав право на якусь послугу у своїй державі згідно із системою, яку я вибрав. І оскільки я є громадянином, мені мають надати цю послугу, ще й подякувати за те, що я прийшов і ви могли мені послужити. Ось таке має бути наше змагання.

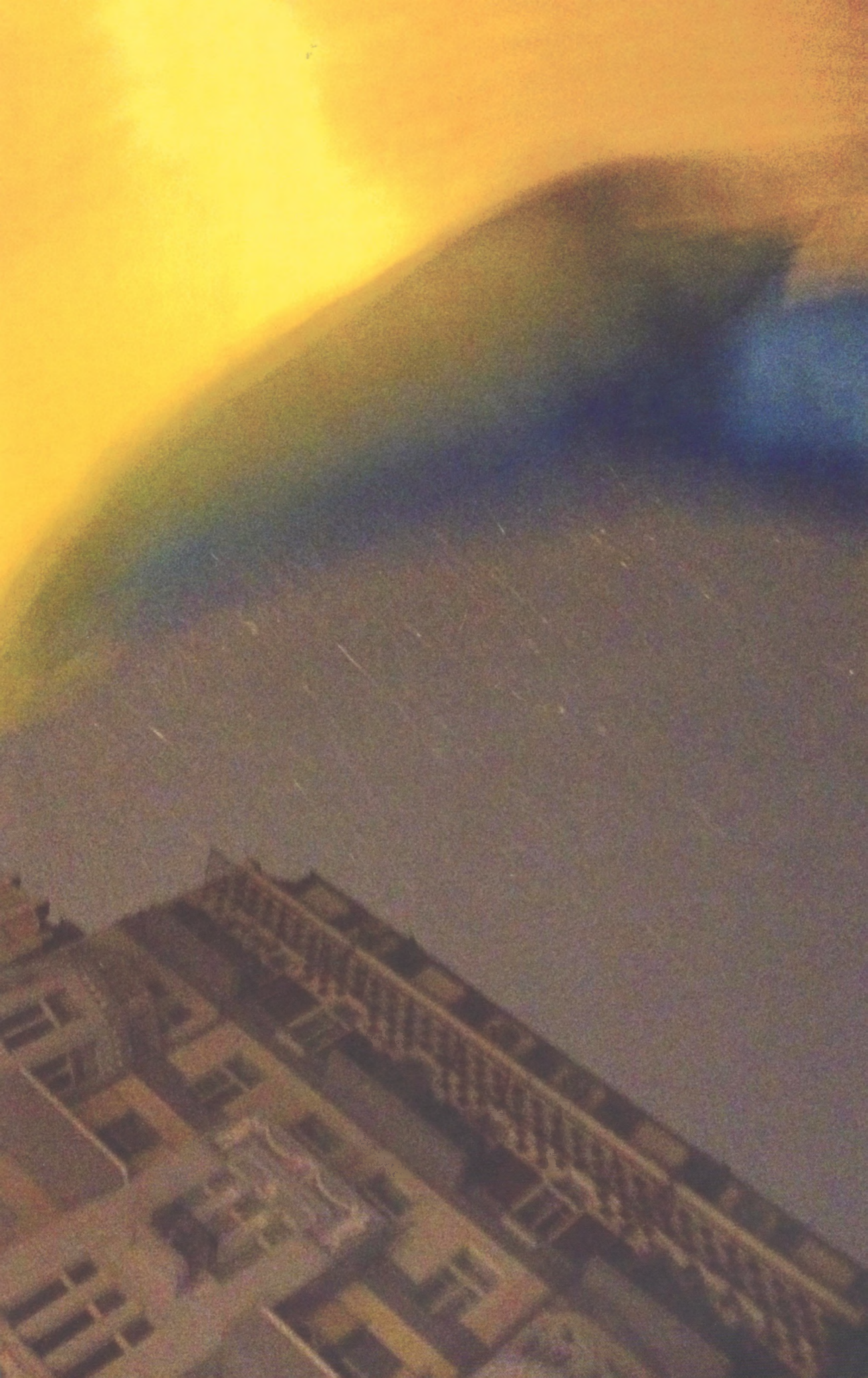
Але є важкі випадки, коли йдеться про особистий протест: тут опиняєшся сам-на-сам зі злом. Очевидно, що воно виявляється через якусь людину. Тоді мусимо черпати зі свого нутра силу, щоб сказати: ні! Вибачте, почекайте, я вас поважаю, але тут ви чините зло, почекайте, я зараз когось покличу, я прийду з фотоапаратом, я запишу на диктофон. Прошу кожного з вас так діяти. Щоб інтенсивність нашого повстання була довготривалою – до кінця життя кожного з нас.

Мене питають: «Отче, скажіть який результат?»
Результат – позитивний, бо не все ще зігнило в нашій державі. Є багато доброго. Ми мусимо на це звертати увагу і про це говорити. В нинішньому судовому засіданні суддя Козюренко взяв до відома, що є багато неясностей у тих документах, які йому представили, і що треба покликати (на наше клопотання) тих ДАІ-шників, які на наш погляд лжесвідчать. Тож вони будуть покликані до суду і свідчитимуть про те, що вони писали. Так само будуть покликані свідки, які їхали в машині разом зі мною, і ті, які говорили зі мною в той час, коли представники ДАІ стверджували, що я був 20 км від цього місця. Тож це позитив!

Нам треба відзначати, що це є позитив. І на цих позитивах треба акцентувати: ось, зверніть увагу, там добре зроблена справа! Будуймо на таких підвалинах і підтримуймо цих людей, які чинять так. Не біймося також і зло викривати. Чітко і ясно. Бо зло боїться світла, а ми як свідомі громадяни тим більше, маємо про це говорити. Це наше завдання. Бо ми є Дітьми Світла. І ми про це світло маємо свідчити. Несімо це світло, очищуймо себе, а потім кожен із нас, коли повернеться додому, нехай обійме своїх брата-сестру, усміхнеться, поцілує їх і скаже: *Бог з нами! Ми переможемо, бо ми носимо у своїх серцях світло!*

Климентія Димид
Люди. Послухайте мене.
Так, відео про Булатова
і коментарі до нього
всяких дебільних груп –
це злочин, це гідна
справедливого гніву та
покарання справа. Я
хочу, щоб ви зрозуміли,
що люди, які цим
займаються, – спеціально
найняті за гарні гроші
професіонали. Їхні
завдання – оцю лютю і
бажання помсти, яке
зараз палає у ваших
серцях, не тільки
викликати, а й перевести
у потрібне їм русло.

Показати повністю
31 січ о 2:05

Терпіння за справедливість – це щастя! Якщо є таке
переконавання, то й спокуса віддавати злом за зло
відпадає. Благородна поведінка сприяє покаянню
помічників Сатани!

Львів, 4 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Петра 3, 10–22

Євангеліє: Марко 12, 18–27

ЗДАТНІСТЬ ПАЛЕНІТИ ВІД СОРОМУ

Свідоме змагання частини українського народу
за свободу дітей Божих іноді перетворюється на
мучеництво, часто ісповідництво. Це дійсно є
надзвичайні зусилля для осягнення благородної
цілі, принесені сотнями тисяч і навіть мільйонами
людей!

Климентія Димид

Люди запалили сотні лампадок, вшановуючи таким чином пам'ять загиблих активістів. Слава Героям! Вічна їм пам'ять!

24 січ о 20:25

Таке шляхетне намагання самому перемінитися і допомогти суспільству перейти на якісні, прозорі і чесні міжлюдські відносини зіштовхується з агресивною силою вовків в овечих шкурах, які підло намагаються відлякати і знеохотити простих людей від їхніх добрих намірів. Вони застосовують усі існуючі темні прийоми, щоб важкий туман і дурман далі прикривав дії сатани, співробітниками якого вони є.

Апостол Петро пригадує усім, що переслідування важке, але воно не повинно відстрашувати, бо насправді – це знак благословення Господнього, це вказівка на те, що боротьба зі злом має успіх! Його слово таке: «Бо коли і страждаєте за справедливість – ви щасливі! Їхньої погрози не бійтесь і не тривожтесь!»

Важливо зрозуміти, що причина і надія, яка дає силу на випробування, має бути внутрішньою, а не зовнішньою. Кожен має відчувати глибоку сутність свого буття і спадкоємства дітей Божих, яке ми носимо з надією на Царство Небесне. Для християн це повинна бути усвідомлена присутність у нас самого Христа, – Він освятив кожну людину через своє вочленення в час Різдва.

Приклад, за яким ми маємо прямувати, є сам Ісус Христос, котрий проявив терпеливість у переслідуванні й мучеництві. Така витримка можлива кожному – християнинові чи ні – через власне очищення. Потрібно весь час «просити доброго сумління в Бога», бо Йому все підкорене і Він зможе тоді нас підкріпляти своєю присутністю. Якщо в такому дусі діяти – мир Божий, що буде в наших серцях і в нутрі, штовхатиме нас до відповідної поведінки, і можна буде постійно сповнювати головну заповідь – «ухилитися від зла і добро чинити, шукати миру, змагатися за нього».

Наслідок такого оптимізму, внутрішнього миру в боротьбі, такої нашої досконалої поведінки буде осоромлення наших переслідувачів. Важко, може, повірити в такий поворот подій, – що вони можуть мати таку здатність паленіти від сорому

за свої безстидні діла, але тут і криється інтрига Божого провидіння у світі, в часі та просторі! А далі ми зможемо знайти ключ до нашої перемоги чи поразки.

Бо Бог так сотворив людину, що вклав у неї закваску божества і здатність відчутти її смак та повернутися. Хто в це вірить, той вірить у Бога, в Його безмежну силу, доброту і в те, що власна боротьба буде переможною тільки в Бозі. Те, що треба боротися в мирі і любові, – це ключ до Божої допомоги у тому, щоби відкрилися серця наших супротивників. Наш мир, відданий у Божі руки, стане їхнім миром, їхнім наверненням. Це буде і наша заслуга, але передусім це буде Божою волею і Його дією: те, чого ми так сильно хотіли і чого нам неможливо було досягнути, настало! Це – творіння одного Божого українського громадянського суспільства, в якому кожен діє так, щоб усім іншим було добре – для спільного добра, в якому гідність усіх дітей Божих не стільки захищена, як підсилена!

Сопричастя із люблячим Богом, який дає Життя, завжди було прагненням і зверненням кожної людини на Землі. Це потреба і наказ на нинішній день. Пам'ятаймо, що Бог є Богом не мертвих, а живих, і зустрічатися з Ним треба через кожну людину, яку ми побачимо в своїй боротьбі! У такій вірі і з таким переконанням жодна жертва нам не страшна, бо життя в Бозі завжди закінчується воскресінням!

Климентія Димид

Захарченко закликав лідерів опозиції «забрати з Майдану Незалежності та захоплених будівель людей, які не порушують закон».

«Тоді стане зрозуміло, що залишилися лише радикальні сили, які планують силовий сценарій та вже частково озброєні вогнепальною зброєю», – йдеться в його заяві.

26 січ о 3:41

Нова ера принесла кінець певному конформізму в наших суспільних відносинах. Всі мають шанс «навернутися». Іноді «поганинові» легше стати на Божий герць, ніж літеплому християнину! Нехай кожний аналізує свої дії і свою мову!

Львів, 5 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Петра 4, 1–11

Євангеліє: Марко 12, 28–37

КІНЕЦЬ УСЬОМУ БЛИЗЬКО!

Одним із позитивних вимірів «страждання тілом», яке ми переживаємо на Майданах України – це приборкання свого тіла заради вивільнення більшої свободи духа! В час затишшя – ще до нової ери української історії – щоденні спокуси, пристрасті, бажання не особливо сприяли нашому ідеалізмові, і ми легко скочувалися до конформізму. Але цьому настав кінець, про що апостол Петро пише: «Хто страждав тілом, той перестав грішити, щоб решту часу жити в тілі, не за людськими похотями, а за волею Божою».

Це ще не все, що Святе Письмо говорить про наше змагання до свободи, ознаменоване жертвою власного життя. Апостол додає цілком сучасний аналіз ситуації. Послухайте: «Вони дивуються, що ви не рветесь разом із ними до того самого багна розпусти, тож хулять». Хула – це обман, каліцтво, залякування, гоніння, перекручування фактів, дезінформація, тиск та інші темні діла сил тьми. Такі дії можуть дестабілізувати й похитнути найсильнішого із воїнів добра, бо як добрі новини мають благородний вплив, так постійна брехня і лицемірство можуть знайти щілину, ввійти у нашу підсвідомість і захитати наше святе переконання у перемозі добра.

Бог, милосердний і добрий до всіх своїх дітей, знову пропонує сучасні й нестандартні рішення, до яких треба дослухатися, адже Богом є Він! Про злих

Він подбає, продовжуючи «мертвим проповідувати благовість». Ті люди для нас ніби «мертві», бо належать до «чужого світогляду». А якщо вони дійсно свідомо чинять зло, то «мертві» і для Бога. Але це нічого! Усі мають шанс. Іноді «поганинові» легше стати на Божий герць, ніж літеплому християнинові!

«Кінець усьому близько», та щоб усе це збагнути, треба відповідно і діяти – «бути мудрими і тверезими, здатними до молитов»! Треба, щоби кожен точно виконував свою роботу, згідно з талантом, який отримав.

А найголовніше, і що неодноразово нині ігнорують, – «говорити у глузді Божих слів» і «служити в дусі тієї сили, яку дає Бог». Людське слово, яке черпає силу з Божого слова, надає чіткого напрямку добру.

Тоді це буде сповненням заповіді, який Творець вклав усім у серце. Після зустрічі із Христом книжник Никодим, тобто державний службовець, так його озвучив: «Любити Бога всім серцем, усім розумом та силою всією, й любити ближнього, немов себе самого, – це більш ніж усі всепалення та жертви».

Такий розумний висновок із викликів, освячених теперішніми битвами між білим і чорним, між добром і злом. Такі теми ми повинні щоденно виносити на престол нашої розмови із Творцем. З Його допомогою, під Світлом Його благодати ми змушені постійно приймати оперативні рішення, щоби наші «всепалення та жертви» могли зливатися із єдиною ефективною жертвою космічного характеру – Євхаристійною жертвою Ісуса Христа, яка була принесена два тисячоліття тому і приноситься щоденно до кінця віку.

Климентія Димид

Захарченко непрямыми словами говорить про силовий розгін Грушевського. Основним приводом для цього мають стати жертви з боку силових структур. Ходить новина про вбитого беркута, може правда, може ні, а може його просто планують вбити, щоб підставити Правий сектор, а з ним і всіх без винятку борців за свободу.

До речі, отака цікава інформація:

«Ребята спокойствие. Тела псевдо-ментов будут находить все чаще и чаще. Сейчас я вам объясню:

1. Помните то, что экзков грузили в автозаки на Киев?
2. Им нужна сильная провокация для ввода ЧП-типа, ментов убивают и так далее...
3. Как Вы думаете, чей труп нашли в форме?»

Різні бувають страждання, і це при наявності одних і тих самих ран, залежно від наміру і способу боротьби! Різні бувають жертви, принесені в скарбницю свободи, залежно від спроможности жертводавця. Христос говорив, що вдова принесла більше, ніж заможний, бо принесла усе, що мала.

Львів, 6 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Петра 4, 12 – 5, 5

Євангеліє: Марко 12, 38–44

РІЗНІ БУВАЮТЬ СТРАЖДАННЯ!

Різні бувають страждання, і це за наявности одних і тих самих ран, вони залежать від наміру і способу боротьби! Різні бувають жертви, принесені в скарбницю свободи, – вони залежать від спроможности жертводавця. Христос говорив, що вдова принесла більше, ніж заможний, бо принесла усе, що мала.

Хто бореться за добру ціль, благословенну Богом і власною совістю, – хто робить це з відкритим забором, нехай розуміє, що «бере участь у Христових муках». Апостол Петро це називає «пожежею» і каже, що «вона на пробу», щоб згодом «радіти і веселитись». Цей внутрішній вогонь – це не нищівна сила, а наснага до благословення себе, своїх ближніх і творення нової громади слуг Божих довкола очищеного ядра. Тому таких людей називають «героями», які гідно пройшли своє випробування і можуть продовжити жити і працювати в мирі.

Зовсім інше страждання і подальше випробування призначене для «душогубців або злочинців», тобто у нашому випадку для тих, що діють під чужим прикриттям, під покровом ночі чи замкнені в брехні дезінформації, одурманені алкоголем і наркотиками – незалежно від позиції і відповідальности тієї людини: тітушка вона чи смотрящий, найманець чи Беркут, мер чи міністр, президент чи єпископ, лікар чи суддя. Ці люди

набагато більше терпітимуть, бо вони «не коряться Божій благовісті». До їхньої фізичної муки додаються ще докори сумління, психологічні розлади, які страшніші, ніж рани від вогнепальної зброї чи тілесні страждання ісповідників.

Річ не в тому, щоб засудити, показати на когось пальцем, а щоб як пресвітер повчати: схаменіться всі: і ті, і ті! Якщо суд Божий буде грізним для тих, які діють при світлі, то яким він буде для «тих, хто впрягає в чужі справи злодіїв», «тих, що з'їдають доми вдовині»?

Кожен особисто повинен ставати на молитву перед своїм Творцем, роздумувати і робити все, що може в конкретний момент. Кожен повинен запитувати себе: а що робив би Ісус Христос на моєму місці? Відповідь така: діяти так, щоб світло Боже осяювало всіх членів нашого суспільства, щоб не було серед нас одних вибраних, а інших засуджених, щоб усі ми могли «вдягнутися в покірливість одних супроти других», пам'ятаючи, що «Бог бо гордим противиться, а покірним дає благодать».

Стараймося, щоб наша молитва була мила Богові і щоб кожен з нас був благословенний на повноту своєї жертви!

Думид Мучајло
13 лютого 2014 р.

Якщо ми – сіль нашої
землі, ми маємо бути
соленими, щоб могли
солити!

Якщо ми – світло нашого
світу, ми маємо самі нести
світло, щоб передавати
світло!

Якщо ми – провідники свого
народу, ми маємо здобувати
авторитет, щоб праведно
володіти!

Якщо ми – громадяни,
ми маємо знати громаду,
щоб могли діялогувати
між собою!

Якщо ми – суспільство,
ми маємо творити спільноту,
щоб разом діяти!

Якщо ми – люди честі, наше
слово повинно мати «один
язик», і має бути «так –
так», «ні – ні»!

Якщо ми – діти Божі,
то наше серце має бути
наповнене любов'ю, яку
Христос виявляє щоденно
до кожного з нас.

Межа між боротьбою за встановлення царства
добра і посиленням «народ на народ» дуже тонка, і
не буде добрим воїном той, хто її перейде.

Львів, 7 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 Петра 1, 1–10

Євангеліє: Марко 13, 1–8

НАЦІОНАЛЬНИЙ АПОКАЛІПСИС

У всьому потрібне знання! Це правило особливо
актуальне у всякій боротьбі. Треба також розуміти,
що ми говоримо про первинну боротьбу, яка
відбувається не на площах, а в серцях. Така логіка
стосується також Майдану! Він почався в чистих
серцях студентів Києва та Львова, в яких раптово
відбулося повне затемнення сонця! Серце людини –
це місце, де на всіх етапах життя приймаються
рішення про добрі чи злі вчинки. Для нормального
прямування серед людей у ньому повинно завжди
бути більше сонця, ніж темряви.

Климентія Димид

Правого сектору дуже багато, рішучі люди, які знають, чого хочуть. Зараз нас на Грушевського близько 3500, пташки намагаються погасити гуму водою) наївнятка... Вони з хімією взагалі не дружать. Колеса – це ж нафта) Я біля одної бочки з Русланою – вона, як завжди, трохи запозитивна. Тут тепло, всього достатньо, деколи носять канапки, деколи чай, а вчора було навіть тепле молоко! Хлопці сумлінно підкидають покришки, їх тут велика купа (як покришок, так і хлопців).

25 січ о 2:16

Молодий боєць вчиться від свого учителя насамперед витримки, спостереження, а щойно тоді засвоює бойові навички! Так само й ми, що рівняємося на нашого Бога, маємо черпати «пізнання» із молитви і слова, щоб «Божа сила дала нам усе до життя та побожності». «Пізнання» – справа добрих дзеркал, чистого скла, якісних лінз, ясної погоди, тобто чеснот, добрих навичок... Бог є ініціатором того «пізнання», але нам вирішувати, чи вправлятися, щоби могли сприймати і користуватися його великою силою. Згода на такі духовні вправи – це форма «пізнання» Бога, що відчиняє нам двері до наступних етапів самовдосконалення. Якщо цього немає, то немає Божих дарів!

Після чеснот приходиться пізнання. А згодом ще можна і потрібно отримати терпеливість, побожність, братолюбство та загальну любов! Наша боротьба щойно починається! Нам треба дуже багато працювати над собою особисто, щоб справді творити громадянське суспільство. Ці дві характеристики: братолюбство і загалом любов – це не пусті слова, не умовність, форма і зміст, які ми визначаємо в соціальному пакті, – це довготривалі

дари Божі своїм дітям. І їх ми маємо свідомо прийняти.

Знову й знову приходьмо до нашого Господа Ісуса Христа, не «забуваймо про очищення від своїх колишніх гріхів», «стараймося утвердити наше покликання і вибрання», щоб не бути «сліпими і короткозорими» в нашому змаганні до свободи.

Пам'ятаймо: дорога праведника непроста. Якщо хочемо, аби наша боротьба за добро була дієвою, частіше перевіряймо себе у молитві та пізнанні. Річ не так у нас, як у злі, що може нас заплутати, одурманити з середини нашого серця, в яке може закрастися заздрість, користолюбство і не тільки.

Також потрібно «вважати, щоб ніхто не обманув нас», про що пише євангелист Марко. Тут йдеться про проводирів повстання; низи повинні контролювати, щоби не посилали «народ на народ». Це справа честі й мудрости усіх: розуміти, що суть боротьби – встановлення царства добра, вигнання зла, налагодження чесних та прозорих відносин між людьми і пошанування спільних інтересів. Межа між такою боротьбою і національним апокаліпсисом, тобто знищенням усього, дуже тонка і не буде добрим воїном той, хто її переступить.

Будьмо пильними, щоб не перетворитися із добродійців на злочинців: ліпше зупинитися в якійсь дії, ніж всьому зашкодити! Нехай наше слово буде просте, а наша хода – пряма, і нехай всі наші діла будуть вчинені з любови до ближнього!

Іншими словами, нині Господь нагадує нам про нашу особисту відповідальність у колективних діях! Наша сила велика – пам'ятаймо про це! Сила добра, яка завжди й у всьому є Божим даром! Це і є єдиний шлях до перемоги! Це і є єдиною причиною нашої борні! Просімо мудрости «пізнання» для всіх сторін цього протистояння!

Климентія Димид

Маленька порція недостовірної інфи, щоб ви булки не розслабляли. Появилась нова інформація, конечно же не 100%-ная, но весьма похожа на достоверную. Говорил же, что Сухой не просто так вышел из партии без комментариев. С утра начали вводить санкции, появились списки РЫГов, держащих капитал за границей. В их числе и Богуслаев, и Сухой, и Рудьковский, и многие другие. Как только запахло жареным, они решили перестраховаться и выйти из ПР, поскольку им есть, что терять. Другими словами, будет много бизнесменов-РЫГов, которые будут бежать, как крысы с корабля, по одной просто причине – защитить свои наворованные капиталы. Никакой жалости к народу, никаких трансформаций сознания, никакого переосмысления! – только холодный расчет. Нам нужно об этом помнить. Нашим лидерам нужно об этом помнить. Чтобы в будущем, когда мы победим, мы должны не забыть этих крыс и воздать им по заслугам!!! Тримайтеся!!!
Як вам?

24 січ о 22:54

Приклад специфічних акцій проти конкретних посадових осіб, які не виконують своїх обов'язків. Лука розповідає про відносини між вдовою і суддею. Останній зробив усе, що міг, аби позбутися вдови. Тож діймо, як вдова – творчо, впевнено і послідовно.

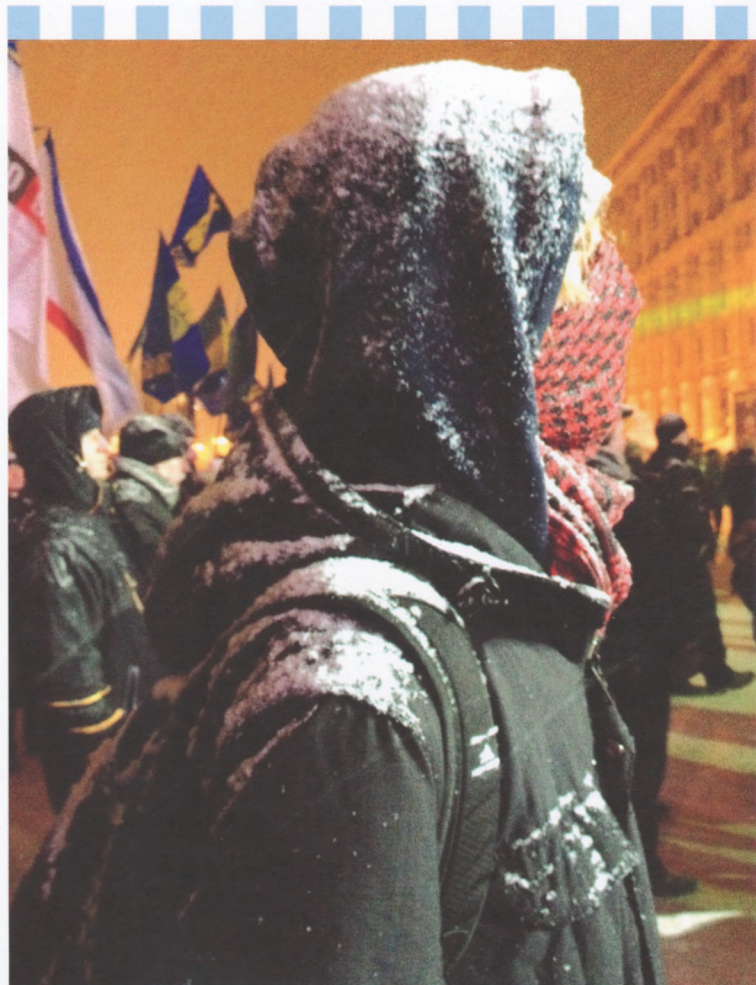
Київ, 8 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Тимотея 2, 11–19

Євангеліє: Лука 18, 2–8

РАДИКАЛЬНА КОНКРЕТНІСТЬ

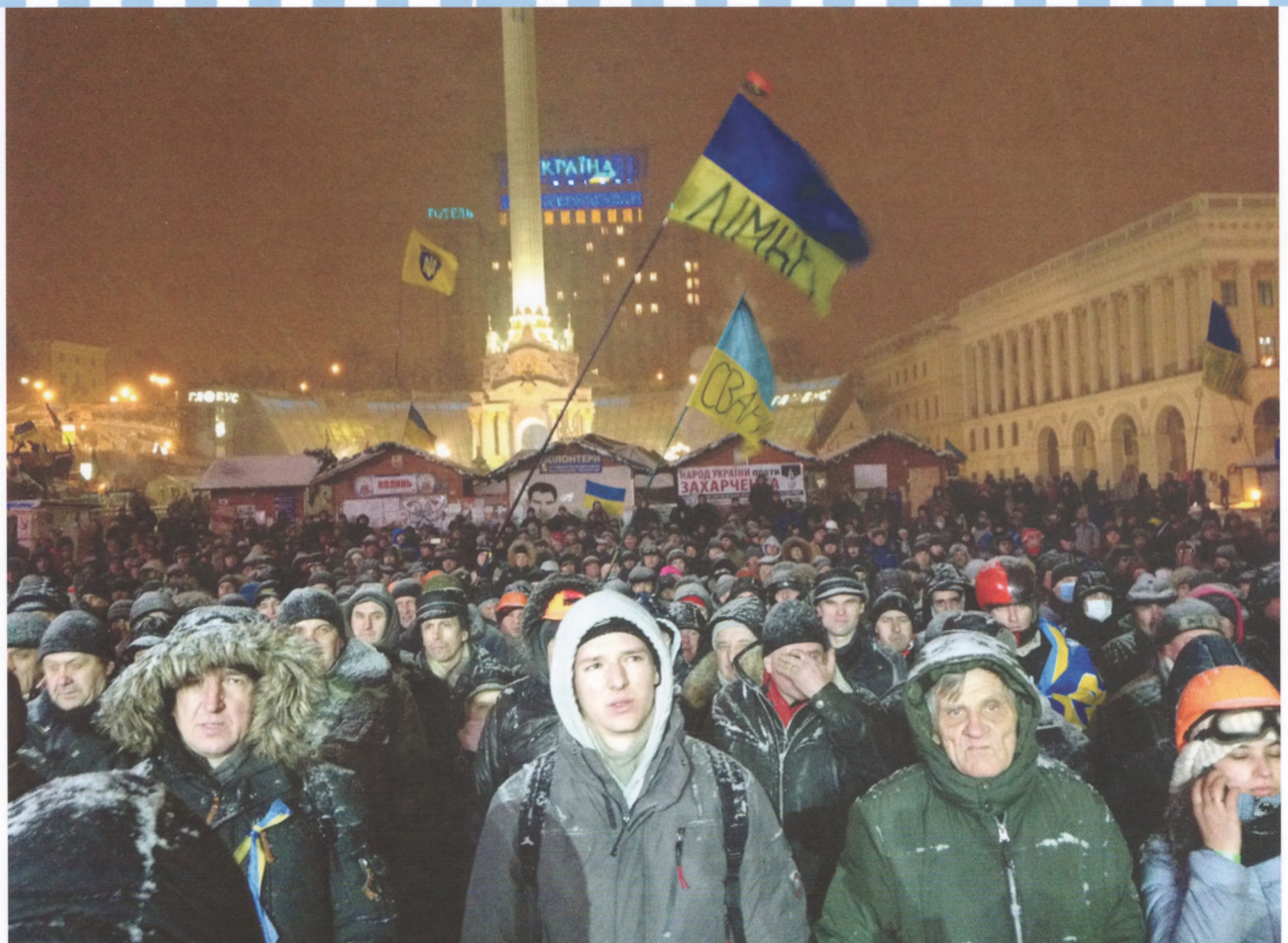
Лука подає нам дивне Євангеліє, якесь навіть немилосердне, але це тільки на перший погляд. Він пише нам, що вийшли на Майдани України, і каже: якщо наші можновладці, бюрократи, судді, прокурори, «правоохоронці», не виконують своїх обов'язків, то треба за них братися спеціальною методикою. Потрібно їм так надокучувати, аби вони

хотіли від нас відчепитися і заради цього виконувати все належне за людським і Божим законами. Тоді вони робитимуть це скоро і добре, але не задля Бога чи добра людей, а лише щоб люди від них відчепилися. Євангелист Лука пояснює, що совість у них нормально не працює, вони не червоніють, вони відхилилися від правди; докори сумління чи сором перед людьми в них вже не спрацьовують, і навряд чи в несправедливих «владі імущих» є таке почуття, як служіння людям чи суспільна повинність.

Очевидно, що не можна узагальнювати. Лука розповідає про відносини між конкретними суддею і вдовою. Він дає їм дуже гострі характеристики. Однак ця історія подана нам як прототип, аби кожен із нас уявив собі конкретну ситуацію, яка його турбує, і згідно з вказівкою Євангелія відважно діяв у своєму селі, місті чи у столиці!

Послухайте казкову історію про темне царство, де люди вже не мають сили реагувати на зло, бо самі повністю охоплені злом. У цій історії кожен

персонаж гасить справедливий бунт лікарів, учителів, професорів, намащуючи щоразу їхню руку дарунками – хабарами. І робить це ніби з доброго наміру – за послуги, але так, щоб ніхто цього не бачив і не здогадався! А якщо б не було такої людської «вдячності», чи довго витримали б лікарі й учителі, чи не помчалися б вони під відповідні міністерства, щоб голосно вимагати справедливого фінансування медицини та освіти у цьому царстві. Хіба тому казковому народові не стало б легше й простіше спілкуватися між собою? Не говорю про конкретну країну. Нехай це буде казка для роздумів.

Специфіка Господньої поведінки така, що Він добрий, милосердний і справедливий. *Можна Його відрікати, можна перекручувати Його слова на свій лад, однак це не змінює суті справи та реальну ситуацію, що Бог завжди залишається Богом.* Апостол Павло пише: «Коли не віруємо, Він застається собою, бо сам себе зректися не може». Пам'ятаймо, що коли йдеться про віру, завжди на перший план виходять також добрі діла, бо інакше віра мертва. Бог хоче, щоб ми «відступили від неправди», кожний, «хто ім'я Його визнає». Тут

немає місця на «порожні та нечестиві суперечки», і «їх треба уникати, бо вони провадять до безбожності». Коли полеміки не зупиняються, їхні суперечки поширюються і ще більше зла творять, «бо слово їхнє немов пістряк».

Треба переходити до радикальної конкретики! Треба вже нині вимагати від тих, які чинять зло на наших землях, «щоб виявляли себе перед Богом випробуваними робітниками», інакше надокучувати їм так, як євангельська вдова судді!

На досвіді Майдану специфічні акції проти конкретних посадових осіб, які перекручують зміст свого обов'язку, показали євангельську успішність. І ми продовжуймо як діти Світла явним і креативним способом, силою добра і гумору, але з великою святою впертістю добиватися тих прав, які нам належаться за людськими і Божими законами!

Климентія Димид

Монумент «слава героям Майдану», зроблений з підручних матеріалів, встановили біля четвертої барикади.

26 січ о 20:54

Кожний з нас напевно розуміє, що планка, яку нам ставить Майдан – для нашого духовного перетворення зараз і тепер, а також у майбутньому, – дуже-дуже висока.

Київ, 9 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 до Тимотея 3, 10–15

Євангеліє: Лука 18, 10–14

ПЛАНКА ДУЖЕ ВИСОКА!

Кожен з нас, що на Майдані, веде особисту і спільну боротьбу зі злом! У цьому твердженні є дві дуже важливі речі.

По-перше, Майдан має свій центр у серці кожного українця, який шукає правду про своє Боже покликання, ставить собі запитання про сенс життя і знаходить правильні відповіді. Отже, Майдан може стояти у кожній точці України, а також у широкому світі!

По-друге, Майдан – це боротьба зі злом, де б воно не було!

Так, ми почали свій спротив після того, як нашу душу обпекли брехнею, обманом, якого допустився пан Янукович у ролі президента України, у Вільнюсі, коли не підписав договір про асоціацію з Євросоюзом, порушивши тим обіцянку своєму народові.

Для мудрих людей, якими ми є у Бозі, це є приводом для іспиту своєї совісти щодо всякої брехні, обману, яких ми допустилися у своєму особистому і суспільному житті.

Ми всі розуміємо, що планка, яку нам ставить Майдан – для нашого духовного перетворення зараз і тепер, а також у майбутньому, – дуже-дуже висока.

Святий Павло радить нам у такій тривалій боротьбі дивитися на тих, що вже до нас здолали подібний шлях, і наслідувати їх. Тоді нам стане легше, бо ми матимемо в руках віжки, коли в боротьбі зі злом опинимося в його темряві.

Климентія Димид

Уточнена інформація.

Постраждалих від вибуху двоє.

Роман Дзівінський, 20 років, відірвана ліва кисть, пошкоджена права та ряд інших травм.

Назар Держило, 15 років, термоопіки очей та пошкодження голови.

Ситуацію тримаємо під контролем. Хлопцям для захисту забезпечуємо адвокатів. З родичами контакт налагоджуємо.

6 лют о 18:53

Апостол зокрема наголошує, що у переслідуваннях і стражданнях, потрібні бійці з такими прикметами, як віра, довготерпеливість, любов і постійність!

Усе це, однак, не є шляхом, покритим трояндовими пелюстками; це – тернистий шлях! Думаю, що кожий із нас не раз переживав ситуацію, коли хотів зробити добре і за правилами віри, а нас осміяли, і ми відступилися від своїх намірів, дали себе посунути до гіршого. І хоч ми зробили так, як інші хотіли, ми потім терпіли, жаліли і відчували, що не тільки дали себе звести, а й інших потягнули за собою – саме тих, кого послухалися!

Якщо б ми, натомість, проявили довготерпеливість, постійність і витримку в доброму намірі, ми, під супровід насмішок збоку, все ж виконали б доручення свого серця і совісти, а згодом були би ще й нагороджені Божим благословенням, яке Бог дає своїм праведникам у вигляді внутрішнього миру!

Тож, «тримаймося того, чого навчилися і в чому переконалися», через віру і добре слово, отримане від батьків, дідів й історії спасіння людства. Кожен нехай сам особисто черпає зі скарбниці Святого Письма, «яке вірою у Христа Ісуса зможе нам [усім разом] дати мудрість на спасіння».

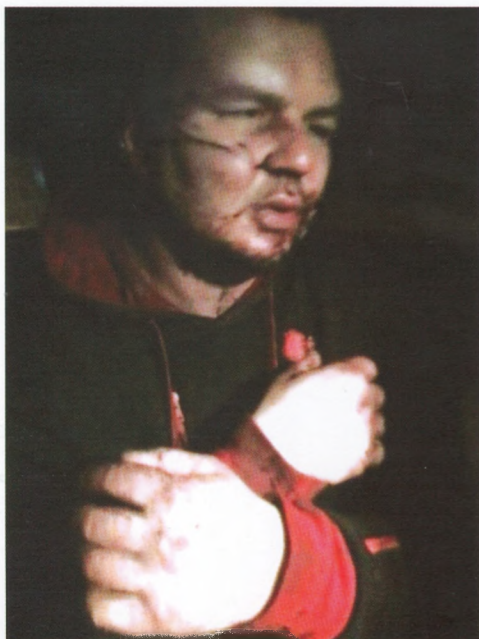

Климентія Димид

Булатова знайшли!!
Булатов живий!!! Побитий
сильно... Знайшли в селі
Вишеньки під Києвом,
поки що відомо, що його
РОЗПИНАЛИ, на руках
є проколи від цвяхів
та ВІДРІЗАЛИ ВУХО.
Через півгодини на
Громадському будуть ще
подробиці. У викрадачів –
російський акцент. Щоб
ви здохли, звірі! Ми вас
знайдем!

30 січ о 23:40

І у випадку апатії, і коли йдеться про сприяння злу, кожний має відповідати за свої діла і не казати, що не знав. Хоч «учителі неправди» торгують «оманними словами», але істиною є і те, що всі ми маємо силу Духа, щоби повставати від рабства, що в нашому серці, користуватися Божою свободою.

Київ, 10 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 Петра 1, 20 – 2, 9

Євангеліє: Марко 13, 9–13

ВСІ ВІДПОВІДАТИМУТЬ!

Коли боротьба довготривала і не приносить скорого результату, то в групі однодумців легко може зародитися думка, яка непомітно береться вести загал в іншому напрямі. Такий розкол може настати, коли немає великого напруження чи коли здається, що основні завдання виконано, а ще багато енергії залишилося і треба її кудись спрямувати. Якщо у той момент не приходить належне усвідомлення свого місця в групі і не виникає здорової креативності на скерування залишків сили у доброго руслі, то можна глибоко помилитися з ціллю боротьби.

Добрий напрям дії не визріває зненацька, дорога спасіння для суспільства не вирішується в результаті конфлікту, а ґрунтується на багатовіковій історії змагання народу до спільного знаменника. Вияви такої спільної духовності – побут, мова, богочитання, державотворчість, мрії, а також терпіння, поразки, пригноблення, мучеництво і т. ін.

Хто вводить інші показники народотворення, той, за словами апостола Петра, «відрікається від Владики», який кожному дає батька і матір не тільки в особистому житті, а й у суспільній реальності – у вигляді Батьківщини. Таку негативну боротьбу апостол називає «погубною ерессю», що «наведе скору погибель».

Стоячи на Майдані, роздумуймо над тими словами, щоб ми завжди доповнювали спільні зусилля, будували історію на міцній основі навчань своїх дідів і прашурів,

і не інакше. Це має стосуватися внутрішніх та зовнішніх сьогоденних і майбутніх викликів нашого суспільства.

Багато людей, на жаль, ідуть за альтернативними голосами. Біда не в тому, щоб щось нове творити, біда в недостатньому осмисленні глибоких прагнень власного серця і в браку порівняння їх із совістю батьків! Така поведінка є наслідком рабської ментальности, присутньої в багатьох із нас, і не тільки на Сході чи Півночі України, як на цьому часто наголошують. Крім такого унінія, яке охоплює багатьох, існує ще й інша велика хиба – співпраця зі злом, коли людина забуває, що неможливо щось добре здобути поганими методами. І тут і там кожен має відповідати за свої діла і не казати, що не знав. Хоча «учителі ложні» торгують і далі жонглюватимуть «оманними словами... у зажерливості», але всі ми маємо силу Духа повстати з рабства, що в нашому серці.

Як вже зараз видно на Майдані, багато залежить від особистої поведінки кожного індивідуума. Ці поодинокі зусилля творять велику силу добра. Так було в різні епохальні моменти світової історії, коли «засуд на злих не забарився, і погибель не дримає». Апостол Петро згадує білих світлоносних ангелів, які стали темними, Ноевих сучасників, Содомських громадян, а ми можемо глянути на ХХ століття і вказати на великі поразки хоч би російського царату, нацистського режиму, комуністичної системи.

Гоніння, побиття, мучеництво, терпіння – небажані гості в нашому побуті; однак вони призводять до протилежного результату, – якого сподівається Каїн, підносячи руку на свого брата Авеля. *Розголос, новини в ЗМІ про ідеалізм, про висоту думки, про світло в очах, про золото в устах – ось насіння, яке Господь запліднить, щоб «Євангеліє було проповідане всім народам».* У нашій інтерпретації це звучатиме так: щоб добра вістка була передана всім українцям та їхнім сусідам.

Тож, «коли вестимуть нас, щоб видати, не клопочімося», бо таким є наш шлях до Господа, і «того, хто витримає до кінця, – Він поведе до спасення», а оскільки народжені у конкретному народі, то цей народ, який є для нас батьком і матір'ю, теж буде спасений.

Думид Мучајло
30 січня 2014 р.

АМНІСТІЯ? А ДЕ ЛЮДИНА?

Дорогі друзі! Чи Ви розумієте, за що нині торгуються в Україні? Хочуть людей з «рабства» відпустити в обмін за звільнені будівлі? Я, однак, заперечую таку логіку, бо відчуваю, що має бути все навпаки – звільняємо спочатку людей, а потім залишаємо будівлі!

Яка в нас шкала вартостей? Яке місце людини в суспільстві? Хто має першість? Людина чи державна влада через свої будівлі? Думаю, що спільна відповідь на це питання є ключем до майбутнього нашого краю! Я не сумніваюся, що ми всі разом правильно відповімо! Дякую.

Який вихід із такого глухого кута – «мерзоти спустошення», – в який зайшло нині українське суспільство? Лише через абсурд можна привести злих людей до «відчуття докору за власний переступ». Треба, щоб до них «ослиця, німа, під'яремна, заговорила людським голосом», і щойно тоді настане їхнє навернення.

Київ, 11 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 Петра 2, 9–22

Євангеліє: Марко 13, 14–23

МЕРЗОТА СПУСТОШЕННЯ

За Божим планом щодо всіх людей правда має завжди восторжествувати. Він вклав правду в людське серце, і в кінцевому результаті кожен, хто живе згідно з правдою, отримає свободу і гідність. Правда може бути лише одна – та, що звірена з Богом! Ви скажете, що це теорія така гарна, а реальність, на жаль, інша! Але ваша правота стосуватиметься тільки певних груп людей, які так сильно позначені злом, що є ніби прокажені і здається, що то не Бог їх створив.

Та знай раз і назавжди, що в кожній людині є Божий дух, і навіть у найзлішої людини на світі все ж таки є Боже начало. Людям, які усвідомлюють своє походження від Бога і призначення до вічності, треба завжди відштовхуватися у своїх думках, рішеннях і діях від цієї точки.

Ситуація непроста, бо серед нас є Божі сотворіння, які «зухвали та нахабні, вони не бояться кидати наклепи на величчя!» Це так говорить апостол Петро і додає, що вони «зневажають те, чого не розуміють»; вони є «дітьми прокляття»!

Який вихід із такого глухого кута – «мерзоти спустошення», – в який зайшло нині українське суспільство? Святий Петро говорить, що лише через абсурд можна таких людей привести до «відчуття докору за власний переступ». Треба, щоб до них «ослиця, німа, під'яремна, заговорила людським

голосом» – і таке чудо, яке тільки Бог може зробити, відновить світло, яке в них давно згасло.

Небезпека для них і для нас, тих, які можуть піддатися на їхні спокуси, – бо ж вони обіцяють «волю, розкоші, насолоду, бенкетування, перелюб, зажерливість, несправедну зарплату» – така, що ми можемо і знати про Боже покликання, навіть йти Його дорогою, а потім, як «свиня, вимита, качатися у грязюці». Тобто ми можемо повернутися до своїх старих недобрих звичок, до зв'язків, які є «джерелами безводними, хмарами, хуртовиною гоненими»! Поучення таке, щоб ми, які «втекли від погані», знову нею не стали «оплутані, їй улягали», бо остання ситуація гірша, ніж взагалі не навертатися до правди.

Для цього нам потрібно багато молитися і постити, хто як знає, щоб, «як ангели, не виносити на злих перед Господом зневажливого осуду», і по своїй силі, щоденно, кожен на своєму місці, вносити поміж злих Боже милосердя через конкретні діла: відсікати зло і творити добро на особистому і суспільному рівнях.

Те, що нині відбувається на Майданах України, є лише добрим стартом. Це ще не є повним наверненням українського народу до свого Бога, до свого ближнього, до сусіда. Бо ще не відчувається переможна сила добра і позитивна інтервенція у всіх сферах суспільства всіх найменших громадян. Дуже багато людей заради рабської зарплати відкидають свої переконання і допомагають системі зла далі принижувати їх. Вони також сприяють цькуванню тих, хто старається ту систему перезавантажити, щоб була повага гідності кожного, навіть найнужденнішого громадянина. Ці люди, а може й ми серед них, своєю апатією та лакейством перешкоджають тим, що на барикадах, здобувати спільне гідне майбутнє. Вони не розуміють, що краще бути на барикадах, хоча тут не тільки не отримують зарплати, а й жертвують своїм часом, здоров'ям, безпекою, але тим самим перетворюють негативний досвід на позитивний,

який стає мирним внеском, Богом благословеним, для реальних змін у суспільстві.

Апостол навчає нас бути безкомпромісними зі злом, любити і переконувати тих, хто вплутаний у систему, активно діяти як малі Божі миші, твердо вірячи, що хоч ми ногами й руками в тому злі, та з Божою допомогою ми зробимо чуда. Справді, лише Господь зможе «вкоротити ті дні», інакше «ніхто не врятується», і Він це зробить «заради вибраних, що їх вибрав, Він укоротить ті дні!» Стараймося бути тими праведниками, заради яких Бог вкоротить дні нашого частково повсталого рабства!

Хоч дехто з нас вже втомлений, не зупиняймося! Добиймо змія, який в нас сидить! Вживаймо всіх доступних нам мирних засобів, особливо на місцях, щоб паралізувати сили зла. Якщо остаточно задушимо зло, то потім заживемо свобідними і гідними дітьми Божими.

Тож знаймо і всім передаваймо, що християнське покликання зараз таке: вживати всю свою креативність, щоб відрізати системі зла кисень для дальшого існування. Методи класичні: навернення, сповідь, Євхаристія, любов, піст, а також більша увага на принципову поведінку всюди, відстоювання всіх прав без винятку, самоорганізація – усе згідно з правом та обов'язками, які Бог передбачив для нашої гідності і свободи. Нехай Господь у всьому тому допоможе кожній людині на благословенній Ним українській землі!

Климентія Димид

Щойно я пів години доводила сотнику Юрію Грицаю, що я не тітушка і не збираюся знімати все всередині палацу Свободи... і це при тому, що моя львівська - ідеальна, я від народження живу у Львові і в самому Жовтневому живу від 21 січня... Дуже конфліктна людина, яка не слухає відповідей на власні запитання і страждає «комплексом вахтера». Якщо будете мати можливість з ним говорити - будьте обережні і звертайтеся заспокійливим тоном, дивлячись в очі, як при приборкуванні звіра. Я дуже розчарована, оскільки через нього люди втратили багато актуальних новин. А найбільше мене хвилює, що після закінчення революції його можуть закинути на якийсь важливий пост за «заслуги») і тоді буде ойойой).

12 лют о 14:53

Шукаймо тих бабусь і дідусів, які чесно й гідно доживають свого віку і можуть ненав'язливо передати нам глибину християнського оптимізму української душі й віру в майбутнє нашого народу.

Київ, 12 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 13, 7-16

Євангеліє: Матей 5, 4-19

РОЗШУКУЄТЬСЯ СТАРЕЦЬ!

У нашому суспільстві і, зокрема, нині на Майдані, замало старців, які чесно пройшли життя в боротьбі зі злом і в собі це зло побідили. Замало нині людей, які позитивно дивилися б на світ і тим досвідом ділилися б із молодшими поколіннями. Замало нині пророків, які спокійно і скромно вказували б на те, як Бог нині і в майбутньому благословляє свій український народ.

Апостол Павло охарактеризовує тих, хто нам потрібен, аби наше змагання набрало всеохоплюючого масштабу: «Пам'ятайте про наставників ваших і, дивлячись уважно на кінець їхнього життя, наслідуйте їхню віру».

Шукаймо тих бабусь і дідусів, які чесно й гідно доживають свого віку і можуть передати нам глибину християнського оптимізму української душі й віру в майбутнє.

Друга порада апостола Павла євреям потрібна й нам, українцям: щоб причину наших бід ми шукали, не ззовні, а в своїх вадах, гріхах. Вільна людина навіть у ярмі буде свobodною, а раб залишиться лакеєм і на свободі. Святий Павло каже: «Воно бо добре укріпити серце благодаттю», бо в цьому секрет нашого особистого і суспільного успіху.

Всякі чужі поради, різноманітні експертизи не допоможуть нам самі по собі. Усе ввійде в русло благословенного життя, яке Бог призначив усім народам на Землі, якщо ми зможемо, як Христос, «освятити народ власною кров'ю, страждаючи

Климентія Димид

Щойно закінчилися переговори, менти прийшли прямо сюди і з нами говорили. Літає якась чутка, що Кличко буде віце-президентом.

25 січ о 20:53

поза містом» – тобто якщо ми будемо готові пожертвувати своє індивідуальне благо на користь спільної справи, – якщо другою нашою натурою буде здатність віддавати частину свого часу, своїх грошей на суспільні цілі. Усе це матиме сенс, коли воно чиниться «поза містом», тобто не приписується собі, а радше є простим служінням без реклами.

Починаймо вже сьогодні: прославляймо Бога устами і плодом уст – добродійністю і взаємною допомогою, «такі бо жертви Богові приемні». Така поведінка кожного громадянина не повинна залежати від його віросповідання, бо тут ідеться про просту людяність. Якщо у слові «братерство» ми бачимо реальний зміст – взаємодопомогу, – то й самі маємо наповнювати закон відповідним духом. Христос велить нам постійно починати з себе, щоби чинити порядок довкола себе.

Якщо ми – сіль нашої землі, маємо бути соленими, щоб могли солити!

Якщо ми – світло нашого світу, маємо стати носіями світла, щоб передавати світло!

Якщо ми – провідники свого народу, маємо здобути авторитет, щоб праведно володіти!

Якщо ми – громадяни, маємо знати громаду, щоб могли вести діалог!

Якщо ми – суспільство, маємо творити спільноту, щоб разом діяти!

Якщо ми – люди честі, наше слово повинно мати «один язик», наше слово має бути «так – так», «ні – ні»!

Якщо ми – діти Божі, наше серце має бути наповнене любов'ю, яку Христос виявляє щоденно кожному з нас.

Климентія Димид

Щойно в палаці Свободи зловили злодія.

Уявляєте, він шастав між сплячими хлопцями, які, відстоявши майже цілу ніч, відпочивали! Охорона ледве вирвала його з їхніх рук, уже добряче пом'ятого. За словами одного з паціків, він приїхав і поселився тут вчора ввечері.

28 січ о 12:52

Аби не зрадити, треба визнавати свій гріх. Визнавати свій гріх – це не тільки словесна еквілібристика, – це слово, яке веде до дії. Коли чуєш голос совісти чи серця, який каже: допоможи, зроби, скажи, – треба тим вогнем життя користуватися і таким чином насправді молитися до Бога.

Київ, 13 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Йоана 1, 8 – 2, 6

Євангеліє: Марко 13, 31 – 14, 2

ВВАЖАЙ! НЕ ЗРАДЬ!

Багато різних спокус переслідують людину впродовж життя. Спокуси – це пропозиції зробити щось «на ліво». Спокуса – ще не гріх, бо людина може погодитися, а може і не погодитися. Коли я дав внутрішню згоду на якусь сіру чи темну справу – я вже вчинив гріх, незалежно від того, чи дія відбулася, або, може, щось перешкодило мені це виконати.

Саме тому кожному з нас потрібно іспитувати свою совість, щоб зрозуміти, на чому ми стоїмо: на твердому ґрунті праведности чи на слизькій поверхні обману. Все починається з маленьких компромісів зі своєю совістю, а закінчується великими зрадами.

Ми вийшли нині на Майдан саме через таку велику зраду. Коли я кажу ці слова, то всі зразу думають про одну особу – пана Януковича. Це правда, але лише частково. Готували цю зраду всі ті громадяни України, які йшли на темні оборудки із законами заради всіляких «святих» цілей – захист здоров'я чи сім'ї, побудова храму... – всі ті, які були обмежені в спроможності щоденно присікати те «мале зло», з яким стикалися.

Якщо ми хочемо вести праведну боротьбу, що веде до перемоги, нам треба багато працювати над самим собою. Апостол Йоан пише так: «Коли ми кажемо, що гріха не маємо, то ми самих себе обманюємо, і правди в нас немає». Це дуже

важливе правило для нас, щоб не заплутатися в життєвій ситуації. Ми часто не розуміємо, що справді діється довкола нас – це і на Майдані відчувається. Бачимо ейфорію і розчарування. Можливо, це відбувається в ті моменти, коли чинимо Бога «грішником». А «Його чинимо неправдомовним», коли не визнаємо своєї немочі.

Визнавати свій гріх – це не тільки словесна еквілібристика, – це слово, яке веде до дії. Це внутрішня постанова – чинити добрі діла в ім'я Боже. І специфіка така – Бог вислуховує наше прохання, коли до нього додаємо кілька добрих справ на рахунок ближнього, – і не того, кого ми хочемо, а кого Бог нам послав!

Це і є наша місія на всіх Майданах України – пильнувати, чувати, щоб кожний сповнював ту конкретну місію, яку особисто отримав від Господа щодо своїх ближніх. Усе це треба починати робити відразу, не відкладаючи. Коли чуєш голос совісти чи серця, який каже: допоможи, зроби, скажи, або промовчи, – треба тим вогнем життя користуватися і таким чином насправді молитися до Бога. «Бо хто береже Його слова, в тому любов Божа справді досконала».

Не біймося пізнавати свої гріхи, будьмо переконані, що Бог їх усіх пробачить, але тільки якщо ми «Його пізнаємо», тобто приймемо Його прощення. Згадайте «Заповіт» Шевченка: «...а до того, я не знаю Бога» (тобто, не можу пізнати Його). Це прийде щойно внаслідок переконання, що гріхи інших Бог прощатиме й що і ми, і вони дійдемо до досконалого «Його пізнання» через спільну повагу до Його заповіді – любити себе і ворога, ненавидіти свій гріх і гріх ворога.

Якщо будемо поводитися так, як Христос, переможемо. Бо як Любов – одна від Бога, так зло – одне, і ми будемо або повноцінно любити і боротися проти зла та жити повноцінно тут і у вічності, або програємо тут і помремо для мрій та життя.

Намагаймося пізнати молитву не для загибелі, а для спасіння!

Думид Мучајло
26 лютого 2014 р.

Я ПРОПОНУЮ ВСІМ
СТУДЕНТАМ УКРАЇНИ
ПРИЙХАТИ ДО КИЄВА
ВШАНУВАТИ «НЕБЕСНУ
СОТНЮ»! ВСІМ
ПАТРІОТИЧНИМ РЕКТОРАМ
СПРИЯТИ ТАКОМУ
ГРОМАДЯНСЬКОМУ ВЧИНКУ!
Це буде така наука, яку
за цілий семестр за
партою не осягнеш!

Йдеться про світло, яке прояснює перспективу у
всякій безвихідній ситуації. Така наша позитивна
динаміка дорівнює «алебастровій посудині щирого
дорогоцінного народу», який ми проливаємо на
голову свого суспільства.

Львів, 14 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Йоана 2, 7-17

Євангеліє: Марко 14, 3-9

У важкі часи застою апостол Йоан пропонує
активно чекати, щоб «темрява проминула», «бо
правдиве світло вже світить». Це актуальна вказівка,
бо конфліктні ситуації бувають різні у житті людей і
народів. Хто хоче вийти переможцем, навіть якщо
нічого не може зробити, нехай стоїть, світяться
бажанням злагоди. Стояти, активно чекати – це
значить любити того, хто в темряві. Тобто можна і в

Думд Мучајло
26 лютого 2014 р.

МИТЦІ ВСЬОГО СВІТУ!
ПОДУМАЙТЕ! ЗРОБІТЬ!
НА МІСЦІ ЗАГИВЕЛІ
КОЖНОГО АКТИВІСТА
ПОВИНЕН БУТИ ЗНАК ДЛЯ
МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ!
ТАМ, ДЕ ЗАРАЗ МАСА
КВІТІВ, НЕХАЙ СТОЇТЬ
МАРМУРОВИЙ СТОВП ЧИ ЩОСЬ
ПОДІВНЕ!

конфліктній ситуації перебувати у світлі. Це важко зрозуміти, але спробуймо. Наприклад, подружжя, в якому панує обопільне прощення, зможе вистояти навіть після великої зради, інше ж може розпастися за менші взаємні прогріхи. Одні й ті самі ситуації ми сприймаємо по-різному залежно від нашого емоційного стану чи місця перебування.

Зараз ми говоримо про те світло, яке прояснює перспективу у всякій безвихідній ситуації. Основним показником тут є стан нашої душі. І те, наскільки наше серце відкрите до променя Божої благодати, визначає кількість світла, що в нас. Важливо також зрозуміти, чи ми себе любимо і якою любов'ю керуємося. Все має відбуватися не з нашої перспективи, а з погляду Того, хто сотворив любов, хто є Любов'ю.

Таким є ключ до виграшного повстання проти зла, незалежно від сили зла і тривалости темряви. Дороговказ у цій затяжній боротьбі такий: «Хто

любить брата свого, той у світлі перебуває, і в ньому нема причини до падіння».

Все це можливе для тих, хто словом і ділом прославляє і сприймає Любов – Бога. *Ми любимо Бога, коли щиро тішимося дарованим Ним життям у всіх його проявах; коли отримані від Нього дари – духовні, інтелектуальні, тілесні, матеріяльні – ми відкрито приймаємо і ділимося ними з тими, кого Бог нам дає за ближнього.*

Так ми стаємо володарями ситуації, якщо не спокусилися проминаючими вартостями, жадобою перемоги чи влади, наслідком чого є ненависть; ми стаємо володарями, оскільки «чинили волю Божу», жили тими мріями, які здійснюються не тільки в казках, а й в реальному житті. Така наша позитивна динаміка дорівнює «алебастровій посудині щирого дорогоцінного нард», який ми проливаємо на голову свого суспільства.

Що хто б не казав, але коли стоїмо перед вибором, зробити добрий вчинок, єдиний правильний в той момент, – це вже «заздалегідь намащення тіла» нашої Батьківщини для великого Богом благословенного майбутнього.

Будьмо мужні і радісні, як наш Господь Ісус Христос! Ми, християни, – Його учні. Тож повірмо і зробимо це! Алілуя!

Думуд Мучајло

25 лютого

...Бог, усім хто терпить за Правду, обіцяє Царство Небесне, але, думаю, терплячим за Правду на Майдані є обіцяне ще і Царство Боже на землі. Мученики Майдану, втрачаючи життя, спасаючи сотні тисяч, а може й мільйони душ від Геєни Вогненної, кидають нам виклик, – якщо хочемо чинити добро Богові, маємо унікальний шанс чинити його ближньому... Чи обіцяно Майдану, що буде легко, чи Бог говорить, що Він без нашої участі здолає наших ворогів? Ні! Він, навпаки, попереджає, що «мене переслідували, і вас будуть переслідувати». Але чи суттєво це, якщо ми знаємо, що нам вкінці приготована велика нагорода?

Наше життя складається із зустрічей. Усі вони благословенні Богом!

Гошів, 15 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Євреїв 7, 7–17

Євангеліє: Лука 2, 22–40

НЕМАЄ МОЄЇ І ТВОЄЇ ПРАВДИ!

Наше життя складається із зустрічей. Усі вони є благословенні Богом, і тому ми живемо. Жити тілом – це вже велика справа. Так, жити можна ще й інакше, бо життя має різні виміри.

Стрітнення Господнє – це нагадування, щоб ми уважно ставилися до своїх зустрічей і працювали над тим, аби вони збагачували нас не тільки тілесно та інтелектуально, а й духовно.

Латинське прислів'я каже: «Nemo dat quod non habet» – не можна дати того, чого не маєш. Тобто треба шукати таке товариство, від якого можна чогось навчитися, бо також говорять: «Скажи мені, хто твій друг, і я скажу тобі, хто ти»!

Варто роздумувати над змістом і якістю зустрічей. Святий Павло повчає, що треба бути уважними навіть у духовних зустрічах. Він додає, що *тому і прийшов Ісус Христос на Землю, щоб перезавантажити священство.*

Духовне начало має своє коріння в Бозі, «не за законом тілесної заповіді, а за силою життя нетлінного». Тож заходьмо в храм і очікуймо жертвовної зустрічі з Отцем, що на небесах, згідно з заповіддю Любови Нового Завіту.

Особливо важливо в наші буремні часи знаходити в храмі Божу любов і Божий мир за посередництвом Ісуса Христа. Тут обмеження немає: Боже благословення діє для всіх людей – добрих і недобрих, тільки повинна бути добра воля.

Кожну свою зустріч ми маємо сприймати не «для падіння», а «для підняття». Це треба розуміти і бути уважним, особливо коли йдеться про речі на

перший погляд зрозумілі. Не боятися духовного меча, який «відкриває думки багатьох» і не дає так просто розслабитися.

Така постановка питання дуже небезпечна для гордих, самовпевнених, всезнайків, які не готові приймати інше слово і вирівнювати свою думку із правдою. Натомість, багато шансів має простий думаючий народ, у якого відкрите серце, і через це він готовий приймати правду та підніматися з темряви до світла. Це те, що ми спостерігаємо на Майданах України.

*Правда одна. Немає моєї і твоєї правди.
Господь Бог є Правдою і Життям, і всяка наша
дійсність вимірюється цією шкалою. Завжди про
це пам'ятаймо, і так готуймо кожну нашу зустріч з
Богом, аби вона перетворювалася в Стрітення –
благословення на повноцінне життя.*

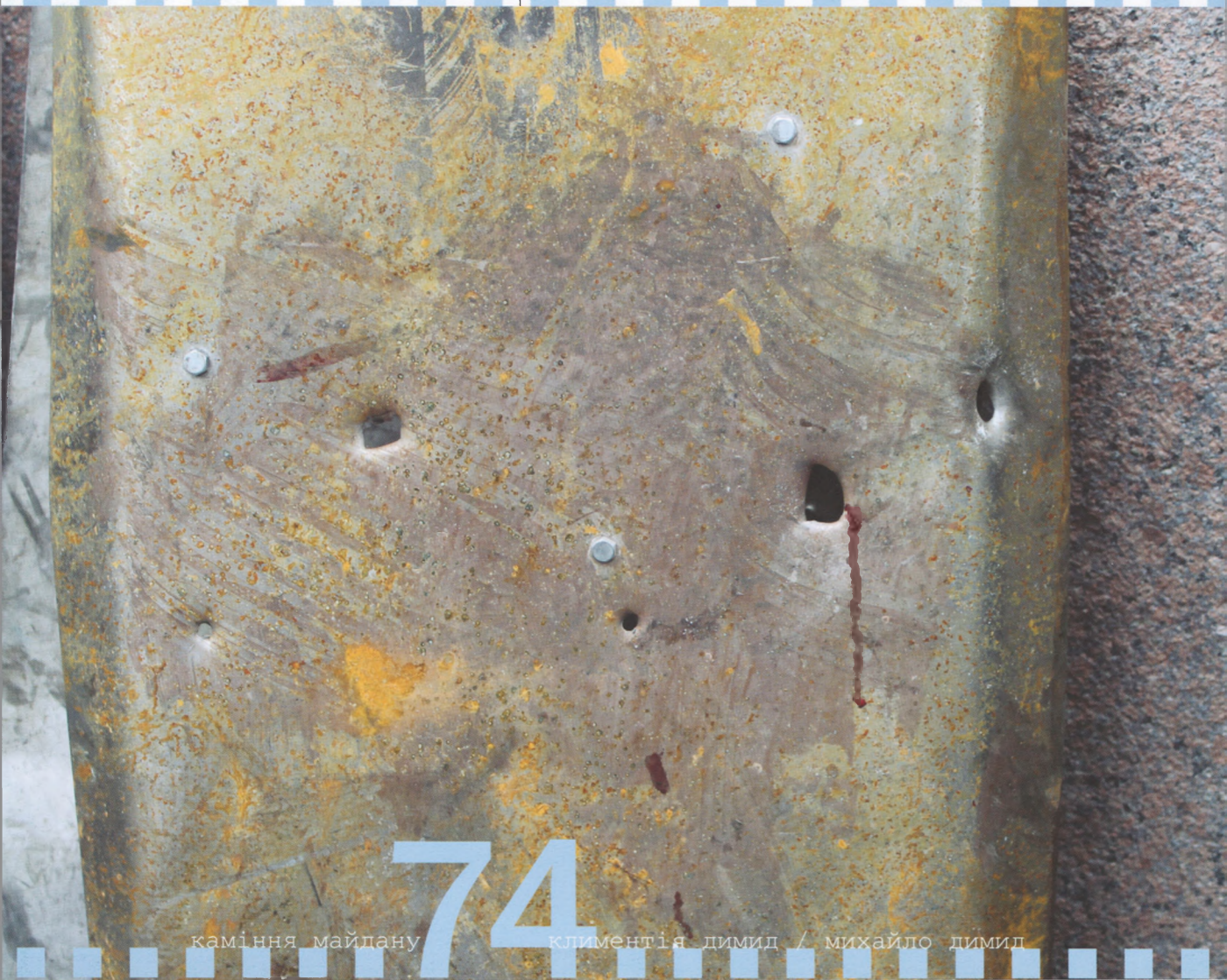
А оскільки Бог до нас найчастіше промовляє через ближніх, яких Він нам посилає і які нам не зажди симпатизують, молимося і просімо щирости,

щоб ми могли з ними відкрито і з повагою говорити і так чути голос Божий, що до нас промовляє і благословляє на життя.

Один пустельник мав таке видіння. Ангел явився і каже йому: «Вийди зі своєї печери і йди в місто. Там, біля брами, зустрінеш людину, яка відкриє тобі істину». Пустельник пішов, хоча й сумнівався. Справді, біля міської брами зустрів людину. Це була жінка. Та ще й повія. Пустельник почав ще більше сумніватися: «Яку істину може відкрити мені ця жінка, та ще й повія»? А жінка тим часом дивилась уважно на нього. «Чому ти так на мене дивишся?» – врешті спитав він. – «Бо я жінка, і взята я від чоловіка, – промовила вона. – Тому й дивлюся на чоловіка. А ти – чоловік, взятий із землі, і маєш у землю дивитися». Здивувався пустельник з мудрости тої жінки і повернувся в свою печеру.

Климентія Димид

5 хв. тому бачила
Кличка, йшов на
Грушевського.

23 січ о 12:31

Бездушна активність, показове дотримання законів, без зворушення і переживання серця та всіх інших тканин тіла і духа – марна трата часу! Часто звітуймо про наш ужиток дару свободи, щоб не втрачати авторитету і, як наслідок, легітимної влади.

Львів, 16 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 до Коринтян 6, 12–20

Євангеліє: Лука 15, 11–32

ТВЕРЕЗІСТЬ ЛЮБОВИ Й РОЗУМУ

Те, що зараз діється в Україні – це синдром євангельського старшого брата, який нібито був вірний спадщині батька, але не для того, щоб у ній жив батьківський дух, а щоб володіти активами. Він перебував при батькові, щоб готувати маєток виключно для себе.

Коли молодший блудний син приходить із небуття, яким є неволя самообману і гріха, це викликає нездорову реакцію в старшого брата. Той, що був покликаний стати на престолі як первонаслідник батьківського дому, аби збирати довкола спадщини всіх братів і нащадків, заклався в своїй гордості настільки, що відкинув не тільки немічного брата, який прийшов на поріг рідної хати, а й Батька, який закликав до тверезости любови й розуму.

Найбільшою помилкою старшого брата було те, що він вибрав матеріальні, економічні, зовнішні показники – годоване теля, перстень, сандалі, музику і танці – понад духовне здоров'я брата. Він вважав, що вистарчає бездушної активності, виконання зовнішніх обов'язків, показового дотримання законів, без зворушення серця і духа. В результаті через це він втратив авторитет, а потім і владу; її ж перебрав той, хто «був мертвий і ожив, пропав і знайшовся».

Ця наука адресована нам, українцям, і всім на світі, аби ми часто звітували про те, як використовуємо дар свободи, який отримали від

Климентія Димид

Грушевського зараз. Дуже багато людей, гуляють, дивляться, проймаються духом.

26 січ о 17:17

Бога. Апостол Павло пише коринтянам: «все мені можна, та не все корисне», – щоб ми були завжди уважні до крихкого скарбу свободи. Це справді величезна відповідальність. Річ у тому, що це справа особиста, але вона має великі суспільні наслідки.

Коли ми чуємо від апостола Павла слова «тіло не для розпустити, але для Господа, і Господь для тіла», то знаймо, що це стосується користування свободою. Як уже сказано, свобода належить нам, але будьмо дуже уважні щодо написаного: «Хіба не знаєте, що тіла ваші – члени Христові?». Це речення стосується свободи, і ми можемо перефразувати його так: «Хіба не знаєте, що свобода ваша належить Христові?». Ми маємо користуватися свободою вповні, як належить Богам: з одного боку, використовуючи всі дари Святого Духа, а з іншого – не опускаючись до рівня продажу своєї свободи.

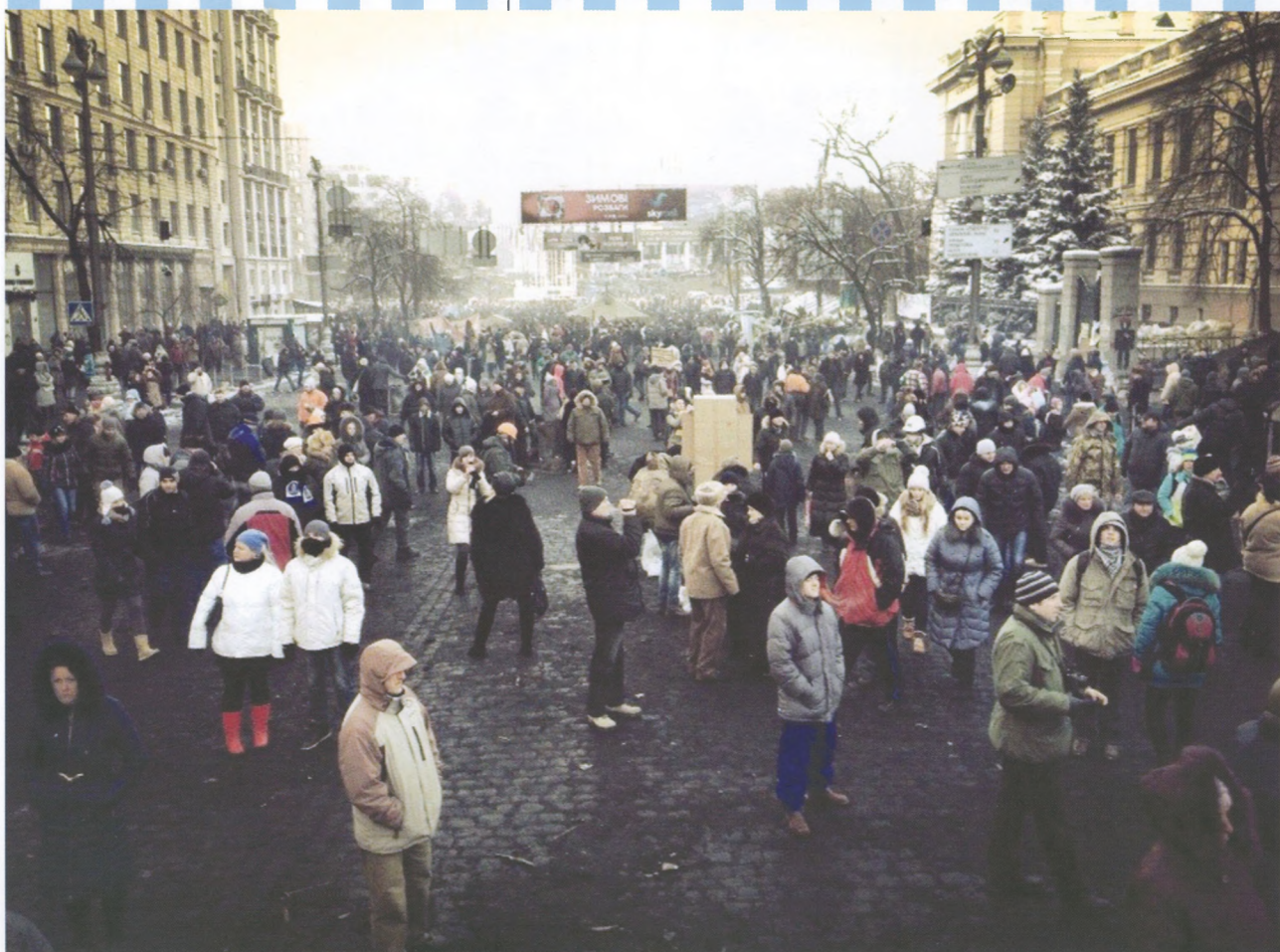
Будучи храмом Святого Духа, ми спроможні заради досягнення наших світлих ідеалів широко використовувати красу, потужність, мужність,

глибину нашої волі та мислі. Ставши ж обителлю злого духа, ми можемо зробити свою свободу свободою блудниці: безхребетною, продажною, лукавою, брехливою, кон'юктурною.

Тож нехай кожен із нас буде пильним, живе надією і втікає від розпусти. Нині молодший блудний син показав нам, що позбавитися свого узалежнення можна через упокорення й усамітнення, щоб почути голос власного серця-сумління. Просімо й ми такого життєвого випробування, яке допомогло б повернути нам пам'ять про ціну нашої гідности та свободи і завжди повертатися до дому Батька, щоби там її відтворювати, оновлювати, примножувати.

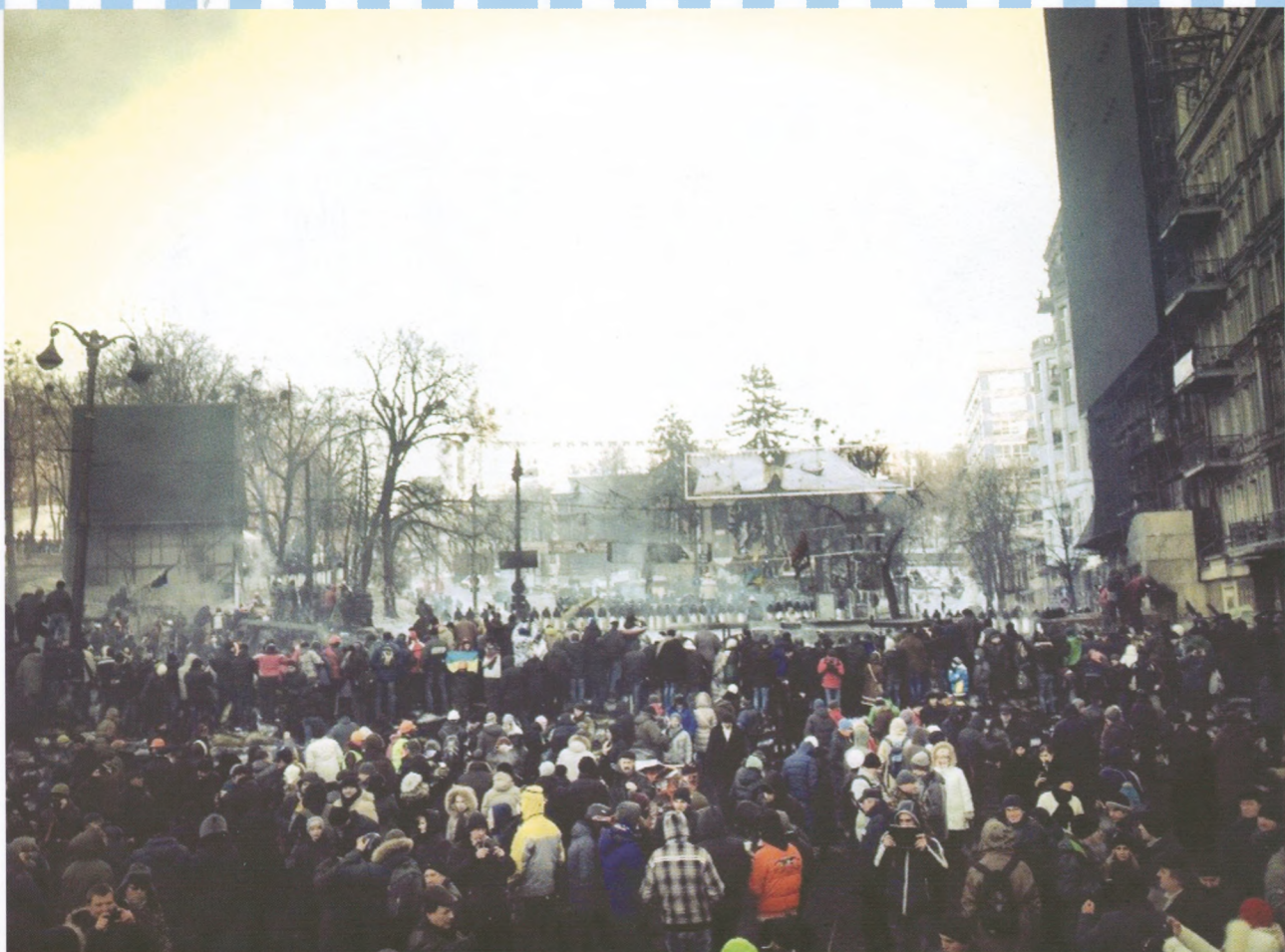
І ще одне. *Вважаймо, що наші відносини з братами ніколи не є безпосередніми, а завжди переходять через особу батька чи матері. У глибокому довір'ї до Батька один син знайшов відкинуту спадщину, а в поверхневих неглибоких*

відносинах із тим самим Батьком інший син ослаб і збанкрутував.

Замислюймося над випробуваннями, які нам посилає Господь у різні часи нашого особистого і суспільного життя і над нашою відповіддю на Його заклики. Чи ми здатні до глибокого спілкування з Ним, щоб, як наслідок, любити і шанувати свою свободу, свою гідність і свою спадщину, чи мусимо признати своє банкрутство в тих життєвих питаннях.

Якою б не була наша ситуація, якщо пошук розв'язки – в Господі, то це позитивно, бо оскільки наша свобода – від Господа, вона знову поведе нас до Нього! Тож прославляймо Бога в нашій свободі!

Климентія Димид

Отець просить командира на переговори. Не реагують.

26 січ в 0:16

Критерії розпізнання «своїх» та «чужих» є важливим моментом істини в кожному суспільстві. Та «нашими» є всі, хто чинить правду, незалежно, по якому боці тимчасових барикад вони стоять.

Львів, 17 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Йоана 2, 18 – 3, 10

Євангеліє: Марко 11, 1-11

ПОШУК ПРАВДИ ОБ'ЄДНУЄ

Аби бути християнином, треба мати дух Христа, і якщо є така реальна причетність до життя Христа, то відбудеться і глибоке вкорінення в християнську громаду. Апостол пише – «Ті, що з-поміж нас вийшли, але з-між нас не були», – про тих, що ніби були в громаді, але, оскільки не жили її історією і прадідівськими переданнями, не відчували її духу;

Климентія Димид

Зараз на Грушевського встановили переносний екран, повернули його в сторону песиків режиму і показують, здається, 5-й канал, щоб вони просочувалися правильною інформацією. І думаєте, вони вдячні? Ні. Вони врубали якийсь шансон, щоб заглушити все (А ще щойно якийсь хлопець запропонував вийти заміж, і дівчина сказала ТАК) Це відбулося біля колон-входу до Динамо. Вони запустили салют) Так гарно...

1 лют о 20:51

і коли прийшло випробування, зайняли позицію «проти» – вони справді ніколи не були «нашими».

Зрада завжди вказує на те, що зрадник ніколи не жив духом спільноти. Натомість народ отримав помазання «від Святого і все знає», і треба бути його частиною. Тут йдеться про знання, яке дає Дух Святий усім народженим на світі людям у всіх сферах їхнього життя. У єдності «зі Святим» всі можуть пізнати правду і відрізнити її від неправди й обману. Кожен може відчути, хто причетний до спільноти добра (бо шукає і чинить правду), а хто – ні!

Критерії розпізнання «своїх» і «чужих» є важливим моментом істини в кожному суспільстві, а тут раптом з'ясовується, що згідно з Божими законами «нашими» є всі, хто чинить правду, незалежно, по якому боці тимчасових барикад вони стоять. Йоан пише: «Знайте, що всякий, хто чинить справедливість, від Бога народився». Це означає, що справжніми зрадниками є ті, які належать до

нашого табору, нашої Церкви, громади, але чинять темні діла.

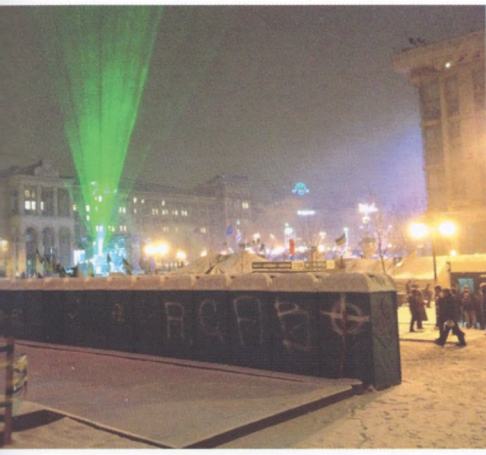
Важливо наголосити, що Бог справедливий і Він дає нагоду кожній людині жити вповні. Це значить, що кожен може відчутти і відкрити правду сам, просто шукаючи інформацію та звіряючи її із Божими законами; і це незалежно від сили брехні та дезінформації. Це можливо, оскільки «помазання, що від Нього прийняли, у вас перебуває, і ви не потребуєте, щоб хтось навчав вас, бо Його помазання вас про все навчає. Воно і правдиве, і необманне».

Неодноразово я думав про бідних людей, які живуть у тих частинах світу, де інформаційний простір наповнений брехнею. Я дивувався, як серед них все-таки є ті, які знають правду. *Зараз мені відкриваються очі на відповідальність кожного у викриванні і відкиданні джерела лжі заради їхнього Божого помазання, бо «велику любов дарував нам Отець, щоб ми дітьми Божими звалися».* Тож де б людина не була, вона заради свого божественного походження, має всі потрібні їй можливості, аби «мати на Нього надію, і себе очищувати, і так само, як Він бути чистою», тобто пізнавати правду і діяти згідно з нею.

Дивімося глобальними, універсальними, Божими очима на себе, на свою Батьківщину і розуміймо, що де б ми не були, по якому боці політичного протистояння – «хто чинить правду, той праведний, як і Він – праведний». Якщо таким буде старання людей доброї волі серед нас, то основна вимога нашого буття буде сповнена – «Боже насіння буде в нас перебувати». А це забезпечить нам спільну майбутність, сповнену Його миром.

Відчувши глибину нашого помазання, нашого покликання, відв'язуймо осла свого сумління й волі, радьмо і наказуймо іншим це робити, де б хто не перебував. Нехай усі відважно прийдуть до Христа, щоб стати знаряддями Його волі, Його слави – щоб Він міг нашими серцями й умами, нашим повсякденним пошуком правди входити в наші

інституції під гаслом, нами оголошеним: Осанна!
Благословен, хто приходить до нас із правдою!
Бо він на боці Господа! Будуймо наше туземне
царство на цій твердій основі! І ми отримаємо Боже
благословення, а з ним і майбутнє життя, повне
благодати!

Климентія Димид

Почула веселу історію від дядька на Львівській барикаді біля Жовтневого палацу. Розказував цілком серйозно, що в Беркут беруть людей з рівнем іq нижче середнього і аж ніяк не розумніших, щоб вони гарно і тупо виконували все, що їм скажуть...

23 січ о 16:56

Український народ – добрий народ. Тут волоцюги, які терплять тілесну нестачу, знаходять досить милостині для прожиття. Однак це мінімальний рівень милосердя. Від культурного народу вимагається, щоб усім був доступний також корм для духа і душі. А ті, хто не може його самостійно черпати, нехай отримують його від інтелігентів.

Київ, 18 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Йоана 3, 10–20

Євангеліє: Марко 14, 10–42

ЯКЩО ВІРИШ, ТО ЛЮБИ

Закон любови до свого ближнього, що його нам пропонує Ісус Христос, базується на Його прикладі жертвування свого життя за кожного з нас. Його дотримання може бути успішним, тільки якщо супроводжуватиметься активністю і креативністю.

Це – значення слів апостола Йоана: «Хто не любить, той у смерті перебуває»!

Кожна людина, яка «перейшла від смерти до життя», може скріпити цю позицію і продовжити її в часі та просторі лише через постійну допомогу слабшому. Смерть для того, хто вірить у Бога, – це закриття свого серця перед ближнім, втеча від суспільної відповідальності, брак безкорисливої дії. Написано-бо, що любов Бога «не може перебувати в того, хто бачить брата свого в нестачі й замикає перед ним своє серце»!

Нині любов кожного свідомого українця полягає в поширенні правди про історію українського народу серед тієї частини суспільства, якій важко сягнути життєво необхідної інформації для розуміння своєї гідності.

Апостол Йоан вважає «некорисною» любов, яка не наступає і не є активною. Тут не йдеться про підняття руки брата на брата, що є ділом диявола через руки обдурених людей. Тут також

не йдеться про просту «ненависть» до іншого, яка кваліфікується як «душогубство». Зараз ми переживаємо в Україні всі ці три види браку любови, і багато «любимо словом, і язиком, а не – ділом і правдою».

Український народ – добрий народ. Тут волоцюги, які терплять тілесну нестачу, знаходять досить милостині для прожиття. Однак це мінімальний рівень милосердя. Від культурного народу вимагається, щоб усім був доступний також корм для духа і душі. А ті, хто не може його самостійно черпати, нехай отримують його від інтелігентів. Така любов, така солідарність, такий Майдан будуть більш корисними, ніж теоретична готовність віддавати своє життя за країну. Це буде героїство в щоденному вимірі, малими ділами на користь немічного. *Це героїство може виявитися важчим до реалізування, ніж одноразове всепалення.*

Коли Ісус готувався до вечері, яка передувала Його жертві на Хресті і яку ми знову переживаємо

на престолах наших церков, Він наперед вислав учнів, аби вони перевірили, чи готова «світлиця, в якій мали спожити з учнями Пасху»!

Це і є метод активної любови до інших. Ми повинні постійно тримати відчиненою свою «світлицю», де б зустрічалися зі своїми ближніми. Така світлиця – це наше серце, це список бідних, це інформація, яку хочемо довести, це вироблення методу реалізації усього цього. Така світлиця може й матеріялізуватися в суспільну групу, але це вже є наслідком переміни нашого серця у світлицю Божу.

Там ми «впізнаємо, що ми всі від правди» і переживатимемо «Божий мир», який не даватиме нам «спати й спочивати», коли «Син Чоловічий буде виданий у руки грішникам», як це робили апостоли Петро, Яків та Йоан, під час страстей Христових. Ми, натомість, постійно чуватимемо, тобто активно любитимемо, бо у світлиці почуємо голос Господній: «Уставайте, ходімо»!

Климентія Димид

Ліхтарі – то класно, але їх нам не вистарчає, у собак же ж з буди прожектор такий нехилий б'є, аж танцювати хочеться 😞 Кароче, хлопці зараз бавляться з електрикою і скоро в нас буде своє око Саурона. Між іншим, я вже говорила, що вся ця обстановка постійного вогню, звуків заліза і вибухів страшенно нагадує обстанівку Мордору, а стервятники по той бік – гидких тролів.

23 січ в 0:26

У час, коли серед українців брат підніс руку на брата, кожен нехай подумає, чи його релігійність, тобто його «святі» вчинки, дійсно провадять до Христа, чи ні! Чи віра допомагає ставати кращими, поступово очищуватися від злих звичок для ліпшого служіння ближньому, чи ні?

Київ, 19 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Йоана 3, 21 – 4, 6

Євангеліє: Марко 14, 43 – 15, 1

ЯКИЙ ВІН, ДУХ ОБМАНУ?

Якщо у світі запитати про віру українців, то переважна більшість скажуть вам, що українці дуже релігійні. Це правда. Однак релігійність – це ще не обов'язково християнство, віра в єдиного Бога, любов до ближнього і дотримання десяти заповідей. Якщо походити по українських містах і селах, зустрінемося і з «духом правди, і духом омани».

Згідно з навчанням апостола Йоана, не досить вірити в щось вище – треба бути критичним у своєму звертанні до Бога, щоб не потрапити під ковпак нечесних пророків. Апостол подає чотири простих критерії: 1) вірувати, що Бог – Ісус Христос; 2) любити один одного; 3) зберігати заповіді; 4) мати мир у серці.

Якщо людина ці вимоги виконала, то справді має довір'я до Бога. Вона відчуває своє божественне походження, вона – «дитина від Бога» і тому може відрізнити правду від омани – «перемагати погані духи». Інакше в цьому світі майже неможливо жити «духом правди». Не так легко бути учнем Ісуса Христа, бо антихрист завжди «говорить по-світському» і його легше зрозуміти. Тож потрібно працювати над собою, постійно собі пригадувати, що «ми – від Бога». Це важливо, бо хто «знає Бога», той іде правильною дорогою «і що б не просив, одержує від Нього».

Зовнішні знаки приязни та любови, в так званих «праведних» і в «обманених», часто однакові, бо всі вони – релігійні люди. Однак одні під словом «любов» розуміють милосердя до ближнього, а інші – використовують його для якоїсь цілі, не обов'язково для себе. Наприклад, «прибув Юда, один із апостолів, до Ісуса і поцілував Його», і цей сакральний знак поцілунку став зрадою та прокляттям. Так само бачимо змішаність понять релігійності: Христа, тобто Бога, приводять на суд первосвященика, який судить від імени Бога. Рада первосвящеників обвинувачує Христа, Сина Благословенного, у «богохульстві».

Релігійність – це коли Петро три рази відрікається Ісуса Христа, щоб сподобатися колективу первосвящеників та їхніх слуг, а християнство – це коли, зрозумівши знак часу – спів півня, – Петро сокрушається серцем, «гірко ридає» та починає новий шлях: стає людиною, яка вже орієнтується не на світ, а на Того, від кого походить і до кого прямує – на Бога, Творця неба і землі.

Так і ми, українці, коли в нас брат підніс руку на брата, кожен нехай подумає, чи його релігійність, тобто його «святі» вчинки, дійсно провадять до Христа? Чи віра допомагає ставати кращим, поступово очищуватися від злих звичок для ліпшого служіння ближньому?

Просімо Всемогутнього Бога, щоб через кожного з нас сповнялася Його свята воля; щоб кожна наша думка і учинок були християнськими і щоб вони дарували нам можливість приймати Боже благословення і жити щасливим народом серед інших великих народів світу.

Климентія Димид

РЕПОСТ, НЕХАЙ ВСІ
ЗНАЮТЬ! Запоріжжя
жорстоко розігнали,
силовики переслідують
як активістів, так і
звичайних перехожих,
мирних жителів, і б'ють
їх.

26 січ о 23:08

Климентія Димид

Передова. Та, що
найпередовіша передова.
Ситуація напружена!

25 січ о 18:38

Немає ніде на світі такої влади, яка може планово атакувати невинних людей (своїх чи чужих) і далі зберігати свою легітимність! Тож молимося за брата – вбивцю тіла нашого і просімо для нього свободи в її повноті!

Київ, 20 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 1 Йоана 4, 20 – 5, 21

Євангеліє: Марко 15, 1–15

«НЕСПРАВЕДЛИВІСТЬ БОГА»

Апостол Йоан пише, що любити Бога – це те саме, що любити брата свого. Брат мій – це кожна людина на світі, незалежно від кольору шкіри, життєвого переконання, соціального стану. Любити – значить довіряти іншому. Це, однак, не звільняє від відповідальності перевіряти. *Що значить любити брата свого 20 лютого 2014 року в Україні, коли гинуть брати від куль снайперів?* Треба починати з того, що у того, хто любить, повинен бути добрий намір. Потрібно зрозуміти, яка суть конфлікту: політична, економічна чи екзистенційна. Кожен може дати свою відповідь. Але з Божого погляду завжди йдеться про сенс життя – і все решта має цьому підпорядковуватися.

На жаль, одна частина конфліктуєчих має бачення лише в рамках держави, яка вже і не є державою, а інша – в рамках народу, обдарованого Богом повнотою влади. Якщо я будую барикаду на Майдані, зриваю бруківку, виокремлюю з неї камінці, годую голодних, перев'язую поранених, приношу шини – все це, щоб не допустити антинародні сили відтіснити нас від Майдану – це добрий намір. Він благословенний, оскільки я в екстремальних, безвихідних обставинах захищаюся від підлого нападу не тільки фізичного, а й морального; від покалічення, від смерті, від знущання, від образи чести.

Бог і Церква стоять на захисті життя і підтримують навіть в екстремальних умовах тих, які живуть цією

свободою, – свободою, яку ніяка людська влада не може обмежити, – цією гідністю, по якій топчуться з кров'ю.

Що я, християнин, можу вдіяти проти якогось умовного державного порядку? Але цей порядок – вже не порядок з великої букви, бо став кайданами, які ущемлюють щораз щільніше мою свободу, мою гідність.

А річ у тому, що ніде на світі немає такої влади, яка може планово атакувати невинних людей (своїх чи чужих) і далі зберігати свою легітимність. Та в Україні це, на жаль, ставалося, і неодноразово. І далі братерська кров тече, буквально в ці хвилини, коли проповідую Слово Боже. У такому випадку легітимність – на боці народу, нехай навіть частини, яка має добрий намір. А щодо насилля, то повну відповідальність за нього і за його наслідки несуть «влада імущі» і ті, які здійснюють ці злочини.

Натомість, коли я організуюся із кимось, щоб піти, умовно кажучи, розбити офіс партії, магазин члена партії чи брати участь у самосуді над бандитом, громити будинок міліції або прокуратури, тобто пошкодити, налякати, – це вже не добрий намір і, відповідно, не християнський. Якщо маємо добрий намір, тоді можна казати, що любимо Бога. Його заповіді не будуть для нас тяжкими, навіть у важких революційних умовах. Тоді ставлення до життєвих суперечностей і до самого життя формується у Божому Дусі, і, що для нас дуже важливо, перемагає світ. Це – хрещення водою, кров'ю і духом. Це вже вище Боже свідцтво, це – знання, що ми маємо життя вічне, а отже ми маємо довір'я, що ми маємо Бога і що Він вислуховує, коли просимо чогось згідного з Його волею. А що можемо такого просити? Тут нам підказує сам апостол Йоан: «щоби молитися за брата, який чинить гріх не на смерть».

Тож молімося за брата – вбивцю тіла – і просімо для нього свободу в її повноті. Коли він віднайде свободу – то подарує її нам. Бо його свобода буде Божим даром.

Климентія Димид

На передовій спокійно, перегукуються з ВВшниками. Біля мін'юсту темно, хлопці далі стоять, охороняючи вхід і по одному бігаючи грітися до бочки з вогнем біля найближчої барикади.

«Боже мій, Боже мій! Чому єси покинув мене?» Таке запитання Ісуса Христа про сенс жертви. Відповідь: оскільки жертва має сенс тільки в Господі Бозі, вона сприймається під призмою воскресіння. У конкретному житті вона перетворюється в пошук єдиної Правди Божої, яка матеріалізується через благодать, милосердя і мир.

Київ, 21 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: 2 Йоана 1, 1-13

Євангеліє: Марко 15, 22-25. 33-41

ЕЛОЇ, ЕЛОЇ, ЛЕМА САВАХТАНІ? (Боже мій, Боже мій, чому ти покинув мене?)

Ісуса Христа розіп'яли і Його хітон-одежу поділили. Так описує подію в Єрусалимі Євангеліє від Марка. Таку реальність ми нині переживаємо в Новому Єрусалимі – Києві, де від солдатів у мундирах

Дымид Мухайло

20 лютого 2014 р.

Наймиліша історія в храмі-наметі на Майдані відбулася для мене минулого тижня. Одного ранку прийшов в год. 9:00, відслужив Літургію, поснідав в авганців і повернувся дуже сонний до храму. Попросив старшого чоловіка, що ночував там, чи може я прилягти на кілька хвилин біля нього. Він сказав, що так! За якийсь «короткий» час я прокинувся! Біля год. 16:00 в тому ж наметі зустрічаю о. Петра Витвицького із Івано-Франківська і пропоную йому відправити Літургію. Він відповідає, що вже відправив. Я питаю, а де? Та, тут, каже він – ви там спали на ліжку! То виявляється, отець прийшов, підготувався, відправив, все упорядкував і вийшов з намету, а я спав весь цей час, як маленький хлопець, якого матір у візочку привозить на Службу Божу! Це був великий Господній подарунок – це був той Мир, який ми стільки разів випрошуємо на Літургії і без якого ми не можемо бути дійсно щасливими.:)

загинули прості люди, у кожному з яких перебував сам Ісус Христос!

У той момент на Голготі Христос закликав сильним голосом: «Боже мій, Боже мій! Чому єси покинув мене?». І ми теж на Майдані бачимо й чуємо волення багатьох братів та сестер до Божої правди. Кожен із нас, хто має хоч трохи совісти, так само своїм єством взиває до Бога-Отця про справедливість.

Сотник Лонгін, який добив Ісуса списом, побачивши, що Той віддав духа, сказав: «Чоловік цей справді був Син Божий». Деякі із безликих людей, які, духовно чи матеріально, стріляли в братів по крові в Києві, навернуться і стануть на справжнє служіння своєму народу; знімуть маски, за якими ховали своє лице й свою душу, і поцілують сплюндровану Україну.

«Були й жінки, що дивилися здалека... Вони слідом за Христом ходили і Йому служували». Так і тут «жінки» в особі простих киян і людей з усієї України і

з-поза неї, молодих і старих, медичних працівників, студентів, журналістів та інших, допомагають, чим можуть. Вони служать розп'ятій людині й усьому Майдану в момент, коли нічого не можна зробити! Чого б не забракло, про що б не просили, все зразу матеріялізується!

Тепер, коли Христос знову готовий воскреснути в новій Україні, треба «зважати на себе, щоб не втратити те, що ми заробили [через жертву], а прийняти повну нагороду». Що це означає?

Оскільки жертва має сенс тільки в Господі Бозі, то апостол Йоан вказує новим християнам постійно спільно шукати правду Божу! Вона – ця Правда – одна і виявляє себе через «благодать, милосердя і мир». Правду можна отримати тільки від свого Творця. Для того треба з Ним спілкуватися за Його правилами, тобто жити в благодаті. Молоді хлопці на Майдані приходили на сповідь перед трагічними смертями, бо хотіли жити з Богом вже тут і бути готовими з Ним зустрітися за кілька годин у небі!

Коли людина живе в благодаті, вона не може ненавидіти, бо в її серці присутній Бог – вона милосердна. Її любов не проста, а ангельська; вона виражена у запитанні Михаїла до Люцифера: «Хто як Бог?».

Усе це приносить у серце людини мир – ту спокійну силу духа, яка сприяє добру, яка його не гальмує, а навпаки – проявляє всяку ініціативу для його поширення.

Дякуймо нині всі разом Богові за Його великі дари і просімо, щоб навчив нас бути гідними свого спадкоємства, щоб після духовного воскресіння ми могли далі постійно жити тим надзвичайним даром – кожний у гідності, яку отримав від Бога, користуючись отриманою свободою у всій її повноті. Нехай кожен переживає це воскресіння у своєму серці особисто, а також на Майданах міст і сіл України, коли ми, озброєні Духом, будемо разом будувати нове суспільне тіло народу, наповнене правдою, благодаттю, милосердям і миром.

Климентія Димид

Не скажу де, не скажу коли і не скажу як, але хлопчики підготували багато пасток і сюрпризів для пташенят. Якщо вони налетять, їм буде невесело.

Ми стали учасниками історичної битви між силами добра і зла в новому Єрусалимі – Києві. Подібна боротьба відбувається в серцях кожного з нас. Христос теж те саме пережив; Його зрадили його «майданівці» – Юда і Петро. Попереджені багатьма знаками, схаменімося в глибині нашого серця.

Київ, 25 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: Юда 1, 1-10

Євангеліє: Лука 22, 39-42; 22, 45-23, 1

ЗРАДНИКИ МАЙДАНУ

Апостол Юда нагадує нам, що немає гідного життя без боротьби. Він теж вказує на те, що змагання може бути різним, і важливо не помилитися в напрямі дії. Щойно ми з вами пережили історичну битву в Новому Єрусалимі –

Климентія Димид

Дехто цілком спокійний.
Інші кричать, вигукують
погрози і клятви.

24 січ о 2:37

Києві, коли одні боролися силою світла, а інші – силою темряви. Апостол гостро характеризує воїнів зла, називаючи їх «безбожними, які благодать Бога нашого обертають на розпусту». Так є і в нашій ситуації: ми лише нині більше усвідомили масштаб зла, яке під різними загально прийнятними прикриттями установилося в нас на всіх рівнях.

Така епічна боротьба, яку ми пережили в нашому стольному граді, є повтором того, що відбувалося колись у Єгипті, де царював фараон; у Содомі та Гоморі; на небесах, де ангел світла Люцифер загордів і хотів посісти місце Бога. Але як у минулому наші предки свідчили про перемогу добра, так і ми заявляємо про відступ зла. Однак ця боротьба багатогранна і постійна.

Схожа боротьба, хитра, ніби невинна, однак жорстока, відбувається в серцях кожного з нас. Серед нас, образно кажучи, є і «тітушки», і «активісти», а дуже часто цих два антиподи сидять в одній особі, роздвоюючи її. Тоді ми попадаємо у дуже важку ситуацію, бо «зневажаємо те, чого не знаємо», оскверняємо святе, що в нашому єстві – а це «нас погубляє»!

Нинішній стан духовного і морального рабства був нам переданий системою влади під назвою «Советський Союз». Її і донині нормально сприймають по більшості міст і сіл України, про це свідчать пам'ятники ідолові і відповідна символіка. Деякі населені пункти вже позбулися цих зовнішніх ознак, але система подвійних правил у кожній сфері життя в них збереглася. Ця залежність така сильна, що часто входить і в приватне життя людини, де розлучення, аборт, алкоголізм та хабарництво стають «звичними» наслідками «зневажання, чого не знаємо».

У житті Ісуса Христа найбільшими ворогами були не ті, що Його розіп'яли, бо вони діяли прямолінійно, їхня поведінка була прогнозована і всі знали, що вони борються з Ним на смерть, – зрадили Христа Його «майданівці» – ті, що ходили три роки разом з Ним. Їхні імена нам відомі – це Юда Іскаріотський

і Петро-рибалка. Один невинно, через поцілунок, навів ворогів на Христа, а інший не хотів у відповідний момент засвідчити правду.

У буднях нашої Батьківщини-України багато з нас чинили, як Юда і Петро, інакше не довелося б пережити вселенського виміру битви Київського Майдану. Не завжди ми це усвідомлювали, але щоразу, приносячи «подарунок» учительці, висловлюючи свою «вдячність» лікареві чи даючи додатковий «гонорар» держслужбовцеві за якусь заслугу, ми вкладали свою копійку в побудову «Межигір'я» – символу зла в Україні, який нині впав.

Попереджені багатьма знаками, схаменімося в глибині свого серця – кожен зокрема. Бо не очевидно, що всі ми перестанемо «в маячінні бруднити тіло, нехтувати Божою владою і зневажати величчя». Ми по-справжньому змінимося тільки тоді, коли, наповнені Духом Святим, постійно звірятимемо свої думки, наміри, плани і дії із Господнею волею.

Але в будь-якому разі боротьба залишається константою нашого земного життя. Одні докладатимуть зусиль, аби творити зло, ставатимуть рабами системи і животітимуть, а інші прямуватимуть до висот, помножуватимуть добро і перебуватимуть у мирі серця. Перші переживатимуть страх і пекло, другі – небо на землі.

Просімо Божу Премудрість широти мислення, відважної креативності, щедрости серця, щоб завжди бути хоробрими воїнами добра і приносити світло Боже всюди, де б не ступила наша нога і куди не полинула б наша думка.

Климентія Димид

Боець з першої зміни не
дійшов до штабу, заснув)

25 січ о 16:10

У нас багато хворих і немічних. Це синдром, який
появився по закінченні титанічної битви і перемоги
добра. Стараймося спільними зусиллями далі
прямувати в майбутнє як один народ.

Київ, 26 лютого 2014 р. Михайло Димид.

МИ ПОТРЕБУЄМО МИЛОСЕРДЯ!

Ми повільно входимо в час покаяння. Нині Церква запрошує нас повернутися до Господа Бога всім серцем своїм, всією душею, всією думкою своєю. Церква запрошує нас плакати і ридати. Ми з вами молимося за наших хворих, бо маємо серед нас багато братів і сестер, які плачуть і ридують через великий біль, завданий їхнім тілам, а також душам і серцям. Багато з нас, тут присутніх, відчують біль, відчують порожнечу, яку не знають, як заповнити, і тому шукають помочі, простягаючи руки до Бога.

Наш нинішній біль – це сенс нашої молитви. Ми просили Господа про світло – Він нам дав світло. Його ми отримали кров'ю і великим зусиллям. Але Господь його поблагословив. Потім ми дякували Богові за те, що Він нам допомагає, що ушляхетнює нашу боротьбу, що наша битва, наше змагання не наповнені ненавистю, адже вони шляхетні, Божі, святі. Ми хочемо добра, і це єдина причина нашої присутності на майданах України.

Нині ми просимо: «Господи, зглянься над нашими братами і сестрами, які після цієї битви вже не мають сил. Вони вийшли з-під води, вони починають дихати, але не можуть далі плисти. А плисти до берега треба ще довго. Ти, Господи, єдиний, хто може допомогти. Ми Тебе дуже просимо: нехай наші зусилля і та благодать, які є в наших серцях, допоможуть нам простягати руки нашим братам і сестрам».

Климентія Димид

Ви собі як хочете, а ми починаєм грітися.

24 січ о 0:26

Коли йдемо вперед, то тримаємося разом, відчуваємо підтримку інших. Але коли перемога отримана, всі розбігаються, і вже інші цілі життя перебирають верх – і людина стає сам-на-сам з тими проблемами, які мала до того. Вона думала, що тих проблем уже немає, а вони віднайшлися і помножилися. Ось це і є площина, на якій маємо зараз працювати. Ми маємо випрошувати Божого благословення, щоби кожен наш брат і кожна наша сестра знову віднайшли силу далі йти за світлом Господнім. Наша боротьба – майдан нашого серця – щойно починається. Нам треба дуже багато зробити, щоби повернутися до Бога, щоби ту темряву чи ту сіру зону в нашому серці, в нашій думці, в наших ділах, просвітити Божою любов'ю, Божою надією.

Господи, допоможи нам через покаяння, через покору, яку Ти нам пропонуєш під час посту, зробити це для себе і для терплячих, які є довкола нас. Наша молитва може мати багато інших цілей: *ми можемо молитися за вбивць, за тих, хто втікає, за тих, кого проклинають і кому плюють в обличчя*, – ми можемо за них молитися, бо їхній біль має бути також нашим болем. Бо ми – як Христос: нас розпинають і ми маємо з одного боку одного розбійника, а з іншого – іншого розбійника, і кожному з них ми пропонуємо: «Ходи з нами до Царства Небесного. Ми тебе просимо, ми тебе любимо, ми розуміємо, що ти багато накоїв під час свого життя. Але ми озброєні силою любови й хочемо, аби ти також спасся, бо ти – наш брат, наша сестра».

Але нині молимося за наших хворих, за всіх хворих. Якщо ті люди хворі, а вони всі хворі, то їх також охоплюємо своєю молитвою. І це буде велика річ, яку ми зробимо, бо це участь у Божому милосерді. А брати участь у Божому милосерді означає самому вилікуватися. Тож молимося за цю благородну ціль.

Думид Мучајло
поширив посилання.

8 січня 2014 р.

...Прийшли дуже гарні
13-літні хлопчики
колядувати, і, між іншим,
питаю їх – чи вони були
на Майдані? Кажуть, так,
звісно, у Львові. А далі:
– Казали батьки, що тут
багато пляшок після Нового
року накидали!
– А у Києві ланцюгами
б'ють!
– А ви звідки знаєте? –
питаю.
– Та мій брат казав. Він на
Майдані, він «беркутівець».
– ...!?! ...А скільки років
твоєму братові?
– Тридцять.
– І що він ще оповідав про
Київ?
– Та казав, що провокаторів
багато. А так, невинних
людей, то він не бив. То
більше кримський «Беркут»
постарався. ...зазвичай,
брат у Львові.
От розріз нашого
суспільства – мені треба
працювати над своїми
сусідами. Не знав я про
цього сусіда на Київському
Майдані!...

Щодо людей, типу вбивць-«януковичів», та їхніх
прислужників наказано «мати повне страху
милосердя», а «одежу, забруднену їхнім тілом,
ненавидіти»! Ми так само маємо вчитися гостро
називати свої вади та компроміси зі злом. Лише
тоді настане наша особиста і спільна перемога та
прямування до добра!

Київ, 27 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: Юда 1, 11–25

Євангеліє: Лука 23, 1–34. 44–56

НЕНАВИДЬТЕ НАВІТЬ ЇХНЮ ОДЕЖУ!

Коли прислухатися до нинішніх читань зі Святого
Письма, то жах охоплює тіло. Тут чітко говориться
про тих, хто дуже довго й організовано чинить зло.
Заради результату збираються довкола темного
ватажка. Апостол Юда пише: «Горе їм, бо вони пішли
дорогою Каїна. Це ті, що розбрат сіють, тварини,
щоб не мають духу». В нинішній ситуації ціною крові
наших братів і сестер ми стали краще бачити, що
злі проводирі чинили в нашій країні, що вони – як
«підводні скелі на бенкетах наших, які жилилися
безсоромно нами і самих себе випасали». Вони
дійсно були для нас «хмарами безводними, вітрами
гнаними, це були дерева, що пізно восени безплідні,
двічі померлі, вирвані з корінням». Вони навіть
і тепер, після сильної поразки, далі стараються
виправдовуватися і поводяться в засобах
масової інформації, як «люті хвилі, що власним
соромом шумують, бо вони дійсно зорі блукаючі,
яким пречорна темрява збережена повіки». За
допомогою Бога «десятки тисяч святих прибули,
щоб суд чинити над усіма і виявити всім безбожним
усі їхні вчинки безбожні». Для цього одні принесли
на вітар Божий свої земні життя, інші – частину
свого здоров'я, а ще перед тим мільйони віддавали
частину надії на чесне життя, яке Бог обіцяв, а злі

Климентія Димид

Кароче, я тут прочитала, що кажуть, що силовики, су.и такі, присобачують до гранат гайки різні і болти. Так-от, це - правда (Підійшов до мене дід і тичив ті гайки, доказуючи, що то вони ними стріляються... Ледве спекалася, настрій левел ап)

22 січ о 20:17

відбирали. Це все ми нині називаємо Майданом. Він є місцем, де ми, сотні тисяч українців, – як предтечі мільйонів людей усього світу, приходимо в покайне паломництво, аби самим не стати такими, що чинять беззаконня, а набратися сили постійно прямувати до світла.

Апостол Юда, чітко змалювавши безбожних грішників, просить нас усіх, які віримо і молимося у Святім Дусі, вберегти себе. Ми маємо активно допомагати одне одному: тих, що вагаються, переконувати, інших – витягати з вогню. Святий Дух нас спонукає ненавидіти зло. Якщо ми не досягнемо чіткого розрізнення між добром і злом, то не зможемо ненавидіти зло і любити та чинити добро. Щодо таких людей, типу українських убивць-«януковичів», їхніх прислужників – «беркутівців» чи заблуканих «тітушок», наказано мати повне страху милосердя, а одержу, забруднену їхнім тілом, ненавидіти. Ми маємо шанувати кожному людину як

Боже створіння, а всі знаки злочину цієї людини чи системи безощадно виявляти.

Це погляд на тих, які спричинювали моральний занепад і врешті фізичну смерть багатьох на нашій українській землі. Це треба знати і чітко означувати. Але тут необхідно спинитися і визнати, що вони ніколи нічого не змогли б досягти без нашої з вами співпраці зі злом, без нашого тривалого перебування у сірій зоні невизначеності. Отож, початок Великого посту, до якого нас готує Церква, має нам допомогти звільнитися від зла, до якого ми звикли і яке стало частиною нашого єства. Аби наша шкала цінностей змінилася, ми так само маємо навчитися називати свої вади та компроміси зі злом, як це нині зробив апостол. *Кожен із нас – власник своєї колоди в оці*, тож ідентифікуймо її самі для себе, щоб знати, проти чого вести духовну боротьбу. Якщо ми на це неспроможні, то ми залишимося співробітниками цієї системи зла, проти якої начебто воюємо, а насправді є

її прихильниками і таємними годувальниками. Користаймо з цього благородного періоду, який нам дарує Церква Христова. Діймо в цей історичний час Майдану для навернення самих себе, щоб допомогти всьому суспільству фундаментально відновитися згідно з Божими законами. Тож нехай усім Бог допоможе.

Думид Мучајло
8 березня 2014 р.

Друзі! Нумо до бою! Не зупиняймося!

Дзвонять і приїжджають з Києва і Львова! Бацу, аналізую і роблю такі висновки:

- Вимагаймо від тих, кому ми доручили провадити Державу на всіх рівнях, ДІЙСНИХ КРОКІВ для очищення суспільних відносин.

- Треба чітко собі сказати, що хто співпрацював з попередньою владою, не міг бути чесним, отже - ЙОГО ЧАС МИНУВ!

- Якщо дійсно хочемо реформ, шукаймо і призначаймо чесних, справді мудрих людей, які дійсно засвітилися в час Майдану, - вони зразу ВІДЧУЮТЬ, ДЕ «СМЕРДИТЬ», а де все в порядку, а щодо механізмів управління, не журімося - скоро навчаться.

«Спеціалістів», які годували «систему» з нутра, не потрібно, вони лише впроваджуватимуть СХЕМИ ОБМАНУ власного народу, - бо не є і не стануть ніколи вільними людьми.

Така небезпека де-не-де стає реальністю!

Тому оголошую цей заклик!

Друзі! Нумо до бою! Не зупиняймося!

Хто справді відчув і бачив працю всіх бджіл у вуликах Майдану, той може оцінити величезну силу спільного служіння і велике ушляхетнення кожного, хто бере щире участь у цій справі. Не створюймо собі ілюзій, що боротьбу зі злом закінчено: спокуса і атака зла несподівані, як комп'ютерний вірус.

Київ, 28 лютого 2014 р. Михайло Димид.

Апостол: до Филип'ян 2, 12-16

Євангеліє: Йоан 14, 10-20

ЧОМУ «СЛАБКІ» ПЕРЕМАГАЮТЬ?

В сьогоднішньому духовному коктейлі я приготував вам читання зі Святого Письма про поміч Святого Духа, а також покайну молитву святого Єфрема. Церква вчить: аби отримати дари від Бога, треба бути Йому вірним.

Почуття слабкості, яке ми переживаємо після того, як сотня наших хлопців полягла за спільну гідність і свободу, є закономірним явищем. Ми пролили багато крові, і, як це не парадоксально звучить, через смирення упокорених нам легше відкривати свої серця Господеві і під Його проводом творити майбутнє.

Млявість і недбайливість - це гріхи нашого народу, який через втрату громадянської свідомості допустив розгул зла і його слуг. У нашій душі і в суспільстві не було чіткого розрізнення між добром і злом, тож і не було відповідної реакції, ми не проганяли зло зі своїх сердець, родин і громад. Не лінуймося у майбутньому аналізувати кожную сферу нашого життя, щоб уміти корегувати його у найменших деталях!

Недбайливість, уніє присутні у нас, ми не вміли підкреслювати добро й організовувати колективи із добрими цілями. Осягати добро і перемагати зло можна через творення добра. Це означає, що, наприклад, вдома треба запроваджувати спільну

молитву, взаємно ушляхетнюватися, формувати рівень духовного і культурного життя згідно з найвищими стандартами. Треба організовувати музичні та футбольні клуби по всіх селах України, будувати нові храми всюди, де це можливо, розвивати свого роду дорожні патрульні служби за всіма напрямками. Це може бути «Лікарська патрульна служба», «Навчальний контроль», «Прозорість у бізнесі» і т. ін. Треба, щоб кожна людина мала якесь культурне зацікавлення і належала до відповідного гуртка – філателістів, альпіністів, колекціонерів і так до безконечности. Плекаймо нові покликання до гідного священства, щоб «хлопці в чорній рясі» могли служити своєму народові, як вони це робили на Майдані в Києві.

Як ми зрозуміли із нещодавно пережитих історичних подій, у житті важливо мати не владу, а авторитет! Кожен із нас здобуде авторитет, якщо просто служитиме своєму ближньому – людині, яка

поруч, в імені Господнім. Служіння, а не влада нехай назавжди буде найвищою гідністю серед нас.

І останній знак духовної пустоти та глибокої дезорієнтації – це пустослів'я. Нам треба у щоденному житті казати «так – так», «ні – ні» – як на Майдані! Треба думати, говорити і діяти тільки на підставі перевірених фактів, щоб наші суспільні відносини були міцними. *Слово кожного чоловіка має бути сильніше, ніж сталь: сказав – зробив.* Недотримання слова призводить до людської мізерії. Майдан показав, що наші чоловіки – люди слова, що їхнє слово – це діло; зовсім інша картина, ніж те велике марнослов'я, яке засіяло наші будні.

Також треба усвідомлювати, що існують ЗМІ, які є інструментами в руках нечистих, щоб розносити своє пустослів'я серед народу. Після всякої передачі нехай кожен задумається, чи став ліпшим, чи дух рве до бою, чи, навпаки, встаю з дивана як лантух без надії, без волі боротися, без чіткості думки,

наповнений напівправдою, яка гальмує мою реакцію перед злом.

Вслухаймося в слова апостола Павла: «Зо страхом і тремтінням виконуйте своє спасіння». Відкриваймо наші серця в покорі, щоб могли завжди чути голос Господній, бо «то Бог викликає в нас і хотіння, і чин за доброю волею своєю». Не створюймо ілюзій, що боротьбу зі злом закінчено. На Майдані відчуття боротьби було дуже чітким, і це сильно допомогло в нашій мобілізації, але в житті спокуса й атака зла переважно несподівані, як комп'ютерний вірус.

Дух Правди – це секрет перемоги над злом у собі і ззовні. Злі люди не бачать Правди і не розуміють її сили. Любімо ще більше Бога, зберігаймо ретельніше Його заповіді, «чинім діла, які Він чинить». Так осягнемо для себе і для інших все добре, чого проситимемо, бо діятимемо в Його імені. Ціна нашого Майдану – чинити Божу волю, і наша Батьківщина стане раєм на землі для всіх, хто тут перебуватиме!

Климентія Димид

Напружена ситуація, чути провокативні крики як з одного, так і з другого боку, хлопці між собою нагадують один одному дії у випадку різних типів атаки та позиції один одного.

24 січ о 4:01

Не кількість слів, не пафос промов, не патріотичність пісень, не показові молитви! А спокійна молитва у тиші, сльоза, яка виринула прямо із серця, рука, що рятувала пораненого з-під куль – це ті одкровенні моменти, в які Господь з нами, бо тоді наша молитва – чиста.

Львів, 1 березня 2014 р. Михайло Димид

Апостол: до Римлян 14, 19–26

Євангеліє: Матей 6, 1–13

«БРУДНА» МОЛИТВА

Ми бачимо, що справи не такі прості, як нам здавалося, – перемогу тяжко досягнути. Ми виграли одну битву, а тут появляються нові вогнища розбрату. Це все, друзі, частина земного життя кожної людини і кожного народу. Сатана розбудовує свої нові табори брехні в різних частинах нашої Батьківщини. Не думаймо, що це тільки в нас. *Колишній ангел світла, а нині начальник темряви діє по всьому світу.* Тому називаємо Землю долиною сліз; тут лише тимчасове життя, а справжнє покликання людини – вічне життя з Богом.

Позитивом у цьому є те, що ми чітко бачимо боротьбу між добром і злом, і це знання помагає нам зайняти правильну позицію. Знаймо, таке змагання відбувається постійно і всюди. Диявол перемагає, коли наша пильність приспана, а совість затуплена, тоді він створює видимість, що все нормально. Це ми спостерігали до сьогодні. Величезний поступ у тому, що зараз ми вже не осліплені, а почали бачити головні точки зіткнення.

Апостол Павло заохочує нас розробити відповідну програму дії, яка заповідливо працюватиме на те, щоб у наших суспільних відносинах панувала прозорість, яка забезпечує справжній мир і, як наслідок, «взаємне збудування». Іноді буває так, що ми наче щось добре робимо для інших, але інтерес наш не чистий. Дуже важливо, щоб у всьому панувала щирість і добрий намір. Висновок

Климентія Димид

Щойно була спроба нападу, безрезультатна завдяки миттєвій контратаці, відразу після крику «Отаам, біля води, наступають, гади!!!» реакція людей була миттєва...

23 січ о 12:30

апостола такий: «Щасливий той, хто не має викидів сумління в тому, що задумує робити»!

Добрі діла мають вартість тільки тоді, коли їх чинимо на славу Божу. Про це нас попереджає Євангеліє: коли я допомагаю комусь заради того, щоб інші бачили, я чиню зло! Ця дія не спрямована на реальне поліпшення ситуації. Ви скажете, що добро все одно залишається добром. Так, але людину Бог сотворив у цілості, вклав у неї серце й душу, і лише коли допомога стосується цілості – вона Богу мила і людям корисна. Інакше – ні!

Відчуймо тонкість нашої людської величі, нашого Божого походження і призначення. Не продаваймося дешево слугам диявола, не берімо участі у їхній грі без правил. Знаймо, що наш успіх починається із глибини нашого наміру, з конкретного простого діла на користь іншого – для «взаємного збудування».

Не кількість слів, не пафос промов, не патріотичність пісень, не показові молитви! А спокійна молитва у тиші, сльоза яка виринула прямо із серця, рука, що рятувала пораненого з-під куль, – це ті одкровенні моменти, в які Господь з нами, бо тоді наша молитва чиста.

В усі життєві моменти Ісус Христос навчив нас, як молитися до свого і нашого Отця. Це молитва «Отче наш»! Просімо Святого Духа, щоб Він постійно нами провадив, щоб ми завжди прозоро відчували присутність Бога і нею керувалися у всіх-всіх обставинах нашого життя, без жодного винятку.

85

каміння майдану

кличентія димид / михайло димид

УДК 2-534.6
ББК 86.37-681
Д 46

*Климентія Димид
Михайло Димид*

КАМІННЯ МАЙДАНУ

мистецьке видання

*Світлини
Климентії Димид*

*Макет та художнє оформлення
Андрія Кіся*

*Технічний редактор
Тимофій Цертій*

*Підбір матеріалів
Володимир Терлецький*

*Літературний редактор
Анна Біновська*

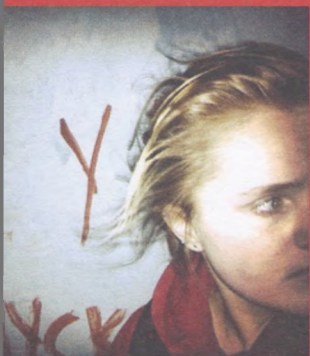
**Автори висловлюють подяку за допомогу
у створенні видання:**

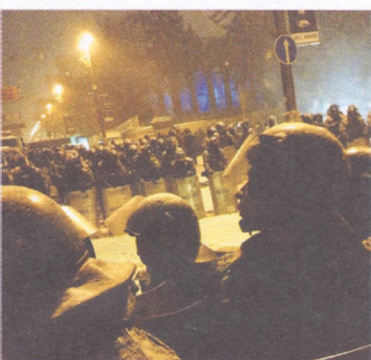
*Іванці Димид,
Петру Дідулі,
Віктору Жуковському,
Роману Завійському,
Олегу Конкевичу*

*Підписано до друку 05.11.14. Формат 60x84/16.
Папір офс. Офс. друк. Ум.-друк. арк. 32,6.
Ум. фарбовідб. 35,6. Обл.-вид. арк. 10,2.*

ТзОВ Видавництво «Свічадо»
(Свідоцтво серії ДК №1651 від 15.01.2004)
79008, м. Львів, а/с 808, вул. Винниченка, 22.
Тел.: (032) 244-57-44, факс: (032) 240-35-08
e-mail: post@svichado.com, url: www.svichado.com

**Віддруковано згідно з наданим оригінал-макетом
у ПП «Коло» (свідоцтво серія ДК №498 від 20.06.2001 р.)
вул. Бориславська, 8, м. Дрогобич, Львівська обл., 82100**

Те, що Людина творить Майбутнє – очевидне; однак не всі це усвідомлюють, бо їхній простір свободи іноді обмежений чи навіть закритий. Вони дивляться, але не бачать. Те, що люди пережили на Майдані, – це Майбутнє, яке тепер у них живе! Воно сильніше від минулого і від смерті, це – дотик Вічності!

Усе представлене в цьому альбомі – лише неслівливий погляд на пережите, яке з'єднало учасників Повстання Духу в один народ і піднесло до спільних висот. Особистість кожного – це конгломерат позитивів і негативів, що проявляються в немічності, але коли людина приносить безкорисливу жертву для ближнього – тоді всі торкаємося божественного.

Це і є дар, який чекав учасників Майдану – метаморфоза серця! Кожний це отримав свідомо чи несвідомо від свого Творця! Печать незгладиму, вічну! Подяку за нормальність! Світ побачив людину у власній величчї духу!

Майдан Гідності – вже в минулому! Теперішнім і Майбутнім є те, що ми спроможні знову пережити! Нині теж можна і треба творити через служіння ближньому, там, де Господь нас поставив.

Це і є ціль нашої книжки: щоб спомин про минуле став поштовхом і початком Майбутнього! Цього бажаємо кожному, хто торкнеться поглядом чи слухом її сторінок!

Відтепер новий Майдан – це серце кожного: ділімося щоденно отриманими маленькими дарами з людьми, яких зустрічаємо, незалежно від їхньої позиції чи байдужості. Зміцнюймо свою гідність в Університеті зустрічі та слухання іншого.

Одним із багатьох жертвоприношень Майдану було знайти час! Знайти час для добра, час для іншого, час для світлого, для очікування, для пережиття, час для думання, час для терпіння!

Сьогодні треба збагачувати, наповнювати свій час, нехай він знову стане Кайросом – моментом зустрічі, яка нас перемінює, Майданом наших сердець!

Нехай слово й образ "Каміння Майдану" будуть маленькою згадкою цього минулого і майбутнього дива – шляхетного, сильного і мирного!

СВІДАДО

ISBN 978-966-395-812-5

9 789663 958125